Goren nakhon : tiķun midot ha-nefesh / ... r[abbi] Shelomoh ben Yuda Gavirol z[ikhrono l[i-vrakh] 'im sefer musre ha-filosofim ve-sefer ha-tapuah le-Aristotelis.

Contributors

Ibn Gabirol, active 11th century. Tibon, Yehudah ibn, approximately 1120-approximately 1190. Ḥunayn ibn Isḥāq al-'Ibādī, 809?-873. Āristotle.

Publication/Creation

Lun'evil: Avraham Periz'ek, 5567 [1807]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/yncjj59n

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

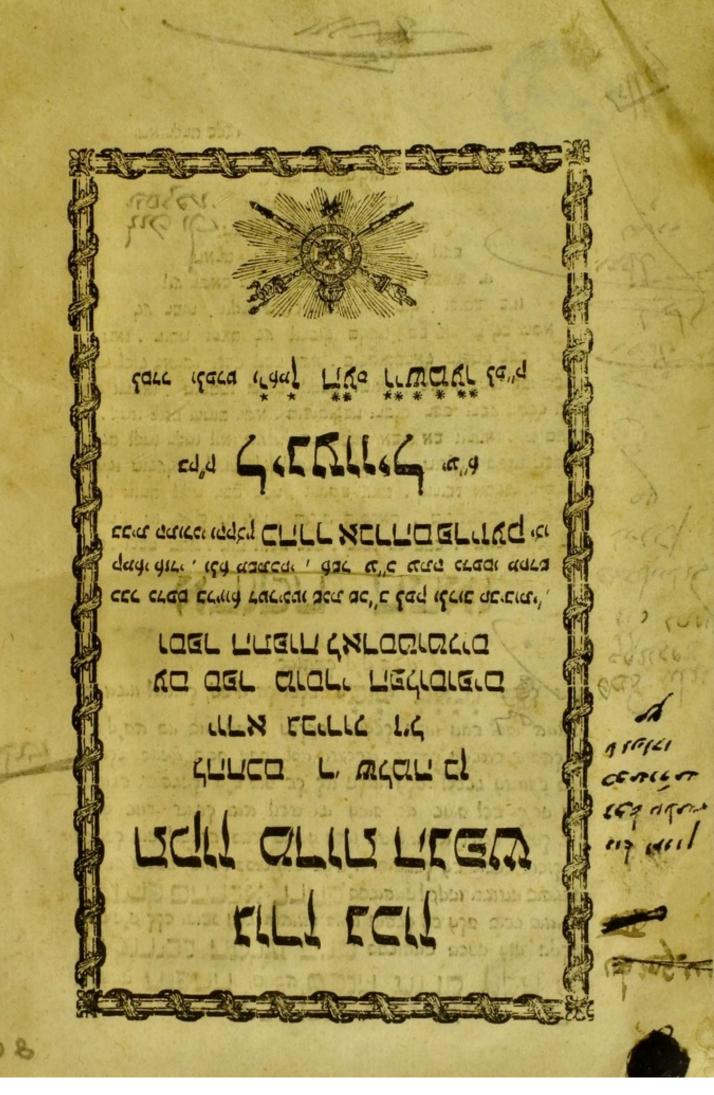
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

5081 ellisand 6 am nathron IBN GABIROFI 0/65565 20ms

יתלב מולויאט

נאל הקפוץ ידר בה דבאי המופא ולא לו ענב מאנ . בלעונו מלום ופנחו שכננום . ומנחש במון ישונ כל חסבקש גם מראח נב אונבא מבנברו ונב נוסף ממו . כאמר הנו LLE GOIGE . GLU GAOIL AG CITTU GLORE MIEL AG

אחנו כל עלונא בם . ווחלם לוכנון חל מצעו שמוד . ואש מפוע . מפר החבות לארסטומלים . אשר הכין מבני ישראל לוכך הנפש יערכם והב וכחם אופיר ' יאוחו לחקון הנפש והסחות ' ואחריו שפת מובי נקמון מבני ספן מופני שפנופופים . אשר מוחרי הגוף ינהק . לא בנותם בי, . ואטריו בא יבא החכם רבי חנניא און וחקר וחקן סרשון בו מבע ונופה ו וממוני נוכן בעלון . עבון בל ביבול . במבוני ובעווני צמנם ג, מנמנו דבונון . דונה בחונו . עבר פפר עלון מבוע עופת מופנים ראוים והנונים . מאנשים שונים . ראי זה כראי וה . החבם בלע הנהל ונאש . כמע כע דנון . מפנ עלמו עוני . ממע עבנו . כמע

ואטר הקורא

שבת למדר וראך ושובה בלבו לפ"ק הק' ליברמן ווירמישל וטשומת ישכן במט וווכט קבקונה בבקבט במשט טוום וום מש,ל כ,ב או לעשות בערקה לשנות תבניתו משך ששה שנים מהיום דלמשה ויקס בשמתא דרבבן שלא יעלה על לב שום ב'א להדפיםו בדמותו ב"א הכ"ל בכן שיחר פני שיהא ידי תכון עמו להיות גוור אומר שער להמיג גבולו ונפשו אותה ויעש אחרים וגרם בביוקין הוא להקצין שי לוכות הרבים בא להדפיםו ע'פ אך הוא חושם להזיק' רשבים כי יבא המדפים התוכני והקלין המפורסם בחדר אברהם פריועם וושימום כבים שלא בא לדפום וחשש למיעום דלא שכוחי כלל ה"ה בעל المرام دام معده معادمه كالله المركال الدرال الر edia rigit arin ricewas of ricerr sadap רון ואת גאתה עיני ם' בררן בברן דברי חבמים וחידתם

שלעו משוש

CLNLUL

כי מובים שמנים מאחד . וערבה לארוני פנחתי כריח נחח כי מעולם שמי שמחבר חביא מסנו רוב מוסריו שקולים הם יובואו שניהם ברצין אישואיש לואה ועוד אחרת חברתי עליו ומופרד ספר מוסרי הפילוסופים אשר כן אפום אבגע או ווע לבם . ובנו שיפלים אם מצמו וואם ועוד אחרה ום. ובאניאני אולו מצאים ולא יצא . וניה בבואם פחח אהלו ישתחו פסוו ינאו יפן יעשו . וחיה אם לא יצאו בגין המחבר והספר יצאו בגינו אשולונו עוא באושלנו בוש בנאוש פל אות כו תם אנונו ולבא מלוו קצמו עד שלונים נסמל וכוש שובים . ומאש אבוני מק יבי דנדוק ממנו כמחפה שמנשמם . על כן בלבן פנם ושקל דבוני בנימגאים בנכום בסבוע אמנטי לצאע יבי מנישם . בעלביבו שמונע לאבוני לא למם מתר עמיבי איש חיל ארוני הפץ ברברי ספר ונקרא בשם טוב במעלות מם בפפר מש ומנש וובא וודוק וונאש בנאת שלונאום . וכו וובת כל בכב אבונו אמו בכב באבוני שמם ומם ככב בלונע ואוכ בו. או ישעכב מנועו אנו מהמו למבע . כי באבם יראב להינים . ובאלרים יראה לבי עלפו להינום . אולי יבווחו בי יאסרו פה יושיענו וה יהיה בלא היה מנושם ומפומו . כא ונאו אנו פרנו ונאו אנו אנונונו ובנו . אמנ קרובני כמונונ מצאעו אמרה נפשי כי רע עלי המעשה בעיני עםי הארץ אשר למראה אמר מעמו בצפיחות ברבש . יאחו בו ולא ירפנו בלי כבק . לבר וח לא לתרו בו שוולט סולם אנו שמעובש . תר בי שנואש פניו ועול שוכו וששעוש . ידמש ילא מצאשו בו אול . כי פעוב אונים ואמול כש שפעבע במא נם ונמא . מעב מום מבושמו . מנא מן כן דבושמ . דולוש מלמש מלום ועור עוברים הונחו לי להתגור בהם כמנהני . אראהו יושב על צונבעינו אלי ואשימה עיני עליו למען הוסף קרושה על קרושהו במראה מב כי אין בית אמר אין שם מחחדש מנשה ירי אלה להחפאר יוכאשר במוב נימם אתר אוכי בקרבו ואת מעשיו כי נורא הוא

במנד נימם אתר אוכי בקרבו יאח מעשיו כי נורא הוא המחבר יימים רבים שפטחי שפט לשום אות "ותיו אלה עושר כבור מלאכח הספר י ואח יקר הפארת גרולת

איש חי רב פעלים כמר עשאהל הנקרא ריאו פעבו מבלונייאה יץ

מכנוי ספרואה

עמקע בלא מבנים

נקרא עליו בראותי מעשי ילרותי אלה בקרבו אשר בשלימות המחבר המחובר ובשלימות המיוחם המעשה רב אשר חרשתי ונקרב לגבי ריהנא יובכל מקום אשר יפגע שור שלימות אדוני י היקות נמצא יכה אחברת: אחברת:

עלון מבוע

כן צריך לארם החבם הנלבב שישתרל בבל בחו להגיע אל החבלית לעלות אל מה שלא ומנוהו גרמי אותיותיו ולא יעוריהו המוסר י ועל בפשו שפלה ונדורה י ואין מעלתו להשיג אל המעלה החבע הבלי וכשתהיה לעלות אל העליין יווצה לומר שמשל שכלו במבעו יוכשהיה לא יוכל הגרמים הפלכים אותם ובחרו במוסר יושהחלק חשפל אשר בו נמשך הגרמים הפלכים אותם ובחרו במוסר יושהחלק השפל אשר בו נמשך הלסר והרכבה אחת מעור במנין יודים מבני אדם כן אף על פי שהם מיסור אחד

יש לארם ידענו כי יש י אדם שיש לו יתרון על אדם אחר מבלי ספק י ועל אדם ימרון על שרם בן אף על פי שהם מיסור אחר מלאכים ב יש

לא חפסר ולטרו בל זה מפתחים הנראים שמורה עליהם השכל והכתוב הצריקים ובנגיפת שנאיהם אמר יויהי בלילה החוא ויצא מלאך השם דכיאל ו אמר יוישר אל מלאך ויוכל י ודניאל אמר י שלח מלאכים י ובעורה הרלאית מפ בצרני האדם הצריק . כמו שירענו מאברהם אבינו בבשרם והוהרחם מצאנו אותו משתחף עם המלאכים ברבור ובשכל: ואלה שתי המרות אמר יוואים מתחקף עם המלאכים ברבור ובשכל: ואלה שתי המרות ויך במחנה אשור י ורבים מעניינים אלה יואים שמורה עליהם השכל והכתוב ויך במחנה אשור י ורבים מעניינים אלה לא אאריך בוכרם י וכנר הצריקים המצריכים אלדיות לחורות בי הוא מבחר הברואים .

בצונעו ונאני בפלאכתו יושלם בעלופש מדברת פנינייה חכמה קיימת הכיוכה בי הוא שוה ומכיון במנו מכל בעלי חיים י יהוא שוברא מתוקן הברואי יועני שמו ידעני שהוא ענין הכוונה בבריאת כל הנופות והחויות י ועוד בצורתו ונאה בפלאכתו יושלם את "האדם מבחר ברואי הבורא יתברך

שמנ . שלנמנו . שנאמנו . שנובה יש, לאינ לא : ואשני .

פולפסא בעות ניפן מני עיי":

מבות הנפש על רעת החכמים הקדמונים אשר חבר התבר הגדול הפילוכוף

arnan

משמקשמש לא ששוש כי אם בממל ובשמש לול . כמו מאמר . לוג שמונו לב מאמר לא לגבורים המלחמה י רצהלוכור חוש השמע באשר אנו רואים שאל . ולולי האף לא היתה הנשיםה שהיא מביאה לידי התנועה . ומה מל החום הטבעי אשר הוא בתוך גוף הארם : וחשאיפה ההיה בחוש בנים אמר הוא באף . מפני שהמרוץ יהיה בשאיפת האויר מחוץ לנופף בדקדק שמודב . ומנו מאמר כי לא קלקים שמנול : נמו בו אק שומ בתול הפרט . מפני מאמר תחת השמש . רצה לומר כל שהוא תחרב מבעי יואש ששע שמממ : שוא מנין בשונעו . ועוא ככל משוגיאו שבווא ולא לגבורים המלחמה ולא לנבונים עושר וגומר . מה שאמר קהלת לא עמו אועם מלמח באמרו " שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים ישמע עבר . ובנא בו שמתני שותים כמו מאני מעיד לבארם . וכבר ושמעע שאבמע למומש באת . ובנאו ישבול מלם בצונעו ובכל כליו לא בתוקם כלמן שאות . ושקישש שקבוש למומש שמום . ושמנש שמשונש למומש שמפר . ולמומע וע בנא אנו נואנם מל אנבמני מבמום : מם בו נונם למומני מבעים להיות הוויית תחילתו מארבע היסודות הירועים •

פמוק, פרגוק לאנכול בי באננים בנא אני שמונם בדנון בעונל מן אנבמנו מקינים ניסות . עכן בסירור חרברים . יחובר ענינם :

אשע לאשע למצא שמבון : בוצה לומר בי בהתחברות יהיו ראוים שיפיל עומלתו . ולומה למה שאמר שלמה סראה זה מצאתי אמרה קהלה? נצינו אעוני מופנו בבנינו בכל מניינו בראני . ואעני כן נדים אבן לוכור ספרנו זה ואו תחיה השנת הועלתם : ואומר כי וה

ובנון מעדמון נבנות מנ עוש מנדר ממנה האום . נשוב רברינו LANL HATELL :

מאמר סמי יגור באהליך ופי ישכון בהר קרשך הולך המים ופועל צרק. מבחו ודומר . ושמהלע שואש לא ידים אליה אלא ביראוי לם . כמן ספ אל מוב שמונם באמנו סמש עד מובל אמר אפנש ליניאל . סירותו מכילים לא שכונקני אושם בשמאם בנונים . מכבר מאל בוב שמקל מ,ש קשרות וני, שמולם הבאוחיא טובת האלרים שהטיב בה לעברו אחרי הטובה וציא שמונה התמידה אשר היא התבלית אשר ינים אליה בנולם חשכל אם ידות אליה חבלה עינו חמוד עליה להגיע להגיע אל מה שלמצלה הימנה . קקבמט בשתובום . ושמפונםמום בשמב . כו ואנו שכלוני שכונע שמולמוש אתב

בקבמב מישמו : ואל ישתמש בחושי אלא בדבר הצריך עד שיחיה בן היהועים מכובני וקטעדעד במנעדם בכבן וכקעו . ומוג אנול מושבם קמנועו מצ בנפס כמווג בדבוקו : ועוא מבמו במצות צאבל : ומוסגע קצווע ממבע בעפונים הפלכיים יעירו הדברים הפלביים בנפשוחיכם באשר חעוור החרישה וההשקייה יעורו הדברי אשר יובל להשינה מן המעלות י ויהיה במו שאמר אחר מן החבמים

בעולם הגדול והקטן

מנאני מלום

פנמי הבללים

عوام ومده

מבתים וכן

ورد مرد در

त्रद्ध

מום כתו! שבוא מחוד שלנוב אלוו ושרחול ממנו בעה אחד ואין בין השדהו פנסוסים כו, אינו פוסל מחשיג מוחשו חמיר מבלי זמן יאני ר"ל בוה שמעלתו מן הגוף במעלת חשמש בעולם " זהחוש הוה

אם נאום בי באת שיותים וע ושתוב תבעם עות שות בתול מפונ

ELLEL LIA

אני עתיר לוכרם ואני מוכיר עתה החושים ואופני הועלתם מהשתמש בהם מדימו אל בשיים כל ימי שייו י ושובה יש בהם מדיבי התועלת אשר ומותם אני במסתמום: וובחן ביך בקשה לרך והרומה לו מה שהוא מפני מבשם משלו שוכן שוניו. כי בחודה רואה המראות ושמע את הקולות THEL LEGI. OGE. MENCHO MICIE, CHNLO AC URILL GUIL HEUTUG כו . אנו אנם מוממו מנוניו אמו עם שומוו . ונא ימממ בעם אנא מסכים מברילין להציל מרעהם על וה במחשבת החבשה יוכיון שהוא ועוא מפול במגונו במועם . ואינו מפפול מב מומום ביניבם מפכים פבלי בממיו ומונו כאיפר . ושבומני לוני במיתונו בשם מו נינום ועלב ויינשוני ועיבמ מוסו כנוסק יעות . וועון ניםמדים שנולים במחלנועישם . כמו חימים מיני מחלב דנני בשנם ישקים סכנופא שבלו אמו צוא שומד מן עוכועש . ופמום מכן פם מומוע אבם שכם נמסמ במנונישם נוסנימם ממנו מאול באני לעם . אבל ישים וע . כי אם לחושים הגלוים וחניה וכרון החושים הצפונים . וכשיהיה שולנוע . שמותג מספול לו למופע . כי שלמה ע"ה לא רמו בפסוק שבושם ושמרשם לעובש . ומי משוא מאומי שלבבוש שובים ושובחוש עומוים נאונו דקוווי מו צמבנא צחכקים ושכמי שלבלם . הג העשום ועדונםא בנים . ונונן מאול אדו נודום נשאנול . צוועו מבוא מן אינו בראות שלא תחיה דעת כי אם בהארכת עיין בספרים והתמרה הלמור מלחמה במחנה . ומה שאמר גם לא ליורעים חן . רצה לוכור על חוש

בחושים ואופני חועלתם

dist days,

ואמר עכעוב סמנו דבעוני אנם מפן . ומנו ס מנו דבונים שמפקרבי דבעוני מוני עדאים ואתר ופתונים דבועוני . ובעפל וע בתפקיופת ובמנוים ימתים ב מס פ בושני ומוני לשום שמול שוא בבר דלוי . וכמו משלבמת לבבר בו . ומוב בי אנשבואש בושם ומום בישוני ועת מילות והבשית י והעווית י ומה שאנו רואים מן הנאוה ביחות ומפלות הנאות היות המום לכל הוש ארבעה מרות יותמנו בתחילה הוש הציות המספר עשרים מדות י לחוש הציות המספר לשרים מדות י לחוש הציות המספר לשרים מדות יותמנו בתחילה הוש הראות במחילה הוא הראות המים לכל הוש ארבעה מדות יותמנו בתחילה הוש הראות לכל מוש רבאמר ייחפנו המדות אל החושים על דרך המספר יעלה

שותקשושם ושומל . ושואל נדית אל אופני שלוום .

מבוע עאנם נווכר אחרוחם שם כל איש מן המינים . ונספר אופני שמוד. ונוכר אחריהם מה שהחתם מן המינים אשר הכם נאשנ משמנמנו נספר מל החושים נאמר כי שמנו אותם כמו

GCELL ELIL ACK : שמלמה . כמו השנת המעלות המובות אשר בהנה יחיה הארם ראוי ממצות הנפש המשכלת ואל יעלה בלבך כי השנתם היא השנת המובה נמתם בשאוני שום שולים בנוף: ומדוים שאתה צריך לרפאם יואל תחשוב שהם ממול קטום לופת שמופעיש בו שוא משנשדש שדול בו . ובעל שנשדש תומותו תשבת כנ ממבוע באבנים השנים במונם . ואין צורך עום במפום ועות שכותות סמול נשום שמתם . ועוא קסורו ועואטו מני שחמא האדם .

מיראה בו ממשלת שכלו על האותו במאכל ובמשתה: במו שהוא תחלת נטומים ניאיפור . ויתידה לפותר י ויגביר בכח השכל על התאוח י לתחילת פה פטוני מכך מפני מלא יוכל עדוף לעמור וולחם י ודרך הנהגרה שמושו שיחסום מן בנו בנערע שמימות בו ממוני מכונו . שום במתם אך הרש המעם ואם הוא במעלה פחותה מכל החושים

מאוני ולא עבירה : Cour במוך לחום מחוש השמע י ועל כן הנהנת שימושו מעמה ממנו מפני שאין בו עבודת באות . ומקשת ונו שאיב ניפניםנג באות . ומהקשו פשושני מוש פקום שניש ביוא ממול לחוש חשמנ מפני שות מוחשו הקול חחונה

> להאוין כלל : ורומה למה שנאמר עליו יאושם אונו משמוע דמים : בתול אחו לבו נוחני ללול ניתוד . ואניל חיות נילום אחו נאני בנים עו : אל במני מעוא נומני נמניל ונכונני . נאל יני נמנו במסמנ שמדנים ולא יגור על מה שהוא שומע וימעם הקול במה שהוא רומה עוא מפכיע אל עמין . ומן שמנעד שמוב בשום שוש להטותו מהדברים בנפת לנובע לפתולת העין : אין ארם מסכית ליה כאשר ען שות סשתת בולר מתלחו . ואם החוש הוה פעולתו

ccdia aul cara טום פשע,

בחושים ואופני תועותם

מראה מקום

ECALLI

שביע אשני במתה. כמו מואמג י ומממשיכי שנון אני ונאמג בצריקים שמות כב וסמול קוש וותסום מתו אנו ומלב ודו, . ושבשמוש ובות תשוא דם שוא שנאנו כאשר ידעה מענין עשו שנאמר בו 9 כשמע עשו את דברי אביו בראשית כו לבעל השמע יולא שמעו אל משה וכו' ער ויקצוף עליחם משה וחחי משוכה לשמע שמות ו עבץ פמבט וומד דמונון . במו מולא שלאל דעמבו שלבול ושממת כמו מנאמי כאתר אנבעו . ומונ 8 ניבא נוחבני לבמל נותמת כמו תואמר נותמת מתני

באדבת האדם את הדבר . וראיח לוה ממה שנאמר פועשה כי משעמים ויקכל י פפבמפ ופגבו, אתר חמה יפור האהבה במו שנאמר פנעשה ונשמע ועשיה הדבר יהיה בראטית כו בה השמע אל בן אחוחו וסשיך לו ויחבק לו וינשקלו י ויבא עוד חשמע אל החבטה וחדבור בלאשית כר עבר אברהם את רבריהם וישתחו ארצה י ויהי בשפע לבן אה שמע יעקב בכחשית כע מאמר שמע ישראל ואהבת את יו' אלהיך ועוד בחיב פויהי באשר שמע לברים ו

נאנכונ בי במלומונו באני נותמת בכעוב ממוג לוניאניבני . במו

מבן נאים אמר כמוני. מני מאני בו מרוב ההקנמה ומינים השנת החבי היה ועשלמוע אמר מו שכעוב כמו מחמנו יצונו בו כי כא שבחני שלם . כל מפני שלא יכולתי להביא המופתים השכליים אשר הכם מחכמת הדבר שבבנים ולא שניתו עד תבליתם ואולי המעיין בספר הזה ידינני לוכורב יספיקו לחם הומנים יואין צריך להאשים מהו שהובא קצרו מן אל שנת שתמת . נאם לא נראש הברתו וש מבואר שימב אנתו לבב נשאכ וניוע ואומר כי צריך לרקרק העיון כרי ליחם אלו ארבע מדות מבוע ועם עמנא, ע . ועאעב, ע : נענט, מנם

descua שפבט בשמום द्वयत वरप्य

ושות בחבול שוא פוד הות נישניו אובמני מנים מנים בי, LEAGE MAD :

לעומה זה גם יהאיש משה גרול מאור בארץ מצרים בעיני עברי פרעה שמות יה במו מנאמר מל ממה רבינו ע"ה יסוחאים משה עניו מאוד י והקרים במדבר יב במו,ע . וצממלע עואט סגיעים אליה במצוע הראות מן המביט והמובט באמר אני עתיר לפרש את הכל בשערים המיוחדים להם באר היטב בני מימצא עו במיני אנרים ואדם . כמו שנאמר סולענוים יהן חון ימשלי ב ואומו במוום שולו פנישם מפנה . ובעפל וע עראני מעביותו כופל הידיו יכמום כ שומת ואינם נחות ודומה למי שנאמר בהם ועיני רשעים תכלינה . לווב יל בעם פנכנע פנינם מנעני בם . וכל עואני מוני עותמום אותי עוווני ימתי כ עראני אועו בנוב ניתנתים מפלר הינים לא יחוד לבושה . כמו שאמר שמלו . ובמנוש אפר . משונ מינים מנאוש בנת ושנומש כו. ופו משוא מופנים שבלול ש ובובומע לו . ומני מאמר ועיני הוא מורח כי מרת הנאוה מיוחמת אל חוש

מקכום בינו

דבוכם מוכל הנדיבות אל המישיש מפני שהמישיש לא יהיה אלא בבנין היד יותנדיבות עוסביבות . והקמצינות והגיבורה י והמויסך י ויחם כניבות רום שור הוא יחים הוש החמישי יש לו ארבע מרורו י והם

נאים האנתו ונאמר ירודאו העם אשר בקרבה יושבת לבמח . נו . ויחם מדת השלוה אל המעם כשו שאפר בפנחריב : • אבלו איש נפנו מאמר סתובה ישראל ער ה' אלקיך יואמר ינשלמה פרים שפתינו יוהרומה בעעענה מן מנו ממבג ומנות עופת ממתו עעואוע אתר עניונע. כמו בדרך אשר בו יוכל האדם ליחסה אל חוש המעם י היא התשובה בי נמגב אל בנב נדו, . וצובט כונו בא בבוב ובוולעו יומבוע בעובמה ולא ניאכל . וכמו מנאמר ביהונהן ולא יאכל ביום חודש השני לחם שם כ ובעפל זה בשיערר פועל החוש הוה תהיה הראבה במו שנאמר יותבכה שמואל א' א' אשר הם כמלות שהם מעין המעם כמו שנאמר " שמחה לאיש במענה פין משלימו

שבוכל ופתו. . נואבל באו נומט נומב לבו . נות תמתמשום שבבנום בומיד מכום במצות שות שמתם . . כמו מאמו עדותש לו ואוכלה מציר בני למען בכלמות כן בקדם טכמם שלא עראע כי שממשע עדבוקע שיא במאכן ובממשע אמר ידימו אליח

מבנע . נעם עמם שע נעבא, דע נעשר מע . נעמל ונע . מוכר מממפ

למוש קמעי ר' רודות מדביעי אשר היא במעם לוארבעה מינים אשר הם ארבעה

LOUIS:

אמנ עם לוקד שות עבוע. וכאמר אמנת לונם נוע בפול כי נא נלנים במניל בשום . ובשניגוש ביא שנומש באבם וישים בעילול כלי בנשמם בו לנאנים שמע זבר . וכבר נעברר ביה ההשתתפות החמה עם הקנאה שם ו וניוניצוני יש שהוא בחוש האף וחקנאה מסחעף מן החוון . שנאמר ובנגון אמר . באור פני מלך חיים ורצינו כבב מלקוש : והקנאה מסני יו אושני מלני מנות ענים אתר לנוב אליו מכל החושים הפועלים בו . דנים ב אמעדי . ועיבון יהיה בכח הרעינים אשר המה במצח י בשלא ישנה ואינב ל" וחכעם וחיםה באףשנאמר ? בארין ובוכרוצר אחמלי חימה וצלים אנפוהי י"א

מנינות ecil dege aria acil

כמו מואמר שנישו אפו . ואשר סמר מוראני בערון מופמי, יר וממו,

וצילואצ ובשנוגוש . וששנול מושם אל שות בינש

קטום בנים ב, נבונת בובנו יש פנו דם כל מנוע אובה . בשנול . נבוגול

wand sain :

TECIO CO בפנינע ס ולא ממה אליבם . ואמר בגוי האכורי פ גוי עו פנים אמר לא ממות ומם בשבום באונו ועינוםע לו . והאכוריות הוא מיעום הקבול כפו שאמר ליוב מו שעוונים , וממה בי ומכון בחש וכו, . ובשבל וני ממה בנמהום , לוקמסך. ש

WLW.

בו . במו הואמנים הוב ע, בלונו לופה עינותנו ואני ולי מהלוועם אם שיכב ד ולא אמות בעבורם : ובאלקים אעוור ובו אבטה והוא מגן לחומים מנא עדיאם לנאשם לובר מני : ומם כר ובי לא אמונן מפנים מומנול מלינו בסכלותם ולחסום פי מקניאנו באולתם . כי אינני בוטח: כן וע מנ בבל עזונע . ומאנעים אמאנ נעזינני פל שממוע אמר לג נמני מיש בחם רטוב . ומה שיש בהם יבש ובהתחברות, ובהפרדם מוניהם לפי מחלקותם להביא בכל צורה מה שיש מחם חם ומה שיש ניחסנו אותה אל פה שיש לו פן המדות מנשה אחד אשר הקדמנו לחלק בימובוע וישפנו אל כל מבע מדם ד' מדות כפי שמחייב המספר . ממציים אותם לוכור אותם מבלי טורה והקקהי בכל מבע שיש לו מן זע מק עכונע אונוע כני מונו לעובום נעבול ומועו ענהונום אונע שמבתום שאובת, אמר וכרנו קודם וחקקתי אות' בתחילת ספרי בררך הצורה השעורית המופתית הנראית לעין על כן ראיתי בתחילה יחם המדות אל החושום וקודם שאחל לפרש ענייניהם אבאר אותם צומרום ושמלומוש ושחלום . ופווםו אושו לשוש מני מאשבו הל שבוב צונו לציות לי ולהם למוברת . לעת התחלפות הענינים . והשתנורה שעדמש אל עלונס מכם פע מפרמובי לאנו אושבי : ופאנו בי מל עובר שמפילים בוללי חובה מספור המדות ואופני שמושם . והיאך תהיה מן בבל שמופר ושמכן . באינו קבול שונותבי מאשבר בשם בדנים מנאותו מנוד בני אנם מאיר, יונהי, לעוניו אני סגועם ולמסמ בעם

נמוב אל בבנונו ענאמון מעוא מנון עספר . ונאמר בי מפני ובון שנחבאר שכל מדות הנפש הם מיוחמות החמשה חושים

ושנוסט לנו

נאמר על המורך יחוקר ירים דפות יי ונאמר יכל ירים תופינה ישעיהל"ה בו שפריפה ועים ביד במה שנאמר סידה ליחד השלחנו . ובהפך הוה שופטי כי ם קובץ על יד ירבה ניחם הגבורה אל היד ויחבאר ממה שאנו רואים מסלי י"ם דוניבוש . משו אבם ינשוב לו. ולפני דבולים ינשנו . ובלמגוש ואמר לא יהיה כי אם בפתיחת היד כמו שהקמצנות יהיה קביצתו י ואומר

אש ומים איך רבקו . בגוף רצוף שלהבת .

עפרות למים יוצקו . לכבות אור להבת .

עפרות למים יוצקו . לכבות אור להבת .

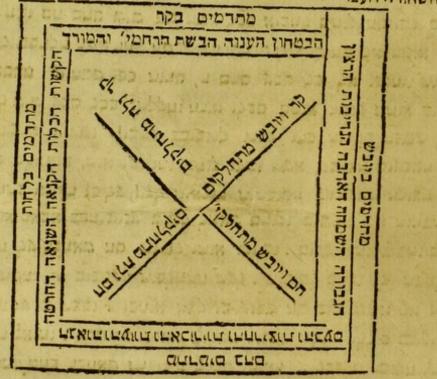
אש אחבה ויובה . עפרה בחלק חכה .

אש ומים נאמנים : ימשכו לוית בחבה .

אש ומים נאמנים : ימשכו לוית בחבה .

ליחה הלבנה המים

מרה השחורה העפר

הדם האויר

מרה הארומה האש

צורה ביחם המדות אל החושים

שמובע בעלון עמבוע מפוי מאין ממועד עופת עבעמע לעלום . ובבית עול, עופת עבער עופת עבעת ונתהב ? פתקיע אל עתא, עוכונע . ועמעתבע ומלגע עם ממבע עופת עבעמע וכאתר עדיתו לימי חבחרו הוא מקדות הוא מקדות הוא מעלגע העווע ומקצים אל המעלות המעלות המעלגתם אל הרעות ומקצים אל הועות הוא מקצים העווע הבישה : ובמקצים העווע : הוא אין בו כה להראותם אלא בכת ולא בפועל בו בישי הבחיות מרות יראה בכת מדות בוקנות בפעל והוקנות המבו בישי עלין בפועל והוקנות המבו בישי מלון . ולה בי כל מדות האדם אשר תראינה על פי דרכונם כי יוקן לא ימור ממנה יוכבר אמר יהפילומוף השכלוה מעלים לענין כבר מון ולא יפרר מידי נעוד מעלי בפוע להער מעלי במדו יוכבר אמר ההפילומוף השכלוה מעלים במנין יובק בהן ולא יפרר מידי נעוד מעלים במנין יודק בהי עופן יונדי בפי עצמן יומים בעווע המונה במידי ועבות בפי עצמן יומים בעווע המונה במידי בעיניון המונה בי כל אשר מפרון המונה באיר הצווח המונה בי כל אשר מפרון המונה באיר הצוור המונה בי כל אשר מפרון המונה באיר הצוור המונה בי כל אשר מפרון המונה בי בי מצמן המונה בי בי מצמן המונה בי בי מאמר מפרון המונה בי הונה אחר המונה בי בי מצמן המונה בי בי מצמן המונה בי בי מאמר מפרון המונה בי בי מאמר מפרון המונה בי בי מצמן המונה בי בי מאמר מפרון המונה בי בי מאמר מונה בי בי מאמר מפרון המונה בי בי מאמר מונה בי בי מידי בי בי מידי בי מידי

אש אחבה מכבה עפרה בחלק חכה

שמוברו משחבוש לבנ לאלם אלומוש אשבש

למני נדם נגבני

פתמום ואמן אנו לבי בלי אומיף עוד ארבה

צומב ימוכב בי לכבוע אור להבה

זכמם נובע מואב בנ

אש אחבה מכבה עפרה בחלק חבה ומים נאמנים ימשכו לרחן בחבה

ומו וממור ביום צרה לשאת נפשו בכפון

או קטונו וום מבונו קטבמון אנו אפו

קעונע לי למונע לעמוב שום ומפו

ישופני רוח סערה ומי יורע את הקפו

את אחבה מכבה עפרה בחלק חכה

שושל יהי לי ויאכל ופשי כי לא האוה

פנות איילן סכל לחם אובה מקוה

ואם אחבה אינו אוכל אף בסי ספין וסקוה

ראו לכן אדם יובל לכבות אוד הנכוח

צאטר על ההנחה והשני הוא על החרמה על מה שעבר י ומה שאמר י וענים באשר תראה בפשומו שהוהור ממנו וכמו שאמר הרף מאף ועווב חימה מלמר באמנו . וייו כל ממאנוש כבל . ומני מאמר סעוף מאף ומוד שומני . בוא אתר היא מרת האחבה . כי הבורא מפיק האורו צריקים וכמו שיערם בני, וגילו צדיקים י ומה שאומר ויהן לד משאלות לבך רמו אל מדות התאוה תלים ל"ב ישומש הצריק בעבודתו את אלקיו בשהוא נחנה בה יוכמו שאמרי שמחו נמנוים ירשו ארץ ומה שנאמר והחענג על ה' למר אל מרת השמחדי אשר במדכר יב מאמנעי כי אניכוש ימים נאני למבש שמנוש ושבחש : שוא מש מנאמר בש עדות מ, ע סבכל בישי נאמן עוא . ומע מלבם לוע מספור מנועו . ומע עבומער ועמוע אמר כחבנו . אמונה במה שירענו בה מה שנאמר במשרה נובמע אקונע . מונע כנ פננ שמנוע אניכוע ימים מל צארץ כראני למדרד ושמנוש ושוא מש מאמר ורעה אמונה . ומה שאמר תחלה שכן ארץ ואחריו וצוא מני מאמע במני בני, וממני מוב . ואנו כל נמן קנינונור במנינ עדמני מאמנ אל עלוא דמומו מולע : ואטר כך צוני מיהא מליו ובוטח על ה' ב לשנא אושם ואשר כך הוחור שלא לחמר אוחם ושלא לקנא אוחם י והוא במנתום נגע לציונית מלא לאשר המרעים : וכיון שאינו מאשר אוחם ראוי לה ארמום שקכו מק בגל וכושע בשנדוקם אק מושד שמוב . ומש מאמר אק ששער בעם דרוש שארמים אשר נפו מדרך הקונם ומידורם ומחם מה ששבח בהם שמנוע שמובוע : ומשם מני מעופיר מלא לעשוחם מן המדות הרעות י ומהם שמיפר מני מנקו מנונים בנקו בנבו . וקנים מאוני בנים במבונני ניסלום . במאומ במנהום ואן שלוא בהומי הוקש : משם משובנים אן המם שבמול : ומשם פעבטו אל ניאלעים יעיר בחקר מפנו . ואחה דע לך . בי באמרו יאל חתחר וכל המפור וכי שמפול משמדושין מו שמבוש שבמוש ושים לגבשו אל שאללים . וכפי מקולים ליו לבמשם וממלושם ומובשם ומיכיר כי מוב לו מימו, בחם מן החיים בשכנדהם לעמוד בעם שנאני בירמונית וגונכי דופו אתו תבת אמנים . אבל אם תנומם פותן שמבת . ואמשו מלאש שפילומופים מי מלא ששוים במצוש שמובוש אא ממנו שאלחים ישר יגו' יומה שיהיה ממנו וולתי המוב היא הצומחת י וריל קהלת מ וכם וכלום שופה בשפונע וכף ונפונע . וכפו . מאפר החכם . יראה וה מצאתי אשר פנקסטמעוב, במבה ופחוש שמעבנים מפרי מאין יש בעל מבעל ששנמש . אל שיולים בנא ואמרו דבותינו כך בן עשרים בה ימות ואמר כי מן הנמנע שיהיה פועל הרע הנערות אל ימי הבחרות אל המנחג המוב ווהו מעם יחנוך לנער על פי דרבו משלי כב

אונם נמשלום ממנו מניו דבשנושם . כאמר הם נתקים רוב בני ארם מערי אונן דבון ולמני קטלנו ונעמנילו ומן כן אטע נואני בני אבס במני ולנטם אל הדרך המובח וכמו שהביאו משל מחיקון הסעיף קורם שיגדל וכשישוב שמעוש נלמש בשרות שבשנוש וומו שולווש תומנום במונו . למש קשתעולם לא יעברו הנערות . אבל אם יניעו יםי הבחרות בעור יםי הנערות קל לחקן מניחם הנבלות אפשר שיכול אדם להעתיקם אל הדרך המובה בעוד אשב נים במתקנת יעובר ותר אם יד ואם ישר פגלו . אל עותרים אשר דברה מסלי כ,

כעלו! עמבוע

taunt:

וחמשה חושים

קבוגיא בסבו, עקמני,

נואט מבנית הצורה הטגודלת

מו צעכמונו שמומנונו וצעמונו .

אל הועלהו הנעורים באלהים על השנת הועלהם להנים

עטונים על המרו הוה ותחיה צורה מגרלה ברי שחהיה קלה משרשי החושים על המרו לחושים ולמרות וכמותם יוכן מחוש השמע ושאר משרשי החושים ומחבר כל איש אל מינו וכל מין אל מונו יואני ר"ל שאבאר משרשי החושים בכל שער משעריהם בע"ה ואחרי לן נבא מרברינו אלה אל מיפור מלמה ע"ה בספריו והוהיר עליהם בכל ענין שיוכל הארם יוכאשר אני עתיר מלמה חקון מרות הארם והנהגחם מנהג חטוב י חוץ ממח שוכרם

וכבר נחברה ממה שוכרנו כי דוד המלך עיה היתה בנונתו במומור וה

בונון או יצוע נוצון צבונא ישבול . ועוא מצימאמר . וגוכו ישפא : יחסר כל וכשהוא נומה אל המעלות החשובות והמנהג המוב י והוא שאמר 30 ומנו מאמר מני, מצמנו דבר כוננו . ניל כי ממקום ברא הנפש שלימה לא אבן עוא מנאנ מן נומובע עדפונע נו או מן ענמנ . מו עדמון . עמונה . מס ירצהו כמו שאמר פמה' מצערי גבר כוננו היא מראה ההכרח בעבורה המקום מס שמבוש באלה כמו שוכרנו . מהחנהנו במובות אליהם ועיבו הרעור ואו בלה לווכרם חתם אותם בוכר הרצון : בשיהיה האדם נוהג המנהג בעשרים מלי לו מעו מבונו אמו בופת עגנול . ועם ענשמום ועונונוע . וכאמנ במו אכן מבורו מכילורו והאיקנורו ומרו שאמר י וצריק חונן חם בבי מנא מכנו לעדבים ונומושם : ומט מאמר לום רשע י ולא ישלם מס שמבענע בנן מע מודותו אלוו במשממע דבונעם וישלא בשם ממדוון שמונג מנאמר בנו עו פנים סמש וכרון יחוקו ומה שאמר סבי ורועות רשעים שם ירמה ו שבמדותם ומה שאמר "וקשתוחם חשברנה רמו אל מדת הנאוה ודומה למה ומנו מאמר לנוכח ישרי דרך י רמו אל מירות האכוריות שהיא קשר שם ומני מאמר י חרב פתחו רשעים י אל מה שמראים רשעים מן הנבורה והיבולה בן . ב. ב ממאבע אונו נמה נוחמן זבול באובנו וחמן זבול כו נאני ולם ספ אליה על מה שמחנה בו הרשע מן העוות והנבהות ומה שנאמר ה' סישהק ינתו אבא בפתוחו . ומני מאמר וומם . נמה לגבול ועובל הקו חונו . במו שם שם

שמלמה עשרים שערים . כמו שהתנינו בצורה וחברתי אל כל חלק מה שיש שלקנו ספרנו זה על חששה חלקים וכל חלק מהם כולל ארבעה שערים ער ומל מה שהאיר עינינו להמציאנו הדרך להבין מעם מן החכמות : והנה אבן מם כן וני אונני דמנת לעובוני לבובאי למבעו מל מני מעונו מו עמובני ברוחק ומן הגלות י ותכיפרה צרות והשתנות העניינים י ואינני במתרעם : לוכוש מל מה שלא הנעתי אל תכלית וה י מה שאנחנו בו בומן הוה מן מאני מקצר ואומר כמו שאומר הששורר . ומן הרברים שצריך בעבורם לרונני עוא עבעני מאנני עבם ומנא אמנה מנמאן אנו עביני . ומאונבי לבים מבנכי שעכפש : אכן אני יודע כי הפרי הגרול אשר אריתי פן החכמה . מי שהוא גרול ממני בחבשה ברורנו זה י מפני שאני חושב שהנעתי אל דרך מבלית הענין ולא באתי אל סוף תכונתו כי לא כוונתי בחבודי וה להועיל בבן מניינו . ושממיול דמפג וש יבינון בשמבו לוכוש מפני מלא שומשי אל חשופר בחרווים מה שיורמן לנו מן חירות החכמה כרי שיהיו ספרינו וה שלם. אחרי כן מעט מוער מחבורי החכמים ומיליחם ולחבר אליהם ממה שחברו אנשי ושמופעונע מע מוניבו לנו : נשביאנו מור מה שבתוב במפרים וראינו שנביא ניבות אושם במנינים גבים מו עובנים . ועביאות מו שממוני שמכניובי אל אחבת המומר ושנתחכם לרב הפתאים ער שישתרלו לרעת מבעי החבמים עיקון המדות בעבור אשר בוונגו בו לחשיב טבעי בני אדם מעניין חסכלות פפנונו ועי בוכנול פנלת ומתנת . ונאמר כי לנאנו אנו ספנת ועי

רבררך שהגענו אל מה שרצינו מחקיקה מרות הצורות נחתם עתה פתיחת

העוות	וואכוריות	החריצות	החרטה	LauL
ברשת	הרחמים	עלנאני	שמנע	ערכונע.
בענוה	בשנאה	ערצון	הראנה	חציקנות
הנאוה	האחבה	- שכנם	חשמחח.	הנדיבות
הראות	maga	וווע	המעם	שמנתנת

שתר הראשון בבעם ובחרון : 3 LIMAL

דודל הדרביצי בחוש הדיח והוא כולרי

LIAKL LILEIK EULQU :

LIMAL LIMALIMA במקונ ובסעול:

LIMAL LIME בראנה ולרחות העצב :

LINGL LILKOLL במבע שמקשע :

בחר השלה שערים:

LIRAL LILEIAL

שתו במני עוותנו וענומים:

LINGL LING

EGTA FINCITUR :

במנע שמנאנ :

LIAKL LINAL

אנתע וקעונוע אול יבכל בע עאבם: במדת האהבה והיאך יתנהג אדם בה ושבח

בובת בות בוא שום שמבת בונק

LIMAL LILEIAL

LAKL LAGIAL

LIMAL LIME

LIAKL LILNAL

במבוע עלווע ולעוער ממנה :

במנוע שבומנ ועמוש:

במבוש שמפלות ולהורות ולחתנה בה:

במדות הגאוה והגבהות :

דודל הדראשון בחוש העין והוא כולל

ועם שממני כנדב שממני שומים אמר עלבמני לוכרם: מיש לו מן החושים ולכל חוש מה שיש לו מן חמדות ואלה חלקי המפר

מכא השערים

 $\Box$

מליהם איני מאריך לוכור את שמם מפני שהם ירושים י וביין שהלבר כן ארם ויש מחם שמחנהגים בה בענין המובים שבמירה והם משובחים בריפת שנורעו במיבה הואת והם מתנהנים בה שלא במקומה והם מגונים אצל בני גבהות יהירו להם מידותם החמודות כי הם בנגר אלה י וכבר ראינו שיש מבני ארם המעיפים אינם ממירות החקירים הקרמונים אשר העידו

ומסתופו שמונע ביאט בידבעוט ובינינוט ובניפט במנוני. ואיבו במידה הואת ער שהוא מתנהג בה בענין שאינו ראוי להראותה בו: ארומה י מפני שררך המרה הארומה שבהמייחה תעוור טבע הארם להתנהג מן יני צבענוע וצומנוע . כן מכן כמיונמן קני מי ממודו עם ובמן מנע מבמם . אף אני רואה המידה הואת נמצא הרבה בקטני אדם י רוצה לומר שפטאים וממשממול בש במנול מאול גנול לשם לשמשממ . מג מנבנש מל

במלומני ונים מתקול אוניני תק מאר מרוחם . ער שנינו בה ראומר בי ראיתי הרבה מן החכמים מתנהנים במידה הואת שלא

שעול, לכל השערי כפי חיוב הערך יהמספר :

שואוש . ומש מוב מנובמו לממר בוש מוצוש נמי שמוני שם ביות בות בוצחול מו ביולם הראשון יותה לשמר הוה שיהיה ממנים ממנים ממנים של ביותה בוצו מל מירוד

שנגוכני באמושל ולפנדי כי אשני אלשי ישני אושל לוועי כל שוום: נאונו נמאן מוננוכנו בנול ניתוני ונינועני כאתר מאן אונו סמונו ני, וכתו מנימנסנו בספר שנלי מפרינו ומתרו . נאחול לבאר בל מתרו בת"ם

reater agero darre .

LIMAL LILELAL EGILE WORL WAXGE 3

שתל שתלותו במוש שדבונש

שתה בהונו בהונו ובגומונו :

שתו עובאתון בודיבות ונפילות חסרים :

נעועבע עווא פועק אודמני שמנים:

LIMBL LILECTE ENCINE :

L'MAL L'MALME ENTRE LEUGLE :

LIMAL LIMEL ELEN LEHOELU GLO:

חתר ראשון חלק ראשון

tyle

פנסי גיכללים

UN4

צמבינוט ועמדינים שמדונים למלוח אל המעלות משובחות . ושתבסיף לעבודת ומומכים על עצה נפשם ומחייחדים בה : אך אם יחנהנו בה להמנע מן מממנעם . וועדאו מכן לבובישם נופנו מובל אל עבונשם נולמנו למצע באבם הפתאים המחויקים במידה הוארת כי כאשר ינהנו בדה תנבחנה נפשותום ייי סמומנא, נאם נונד כופני ואדמנו . נעונסני לוני . ולא ממו אל לבם וני בשתחיה הנקמה בשונאי ישראל פסק מהם השרדה במו שאבר ויברד, ישעיה ע נבואנו שמתנע בותר שלב"חוביאו בשאמר לוומלבים י מחלציך יצאו ובחפך שם לה להניע אל המעלה בישר הקב"הוביאו בשאמר לוומלבים י מחלציך יצאו ובחפך שם לה לא השרוה לא היה העולם מהקיים י ועוד כי כל תפלות הצדיקים דייו בתיניה השפלות י ועוד אמרו כי השררה מחוקתה והדלות מחלשתה י וכיו במידה הואת היא שהם מתעקשים ומוענים כי הנפש מתאוה אל הגדולה וקשה ס בום מנום ונעד לבב : ואמר גרם לקצת המתנאים וחמתגרלים להיהנהג מס כם ל המשפילות את האדם היהירות והניאות והם ממירת הרשעים כמו שאמר וכמו מאמר החכם נאוות ארם " חשפילנו : והמעם כי הגדולה שבסיבות שם כש ניונור כפי גאותו הבואהו השפלות י וכפי הגבהות הבואהו הדלות פתאום בכאל הודים ליהירים בי הם אנשי נאוה : וצריך שיחביים חניהג במידה הואת אינו ניצול מן החמא והעון . וכמו שאמר החכם יוד יהיר לץ שמו: הוכיר משלי כל כר בעבריהם אשר היתה אחריתם תכלית חבוו והקלון י ומי שהוא במידה הואת דכילל ב באומנו מאל עוא מענא בו ישובוכון מן ידי י והרומה להם אשר אמר מלכים בית אנו ממנכונו ישראל : ומנחרוב באמרו מי בכל "אלחי הארצות יונבוברנצר שמוחל א יו לפרעה על אשר אמר י מניי אשר אשמע בקולו יוגליות באמרו אנים חרפתי שמות מ' לפני . מבר דאון . שממם כי שכף לדאוני ודאון שמבר ושמפלוש . וכמו מאינה שם ובוע אמו בעוכם . כל בוכו אות ול במינו ועוכל לבוע וו . ואמר בראוני שם וו מענכו ושוא נואש בתחוש כל : כו ואנת אושו מש מאונה בעם בנא מפל במסמכו מן מצעם . וצניל שאנם מישמב בנבו כמאינו סטובע סטמאו ומב אויל ישר בעינו : וכבר ידעת מה שאירע לקרה ורחבעם ורבים במותם

שניבות ובסופה י והיאך החילת החוות ואיך יהיה הפסידם ותבליתם במומם אויל ישר בעות בבימות והיא מבימות ובסופה י והיאך החילת החוות ואידה בעת הות הפסידם למכלית בבימות האידי בעת החוות שלא יהייעץ עם שנים למקלית הבות יבשהא מצונה ואינה מביאה לשום הועלה י אך היא ומהכמת הקבלה צריך שישהרל האדם החבם לשוב אל מידה טובה י ולהניה מיבה למקלית בנית הנפש אשר היחה גאה בעת החיום י שפליה בעים הועלים החוות והיבה לשום הועלה החיות מציאות בעת מהיינה מביאה לשום הועלים יהיינים יה של הייינים השבלית בעים החוות האידים החוות האידים החוות האידים החוות האידים החוות המיבה הועלים החוות מציאות בעת מהיינים במומם הועלים החוות האידים החוות האידים החוות האידים החוות המיבים החוות מציאות בעת מהיינים והיינים המיבים החוות מציאות בעת מהיינים המיבים החוות האידים החוות החוות האידים החוות האידים החוות האידים החוות החוות האידים החוות החוות האידים החוות החוות החוות החוות האידים החוות החוות

ברברים המופלאים המפחירים והמבחילים המחשבה בראשירה

במאול נאוי קם . וכמונכונ מני מודוא נאבם מל עמונים מדוני, מבני נמנ

mal Lymil ucd Lymil

פנסו עכללים

CLNE

מצחם יואנכי עפר ואפר י וקצחם אפרו יואנכי חולעת ולא איש חרפר תלים כב ו מובע מבמגלות הטובות . והנביאים ע"ה הנוברים במידות האלוהיות אמרו מוצני נשמבע מאב למי שרוצה לנחור שם מוב . והלא תראה בי השפלודו שואני עוכבבע ישלםו לו העניינים והמעללים הטובים אשר בארם י והיא בבר השוב את נפשו ומנע אותה מרדוש התאות י ובהניעו אל המעלה

ale coale वद्राद

בשער קרוב אל הטובה מן הראשון מפני שמי שים בו המידה הואת

LIBUT LIBE

ובנו בו . מן שמפקוש.

אני לאנו ובלנוב ימוב נוסב ומפג :

נו פור . ועים בעוב בו מוב כל בי אינל אנוני אבל אעני דוף מיאכן לצעו על יר אחר מעבריו העומרים עליו כתב ואמר לו כשתראה אותי כועם תניחו לעימוב אני מירותיו ירבו הקופצים מלוו . ונאמר על אוררשיר המלך כי נתן אורכור באשב מנדקו ושמנול שמנו ושנוש מרושם . ואמנו שלבמונום מו מנוגבי מן לצעם . וואסג מן אטג פן עדאים כי שיה הולך יום אטב ונמסה סנמן עלמירו אין מחשיבות שיהיה המלך מתנאה על בני האדם י וכל שכן קצתם שאונע אוג עדול . כל ומימוע שמיבוע אוג שופה : ואמר באוועו לאלפמובונם מנאט שבנוש ושופחוש נוחוש מהלוו : ואמר ארימחומלים כאמר נתימור? פמול נדאוני בות מתקלום . ואמר מקראט האלדי מי שמעלליו רעים מחמרת מסטונל אש מאסו בטולע במען סטונלים אועו בני אבם בטולע מוסע . וואסב ממנו עבאדע במבלם נהנוע אל מהנוע מו מצוא דבול ממנוי . ואמר מו ומטיבונים מטיבוו בה : אמר " מאקראט האלהי . מי הוא אשר לא תפרד בוקללמם אושע במלום מאינו נאויה בו . נוכור עתה מדברי החכמים על המידה הואת הגאות והיאך אדם צריך להתחכם להנהינה על המנהג הראוי לה ולרחוד מנומים ולא שתמתני ירושם שומים . וכיון מעדמנו מר כאן לספר על מירח אושו והל בהשו משמקמעו ועוא אמר שכמולהו . וכמו מנאמר מפור . משמנוש שוב כ ב מעביאנו דאוועו לניכנס דמנו מאינו נאני לו בבמטונו באגעו מענים מגלע ישרקה . ובוש אמר נישכם סעכם הגל בהינין ממבהש מחובי מהם . ואיפחר ספ כו יו בראונו מנא כנאני ומיישו במצע מצמן בומני למי מנאמו בו סבכל עומידי משלי ים סידות מצוול מנוו . ואני מנכים נכמא ווומובם נוצע וודבעו . ומצמעמם שוב כוו שנמימות האלוהות ולחקריבם אל המעלות המלאכותיות . ועליהם נאמר לא באל אשר היא הטובה שהטיב בה לעבדיו מפני שהיא הסיבה להניעה אל

חמר שני חלק ראשון

פנאני פלום

אל המלאבים : זכיון שהמידה הואת במעלה הואת מן הגרולה צריכה שתהית: שבבנים . ודם בו ידים קעיבוש ליישוב בונאו ולמבונית ב זבו יוכר לשבמוע. עאועו . ובמכן סדות שאבם אל עומלת החכמה י ובי תיע אל אמיתר שמכן .. ומשוא מבנון בול שאנם וכול עבעמע במכנו ובחבתו ומונתו אש ממנשע דבונש משוע מפונ מעוא אטוע שמכן . וכן שכם נד מבה מהבשי לי ומהו השכל יאמר הבושת י והמניה הואה אף על פי שהיא מעין השפלות י

שבנמע אמג שמכן . אמנו שבושה נשאל החכם מה 9

שבו בו מל מירות בשאל החבם בה פי

שעדבק ובת כי שדבונע מתוני . ושלאנע ממוני: בחצוא נפנת מעראע . וכפפג שלוחי שמכן מבן: בעוכל . וצפעופן מבן: מופן בון בששום . ובמוסגי ביולמאל . שונוב במשוא ופנת וכות ועובב קולמקו שכם אער . אין בבני ארם מי שצריך לחשול עליו חשלה גרולה כחבם ולוע אשר שבעוד . מהול דופה ושלור שחשה אריק שם לפני רשו . והיה או משלי כל כו

אבם . אל אמנ זנול נאנם עניננול ניסונני נואני מלא יהוה נכנע לרשנים . אשר ישמת דברים רבים : ומי שהוא נקל אצל עצמו יהיה נכבר אצל בנה עומע : ואער מן החבמים היה מצוה את בנו ואמר מו שאינו סובל דבר שמולם במה שמשפיק לו יהיה המעט שלו די לו והמבלנות ממין המידה

צונמני מכושם ששינש שואש שיושר שיושר שיושר שיושר ביותר באחרו קצה מן החבמים מי שרצונו מן ובמשע אינת דעוב מינאד . ופנו שמונע שואט שמתעש וכבר ואמר כי ובמני. ובעם נע אמר ובמן רשנים משמר : ומי שחנון בוראו כח ובריאוני

בבר אחבו : ואמר חבתוב בארם המסתפק במה שיש לרי צריק אוכל לשובע משלי יב כה שואנו כבר הגיע למעלה גדוכה י ואת מי שחננו המקום והמידה הוארו מששעונ במנום מו משפרה ושמב במפנן שמוחבוש . ומע מבומע במהנש

באני אני אניהו ואת רעהו מגרלתו : ויש מי שאמר כי השפלורו דיוא במקר פלומיף ישבעי . ואומר כי כל פעלה מתקנאים בארם עליה חוץ מן הענוה . ואמר

במגמו נעילו שונ אמנו נו נמנו נא גוועוו . אמר נעו מנג למני ומנג מו שמעכים כי שנו אדעו עילה אשב אנתים רבים וושבים אדעו ולם שואל צת מעוצרת במתנע עואע ומרבונום אועש מן מבמונם . וואמג מן אינב

ובמו מאמר . מקב ענות יראת יו, עושר וכבור וחיום . והחמירים הראשונים משלי כב ד משמשון מאשו מוש בא ליבו כבובודנוקני . וכי זוכר בני עמנוני ועכבונ בתינול ונפה תבנול . כי לא לנעו מני הלנע לנאחונים . מפני הכב מי

שמקימי אמר ששערם לאליהו ברבריו העריבים באמרו "חיקר נא נפשי מלכים ב מיה כי השפלות והנמיכות מביאות את האדם לירי הכבוד כמו שידעת מדישר

אבם ובני מם . ועוצמע לוני ומובעום . וממע מצניל מידענו עאים עולבב

תהנ שני שלם ראתו

נא מנאנו מלום

פנהו עכללים

בואני מממללי הופש היקרה והיא לעומת השלמת הנוף י וגדר הפילופופים במני מנאמר הראיתם אשר בחר בנייי יולדעת הפילוסופים והחכמים המידה בהחבאו כמו שנאמר הנה הוא " נחבא אר הכלים בחרו האלחים למלבות שמוחל יו ש מבני אבם ולמים על פניו ממוד הבושה . וכמו שאחה יודע מעניון שאול עוביא מ.נים ואנבנט במנועיל זדי מנכים ולא אבוש : אבר צריך להחביים पर्वा केत वा נעמבונע וצעונע כי הבושת ההוא מגונה יואין ראני להחנה בהם כמו שאמר מעבויש מלומר האמת ומהוהיר על הטובה : והורות ללכת בדרכי הטובה ביגן שתחלל הלר פניך אי אתה מוצא מי שיחלשהו לך יאך אין אתה מעוא נוגע לעמער במירה הואת אל יחל הלך פניו למאול מבני ארם פי צבומע ווצמע במע עכמם . ואומנ מואע עבימן מובע מאצבע עכפיל . וכי ערואע מל פניהם והבושת היא דרך החיים הארוכים י ואמרו קצת הפילוסופים בעבור הבושת ירבו את העוורים והיה אום' סימן הבנים הבשירים הבושת במצונה כן חייב במידת הבושת והענות והשפלות ואמר אריסטומלים ברברי תוכחותים באונל נאמר בפילומוף חיי בני ארם בוכות האמונה והיראה ימים רבים . ואחר נאמר אחד מהם סוף מה שקיבלו מדברי הנבואה בשאינך מתבייש עשה כל אש מגמו כאינו שוא בשומא . ואם שנת כן ינאב מגמו כאינו שוא שנת כל : יבוב לממוד וולודן ואם אחה צריך כי יותר . ואם החשא ימחול ויראה בערב אל תראדו מבני ארם אלא מי שמראדו ארו עצמו כי איננו ונעומדה בו יחב שמיב בקבנים מתעובנים ממנו . ועינו אומו אינו מו שומונו ומותום ניבוחנו בסתוף מתון . ומי מנוצני קנינריבן בבוחנו נמונב יו בות ולא שדמו ניאשו מבלחנו שבירתבי . ואמנו כנ מבני אבם כל גניל נשעביים ממגמו . ואמנו כי שנומש ועיאמונש בומוש במה שנא' ידרך ענוים " במשפט וילמד ענוים דרכו - וכמו שצריך לו להחבייש תקלים כק יו מדיעין אל רצון הבורא יהעלה בבושתם ומשינים הנועם הקים ולומדים דרביו אבם . ושעוב ושכבוב סמוכנו נו כמע מנאמר פולפני כבוב מנוש . ושמנום מסקי מו שמדונוש . וכמו מאמנו מו מותמעו שבונא מתוק שבומש והנמו מומו מבני ממאר מדוחיו בי בה ינים אל רוב המעלות וימנק בעבורה מכל" המידורה קני הג משמוד לו במדה נודנו אושני הל כל מדהו ושניני בהוה נומונוב בושה יעל כן ראוי שישתרל האדם להתנחג במידה החשובה הואת ולהתחכם מן מניא בומני לני מפני מלא באינו ביימן שמר בעת ולא בעתן מבלי

חתר שלישי חלק ראשון

שבינים ונמיים בדופה לה שהיא מידת הבושה קרובה ל. במעלה י והראיה

מראה מקים

LIGHT LINAL

פו בשנל במני באבבה . נהוא השפר החמישה

דוחלק השני נחנם עענל ענאחנו

נירא את האלהים ניתחרם ניניה המרה המנונה נינביר עליה בעירת האלהים ? או עראה עליו המידה הואה ער מאור י וצריך שיעמור בפניה בהפכה . ינויה האיש הוה המשתמש במירה האות בעל מוג ארומה יניה הימי הבחרות מסובטם ווביאי צאלמים מדונה למאור כמו שאמר " וחבני לשי פנים וחוקי לב ואם מני ביק בעונע וענאנע עמבונע ואמינע נאמע . אבל לממוג בע כדר עאנילים

> בו . וכמו מאמר . שמו אים במת בפניו . אל שמיבע שואים ממובעש בתובש מולקה ב כ ממו מישיבהו ממנה במיני הובחות ובנערות כפי שיוכל עד שיוסר ממה שהוא 36 כל כש ומני שרומה לוה וכשתחיה המידה הואת במבע האדם צריך למי שמתחבר זעול מב מל זע במל העות שהוא עושרו במו במידת העות עבות ורוך ושמעיר בכאן כאילו אמר יי עושה בעבורה והון ואפשר שיהיו בעבורה מו פרום ודמנעו עמלום כפמנו כמני מאמנ מומני במבנני ונון . בשבם . וב ישיר לא שמו מושה בעברת ידון . רוצה לומר כי מי שהוא נושבוום ממהמנו נובעולת ממבה ופמו . ובמו מום בו מובע צהווע אמב לחנהת עצמו במנחג המוב אשר ירצה בו הבורא יומר מן המידה הוארו אל הבישן וכמו שנאמר י ואת צנופים חבמה י ואם הוא מן החמידים ורוצה מס יל כ שמובוע . נאל שמונינו הין בנשמים : אפילו אם ישיב שכם כאמר הומין שובר מירה העוות על הארם יקל אצל בני ארם יואין מביטין אותו בעין פריחם מפלע . • ואמר החכם בא ידון ויבא קלון : רוצה לומר בי באשר משלי יא ב שוא מדונע אגל בשלום וכמו אלה שנאמר בהם "חוקו

ממס כודב דווש מובש שמוש . ומי מצוא במיבצ' שואש

מוני בות בות בות בות במוני מו מסיפרני

במידה העות . מה שמיפרנו

נאטש ששבוול ושבשול :

שנמיםים וםי ממשביים שדבל מתקטו מישים אבוו . שבומע . כי שיא שועדע שבבנים מן סובדים שקובים ועושם מל אופריבם

MAL LEIKI LICE LINAL

אב . נסמופן עפובע צואני הונאני אניבע עכב בני אנם . ואופנ י איילה אהבים ויעלה חן י ובחכמה כמרי שנאמר י בן חבם ישמח מסלי היע ובנגעו כמני מאמר דור ביתונהן " נעמה לי מאד : ובביתו כמה שנאמר מפוב . ובאנא מונבעו כמע מואמן . כי אל אנגי ואל מולבעי אלב . מס כמ אשבו . ובלביבת במש מראמר פניאשב ימלב אש בשל . פנימנאל אשב אש שמושף ב ש כו כמו מאמו סואניבע אע יי, אנעול . ובנפחו כמו מנאמו ס כי אניבע נפחו מס כו כ וציא בעולע מבמעם. ואבו, מומעמת עאבם במובע עואע . ב.ל באעדע עאלעום בכלסית כמים ונעיפותם רחוק' מדעתם ובמחשבתם היא רחוק' ואינה רחוקה אך היא כרובה ממו י שאוני נעיה הערב לנפש י יהם נוטים מרדכי החכמה מפני שהשנת הנאות משלי יג ועל כן הם נוטים אחרי טבעם להשיג ההאורה הנמצאה וכמו שאמר נאינם שמים על לב מהי שיהיה באחריה מן הראגה והמרוים מפני לובע הריבועדומה שבוחרים בו מן השחוק והש מחה ושמיע הנגונים הלדיבי" היאך ישתמש תאוותו יפסיד ומי שימרה אותה יגביר והמידה הואת בוחרים בה בסילי בני אדם נאל עלריבהו אל האוותד יבי התאווה אויבת ללב יואמר מי אשר נמשך אחר נאמר החכם כשתצמרך לשאור עצה על רברולא המצא מי שהשאל התרחק ממנו שמתעמק בעניתי החכמה והמומר יהיו מברילים בינם ובין התאווה מונים מבי אנבעי עונעל כל עוום עיא מיועי . ומל כב פנים קו שם לימלו שיאני בעבורת אלחיו ובתורתו במה שנאמר " בי אם בתורת יי הפצו : ואמר תכלים א נשמר . ומני מלענו מפני מנמני אנור ניאונעו. אל גניל ניאנם קעונער במינני ביי ביברומני בפרו אושבו . ואטו כב זוי אטוינו נמני . וכאמו יומני ממרול אמרול ביול דבול ושירע לו מה שירע לבעל המידה הואת : מן הבוו והשפלות . ונאני לעבם מיתרחק פן המידה הואת י ואל יתנהגבה בי היא מביאה לידי שבע הדם נימיו ימי הבחרות והומן ומן הקיץ או תגבד עליו המידה הואת מעוא שפרפל ואינו מומג מל ביבונן אשב . כל מכן אם ישים דובר מל מודו ועקב השנת התאוות ביאות המדוים והרעות ומסימני מי שתאוותו גוברה עליו מומחול ופחם בעאוועם . ומי משממיל מכנו בעאוועו ממודעים מלמיו כנ שנא מל שמבוע שדעומוע . וכבר ובמע בי לא ידמנו ממללי בשכמום מב דבוג נאנון ונעול במובע בואני ממלוו אל יחנהג בה וילעג לה וישנה בלעדיה שנא מו שעפירים בלי ספק . יחחשק מורכב במבע האדם ומי שרוצה לחיות שבם אבם אלא מי ששבלו מושל במצמו ובדעתו . ווח ומצאו מעש י וכשימצא בן מל מידת האחבה במעש שלא ימלש מן המקרה הוה שום

פו עימני עוש ה

חמב באחנו שנל חני

מראה מקום

20

יוסקראט האלחי היו מצוה תלמיריו השמרו ממי שישנאהו לבבב' כי לבות מקכלש אשר : וכמו מנ, מנים, סוופטוטו בפיחם ובלמונם יכובו לו . ומאר שמני, - מנים מט נו בינו ובין אלחיו - וכאילו הוא ספחה אותו בתפילה ובתחנונים ובלבו ענין דושר שמושר שוש שוא משת שבוב ביתו יביל בני אבם כ.מ מי מינשר כל בן אנולם מב מעבדו . וואסב סו מונה שמוא, ולאוב בשנמע . ומו מצוא לאבנר ונמסמא שמנום ושאשבש מב משעדו . וכפו ממם, נמסמא, מם דבקישו עבל אנו כמע מאמר ס כי יעול לונן אנן נאמן כי . וכמו מעוא, וואנ מפ כו כנ סבחפשוו נוכר מונא . ואמ"ם שמחליק לך לשונו ומרבר רכורו אכי ישר שם כו כב מנצות מונאום דמונום במתפונום . ותנול מנא נאמול בנים כמני מנאמנ במי, איבו . ועבה כי עובע בני אנם מנאים צאנובע במילוע, ואיפתר ממעונים שמוב . ואול בבאדע ופגבע ממוו . ובומש למו מו, מנת לא ישעב אמנו כי בעפכפל אינו מומב מל מנין אשב ולא ישים לו אינו . ומנינו עומע ששעשפכוע : וכבר יבמע מש מנ, במיבע עומע ודדו, במקוש . וכבר פפסכסל במצע שמונא נשאונד בקש מנ, ונמטנוע נמולוע . מונא : וספמיפי שמירה משלי כו ו מנא, דבונש . ומו מאושב אושב נבב מם פרושו ופרש . ואול ד.ג מנאסול ממום נימוד נמואני דנונני . ועוני ונתני מני מו, באמונו נומואני אמונו שמועכ טוד מו מביאני אלת מו שעול ממאר בני ארם . וכשתחיה אחבה גרולה שלא לשום מנונע למנוא אנו שמאכל ואנו שמחשש אחר בשם שני בנער מלבר אחר

מפילה צדרך שחדע כי מי שישנא בני אדם ישנאוחו גם כן וחמדה הואה

ביתה ביו שמת שמת שמת מו ביועל שמני .

מעמוא גר מעסבול ערבה במה מאחה אהוב :

עניע אל מה שאתה אותב עד שתסבול הרבה ממה שתשנא ולא תוצל ממה

אוניך יוחכם אחר כתב אל חכם אחר בענין הכרח התשנא ולא תוצל ממה

לרע מוב ולטוב רע יואטר הדבת החכם אחבתך חדבר מעוורת עיניך ומחרשרי

במה שהוא בו מן המעות ובמה שנ' עלית: והוא במי שנ' עליני האומרים 'מעי' ה כ

מהם יוכאשר הגבר המידה הואת על הנפש יתבטלו החושים ואיננו מרניש

הביא' לירי אהב' כמו שהנוק מביא לירי שנאה ומחלק המידה הוא בקשר

מי שרוצה להיות אורב לבני אדם יתנהג עמם במומר המוב יוחרנאה ימעיק הבי

מפני שאין וה מרח טובה : ובמו שנאמר י בנפול אויבך אל חשמח ובכשלו משלי כד מ קממכון קבדות במובע שואש תב שכקיש ונא קשולם מאוודו בכן יכנשו נאונע מדונע כן כל במומממ בע מן שבעל שוני אל מן פו מאול נאנג על הארם : והמידה הואת תהיה בנפש שמשנת בה הנקמה מן האייבים . ובטסובים לוו שמיבש מדונש מב מאב ממומש נבש . וששיה בשתחוק הופש הבעסניה

בכנילים ולא שונו . ואלה אשר נאמר בהם בנו עו פנים אשר לא ישא פנים לוקן . דברי כח כ במי שטבעם כדרך יכטבע הצבעים . כמי האריה שאינו מרחם ed ance

שכונות אנו שמובע שואע נמגאע באנמום עגנולום ולא בחשובים . אל החיה

מידות האכוריות :

מועו מל יד מי שלא ירחם בו :

נאמר אחרי מי שלבותם מרחמים ונמוכים . ועוד יש בו מי שאינו מרח' יהיה משאל ללושום למו, דבל יבלעל . ואמר אל עדוש אנו שמניי, כי דוקם שול -מם כן שבעואים כמש מנ, סונשמת מן כן מממת : ובמה, שלומי אן עלאג עקים למפ מ פחצל לקוחים לפות : ומפעלת הפידה הואת אצל הבורא שהוא מתנהג בה במיבע בינומים וברברי שלמה ע"ה מצוה על הרחמים והחנינה במו שאמר שלותני בעבו ונמגא בו כל נימים . ואמר החכם מן הנריבות שיעמור הארם וכמנו נשמו אל אשוו . ונאני אל בממכול משנים מיבש בנשמום ובשנינה בנשמי, מד כמ שולם אושע קמבנת עאניפי, ועכתע בע . וכאמנ ינמע בתפנ מנ, בו סכי ועלכם ים ים נאטבט לנעך כמוד . האת המידה ב"ל הרחמי משובחת עד מאוד . והבורא צאבם מונשמעו במש אונכו כל באני לנשם למי מנאמר, אליו כמני מנאיי מנן ופתה ושמא, . ונאני לאבם בשפיר שינהג בהם כפי יבלחו וכמו שרוצח ולעשות בה יש לו להשתרל בדבר כנון שיהיה ארך אפים ודב חסף ונושאה צמנם המננ סינו, שמתווסוש אל על בד . וכב מבי מתכ, נאבם לנומנד ענאומע לבונא ישמלה שמו . זכללה עם השתי ששר : וריל על

דו בנ מל מידה הרחמים : מפני שהמידה הוא היה מן המידור

שביני מן החלק השני הרחמים והוא השער השניעי מן

LOGEL

אםעובל :

שלומי אמר הטוב שבכל מה שתחשב על עניין שונאיך שתשיבה אל אחבת' לאבם ובופחוני מחנונ, ועבה חבמונו ניחוא, ועלם, חבנו חוא, בלוא, ובם, בני אדם כמראות כמה שאמר יהחכם כמים הפנים לפנים כן לב האדם משלי כו יש

חתר שלישי הלק ראשון

מנאני מלום

בו עוא מעאבל הלון ובמופני אנדינאם בהניין השמעה הממחח ללב היים מלכלם בן או יהו נמנה עם בריל בני אדם י וממח שאמר "סקראט האלהי הרבו שהשמחה מקלים בן או יהו נמנה עם ברות המדברת יווצה לומר שינהיג שכלי את מבעי יוכע היווצה לומר שינהיג שכלי את מבעי יוכע השחקים ואפשר שלא יוכל האדם למשיל בעצמו שלא ישהיק יוכן נאמר המחיל יוכן נאמר הלא ישהיק יוכן נאמר בשחיל יוכן נאמר ביות הלא ישהיק יוכן נאמר בעמית שיני בשחיק יוכן נאמר בעמית הציי מל זה שאחה רואה בשחיק יוכן נאמר בפקים ברומת הברות על רעה בלא יוכל המחוף בשהיא גוברת מראה השחיק וממחי שראיי לרעתן היוכל וממה שראיי לרעתן

מטוקלים לאדם שהאוותיו מודמנות לו תדיר ולא עברה עליו ראגה מומן ארוך וניצל בלכשים מבעיה יוה יהיה במי שטבעו חם ולה כטבע הדם יוכל שכך ממסה ממלק לאדם שחצורה מצא אותה בקצת בני אדם נחלקין יש ממנה שתהידה

ביתה בו אתון מו שעל מתניתי ועוא מתר שעמיני מו מספר

דוחלק השלישי

נמנם בענל צמני

אל יגל לבך י ומי שמחנהג בה להדע להבירו ולגוול מפנו בלא עון מגונה ברשעים במה שאמר יורחמי רשעים אכורי י ואפילו י אפרטון אמר בענין לפלמון אוי חיים בלענו בחרות אפט בנו י וחראיה שאין המידה הואת נמצאת לא מסלי יכ ב אל יגל לבך י ומי שמחנהג בה להדע להבירו ולגוול מפנו בלא עון מגונה

שמר ראשון חלק שלישו

ככלית על במה שנאמר פ ראנה בלב איש ישחנה יורע כי המידה הואת היא נראירו בכלסית מז

נמנח ממנע נות תמדותום אל בבר דבול תר מושלו שולי שופה משקנ וב כפ באוכור בי מבת שמובע שואש לר וובת במבת שמנע משונע אול אות מאלשים נמאל להצילנו ממנע בנשמו שובי.

מונות האדם עד שיהיה המאמר הוה ממציא לו רפואה יהנית יומר אף על פי שאי איפשר שתימצא רפואה להולי הנפש אלא ברפואה הרוחניות יוכמו שוה הענין מניע יותר אל הנפש מכל ענין י כן רפואתה יותר קשה להמציא

וכבר אמרו כי הראגה היא המיתה מבעית:

אל שערי המות כשהיא ניכרת . וכמה רע ענינה בשהיא גוברת:

ואט במידה היא נמצאת בנפש עם המנע את האוותיה יושמה תביאנו

בקרם בות הבו בו הן מונו בו הן מונו בו הן מונו בו הוארני

וממקני - ועבאדע בועל ואדבול :

תגע תנו עלם תלותו

JON. D

ועבאדבי מכן מני מתבונ מכן כן ניוער וניממר מנאדבי כי עבארבי משונו . וענאדע מק מע מועונו . ובמלום אענ עודו מכן מע ממבנ . בנוש שכב נשורול שונו שבר . נאשר כל פונת נאמר כי שורול מכן מבי אניםמומלים ובו אמר האמת : ומדברי יבליאנום בראנה אמר בי הראנה בלימם בני שמעש נאשר כך הוציאות ושחשות ומצא לבה שכלה נוסם . וירע כי בקבתו נאשר אנטע במשמנ ימים גבים במעשכים . ואוש לעש לע מו שמונו לתמור על אמיתת הדבר ולקח מקצה מיני בהמה מה שהיא הומה אל הארם מאריסטוטולים רבו כי הראגה ממעטת את הלב של ארם ומכלתו : ורצרה מוג עבונע עוא וובמע כי לא כיון בנה אלא לנחמה על עצמו י ושמע ילבסנדר יבנם אל ביתה מי שקרחו פגע ראחה שלא נכנס שם שום אדם בבירדה מסגאנו ידון וממטע כן במט מעדות שבטב אשנ מוטו . וכון מגועש מנא שמעכש . יכנונו בהם מנא יכום אל שמעכש אבם מהבג הליו מלובו אנו עכל מוומן וועוו כל העולם נכונים ומוומנים לחיכום אל המעודה אשר וימות ולבאי אליה בני ארם מכל הארצות ליום ירוע לאכיל ולשתות י וכאשר יהיה ובצורה בעת שיגיעך שמע מות אלכסנדר וומני בח מן המאכל וחמשתרה אל אמו לנחמה על מותו . ואמר לה בכתבו אמי צוי לבנות מדינה גדולה. נשונת עשכם אתר ישאם בתה מקרחו בפינדרלתו י ומצאנה אלכסנדר שכתב מלכסנדר במנו פריעחה : וכר אשר חיא הולכת ודלה ומתמעמת עד שתכלה לנמרי . מנא יבא למו בנינולתו י ואחר כך יגדיל אלא הראנה כי הגדולה שתחיה וממני מנאני לממכיל מיחשוב בו כי אין בכל חעולם מן הדברים הגדולים ם מו באדע מתוכם : אמר מפני מנא לניני בבר מאפלבת ואבאד תנו . עולבוע סימן הדאנה י וכבר שאלו סקדאט האלהי מה וה שלא ראינו עליך מקלאט או מפלב אבובו נאונני מוצא כלל אל הנפשות העלוונות והמוימות הנכבדות כאינן עוא עומד מלנתו מעיד שיאבר ויאבל מליו ויחשבהו כאלו אבר סיבות ומי שירצה שלא יאבל ידמה נפשו מן הרברים המביאים לירי האבל מעדבת הלינו המידה הואה י רוצה לומר העניתה ונשתרל לעלות ש מעלות עבר שופות . יפות באות . ופי מיפות באונו ולבא מני . ובאני לתו מושביים בקבת נאם נוגע מנא יעים מני מנים בקבת נוגע נבנ ענקות . ומי מנוגע שרא תחיינה הקורות באילו רצינו שלא נהיה י והחוויה במבע : וההפסר יהיו בהפסדת ההוויות: ואם לא יהיה ההפסד לא יהיה ההוויה . ואם נרצה במעותו מנא ומודת מלנע . כאלו עותו נוגום מלא נעוע כלל מפני מעשלנום

חתר שני שלק שלישי

Or orne age

ממי כמם לא שמא . וואנו שמנבנו ממבנונו מק עבול ניואנו אל עמנול שמדוננו מבע בדול בכמע מלומוש . נאעב מו צעפינים ביני אומר מי ממטענה מל מע ממבר באילו מכטק מתי הואה הואה השהארם שב מחשאו בשיראה מפנו ענין החרטה

LIAGE LILE (A of hard nationing age

מל ענין החרטה :

יונא נכול עבו במוע ביי, :

נאם יי, . וכמו מנאמג במי מבומט ביי, ומאמיל בו . מממומט במני לא נינקים ליב בה ייער בית יעקב בעת הנאולה במה שאמר " ואתה אל תירא עברי יעקב ישעים מרב וכמו מאמר בחם יראי יי' בטחו ביי' י וממעלת המידה הואת ויחרונה כי תלים קטו יא בנו, ועיוש נו, סבמשו . ועמיבש עואני מער עיא נמגאני בגנילים ינאי אלעים יכמים מו ונאני לברך מי שהוא במידה הואת כמה שנאמר " ברוך הגבר אשר יבמח דבולה ולחסד גדול מאלחים י כמה שנאמד " והבוטה ביי" חסד יסובבני תהלים לב י מניו במו מאמר ס לחיות ביי, מבשחך ווה שבע משובה ובעליו ראוי למובה משלי כב ים במטול ומקום בבנובב שואש ממובשוש במועד בע באבם בבמשונו באקשו ושממו זעבר בו מל מירה הבטחון והשלוה :

בותה בו בותה מו שעול שמניתי ועוא

ימים ילבים למלבים לב אמין:

במוקמים כמו מניינאים קבוים שדופוש . ומבבני במונומיאום מי מנוצע נבאנוב פלבקם שופת שתדתוש עדכי . וממש מאמר . פלבאם באבן : שאבע מבוש שעדבוש עבים שלמנים לא חתוקה הליחה המופסדת שבהם אלא בבכי י וואת היא מאר הליחות . כמה שרוכם לנקותם : וכמו שהוא ירוע כי קצת הילרים בליהות המעופשות מן הנופות ברפואת המבריחות להקיא וכאשר מנקים ברמת אתר נפטרה כבר י ונלאה בו הטבע לרוציאה כאשר מוציאים וענאושני . נמובעו בי יש הועלה בדי להוציא דיליחה אשר דינא עיקר תוו לתה ואם ישאל השואל מה "חועלה יש בהגברה המירה הואת בעת פגיעה המקרה שוני המות י ואמרו קצת החכמים שתיית סם המות קלה יותר מן הראנה.

חמר חליחי רביתי חלק חליחי

ממעלת האנשים הגדולים והחסידים אשר לא נראחה במידתם מידת הכעם שמוני . אל נימאטר לכמום ומפני לרצוע ממוכע למאר . וווממלני שוארבי ממחד לכעום ומאחד לרצותהוא הענין מגונה מפני שהוא יוצא מגדר המידה קנאנט דם וע מנול מוע : ווע שמועד למו מות לו מנע משונע : ומו מעוא מנו מומצא מל וני נימוניד במל מנני אנומני . ומי מניא מאנו לכעום ומאחר שבותמע אובת ממנוע . שממעו נכתום וממעו נוגוע מנתו מווע . ותובוג עווכפום . ובמפג שלוחי אין עכמכן ומצא ממע . וואמג כי ממון עופמ ב, מנום עוא, הקו נוסמוש . והוב אמר מי מכתפו שול ונודוו אמוא אינוו בשול מן נוסמודהים מכמפו במשמבע ינאנ מליו היישוב והחוב יותר שכעפו שלא במחשבה ומעודנן דופו דבונב דבול ונופל בופלו בעולבי ובמעינובי . ואמר בו מנ למנין אחר - ונראה על פני הכעסן באילו הוא עמים ומתחמם גופו הרברה שוכון יי יוגליאנום אמר בספר מדות הופש כי הבעם ודרונו הם שתי שמות גלילמים

לאיש המשכיל הנלבב השלם להניה השתי קצוות וינהג במידה הבינונית ש בו בעוכים או בייםר או מפני לואטו במבון שמבייוש שמוב ממובשש . ונאני מעועד בע במקום עכוב שמוב קדונע ועכהם קובע קדונע . וכאמג קמעקם עומקוע בלגע שמישים וכבר ידע' כי השתיקות מידה נחמדה באדם י וכאשר

בלבש פתשי, וברולי, אהה מטומקושי, אינו ושמבוש כודב נוליה ואם כל מדה מנוגה יש לה נאבם . ספני בפלבט, למבושו ואנענו מבדני, בו זש, בשומקושי, כתם כך מנם בכונב באני מהוא באני מכון נפת ממנו אועני מירה ממירור

ועדו בו מן פונע שכמם .

ביתת בב אחנו מו בינול ביבית . ועוא מנמני מתר מן ניספר

עווקט עוביה.

נמחל אשנ מכנו דבו:

באבם לממול ברוטו ולבלום אנו ופמו ולטונינים המנחד המוב . ומי שמבתו צרמים אל הטוב ם יוסן חסירו הסגונו אל המשובחו ווה הכלית הטוב שיוכל בופחע מעדברע מבוע, אל גנול לעם מוחעבלו לעירולמגמס לנקד מו עמועדום מיוחר הארם מהביא את עצמו ברבר שיתחרט בו אע"פ שאין בבחבני ארם למשול לעום צרקה ויתחרט אחר כן . במירה הואת היא מנונה ' ודרך השכל בעיני מנאמר דיום בן על שום דבר ואחר כך יחחרם ' או יאמר וידור להחענות או

שנום ועגונו כהב מקלות . ווע באבם כמו מעגע פעהע בתפל הג מהקעו אק

עשנום אמע עם מוגא שמוב ומלוע עשמע . כמו מואמע . באוע פו מקל 20 מ מו

וביוום קבובע . ומי מעומע קוע . וממהקינו שעגול ותעונו מתושטו אק

אבימקל באביעם ומעמקימו המו . וכמו מאמע בביון עלעות קיבי עניא

ששכם . בעגוע יי, געכי איש דם אייבין ישלים אטו : וכמו מידעת מבצות ממקי מב

בוצים בו בירוע שתמקום רוצאו ועוד ששונאיו משלימין עמו : וכמו שודעת ממלי מב

הוצים בו בירוע שתנות . וכשה הצחו ועוד משונאיו משלימין עמו : וכמו שמר מדות מו

הואים ונדיולתה . וכבר הקרמו למבחר ולשבחה לך בשער השני מן ההלק

הואים ונדיולתה יבול הקרו ממחח ואינון מצפה אריו הגדולות . ומן המידה

מקבלרת הענינים כפי אשר מדמנו ואינון מצפה אריו הגדולות . ומן המידוה

שמני מוכים ואנו שמובש מו שמובשו שמחולשוני מפרי מאינה נמצארי ברוב בלון השר מובים ואנו המינה מו המינה המשולה מפרי מאינה נמצארי ברוב בלון משר מובים מובים ואנו המינה מו המינה משר מובים מו המינה משר מו המינה משר מו המינה מו המינה משר מו המינה מו המ

מאמר בטלימיום בכעם . כשחבעים מחול בי אין עובך הנקשה הולשה הולשה : עאבם מומנו בכלםו . וכמו מאמר בשכם . מכל עאבם באנול אפו : וממש ובעל ביוניוני מינעד בסיבש בינוניובי . וסמש מאטש אניל לבמשו כי דמר מכב שוני במני נשקבמים . ולא מיהיה בלתי כעם כי לה מפידות הפתאים והפחותים . מובר מ"ו יולפי המאמר הוה אין ראני לאדם חשוב שיחיה גדרל חימה במבעת בנושינו וכנונם לברכה מחרבות במידה הואת כל המקרע בנדיו בחמתו כאילו בנשו מאא בסול . ובשפל וש נאסר ושכם . באשור ישבחנה : וססה שהיהירו בכמם: אינו ממום מל לב מני מנוא מומני בנוב כממו . וכמו מנאמנ בו פכל צעוכם . ובמן שימני בב פמת . ואשו בואני בוב בני אבם כמעוא כולם ומששול בפול . ובבר מאי אפתר הוא שינצל הבעפן מן החם הגדול במו שאמר בנושל עכתום כי כתם בשול כפונים ימש . ונאני עמי משוא כתפו מולנאושו סדבול שימש נומא תונה . וכבר שישור ששכם מו שכתם באמנו סאל שבחל משקי כמ כש מופר שיהיה רגיל לבעום מפני שהוא מביא עצמו לידי חם כמו שאמר החבם באחר שנוב מחוליי שנוף . כן שבתם משוליי שנפח ואין באני לאים בתן לפקני ויץ שניר מידות הנאמרות בבורא יתעלה שמו בפרשה יועבור יי' על פניו יואומר ממות לרו כבר נוכנו למובה כמו שאמר החכם מוב ארך אפים מגבור : וארך אפים מן משלי יו לכ ומו מעם מל שמותנים בנפתם שכולפני ומכנישים אנו מבלם -נפבול אושם

חתר ראשון חלק רביני

מנאנו ממום

ad

actio 61 4

במנו מנאמג ז לכן אמור הנני נוחן לו את בריתי שלום : וממה שנאמר במקנא מפנונו, הנאמר בו בקנאו את קנאתי ומה שהיה בשולו על כך מן האחרית הטובה במדבר כה ים ם שעכם אל עלוא בתותו תולע . ועלואע מתובטע בתבובע עאלעום כמו תובתע וקשמור אק ששואוש . אל ששוע כן לנאשו בתבועש שאקבום . וכמו מאמץ באני לממכיל מולנא בשחאים מפני מנואה אוחם מטהדלים להגיע אל ההאוות נתונת שמלום מפני תשוא תובר תק מני תעושור ממנו בעונעו בלבומני . ואל ויניעת הנפש בתאוות ושנאת בני אדם המיד ומיעוט המנוחה וטרדת המחשבה שירחיק נפשו ממנה בכל יכולחו מפני שאינה מביאה שום הועלה אך רוב מכאובות שיגוול במה שנאמר 9 וחטרו שרות וגולו והחומר מידה מגונה וראוי למשכיר מיכק ב ב קדב מני מנאמר מקנו מו שדנוני . ונאני מושבעלו ממקנו נממא נדות מנול בשמבו ואולשונים שמבו . וכבר נמלאו המפרים מננית החומר ואינו נעלם מאנשי ומי שהמידה הואת גוברת על מבעיו הוא מנונה כי היא מביאתו לחמור : באמרו יוראיתי את כל עמל ואת כל בשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו קהלת להשינ בקניינים ההם י וחדבר הוה הוא אשר רמו אליו החבם שלמה ע"ה דברים אחרים תחחם ויקנה ענינים אחרים במקומם י ולא יטרח את עצמו עוא ממעבל מולוני דם עוא כמועם . ועוני וכול לממוד בלעריהם או שועמיד שקנה מן הקנינים העולמיים ומן המתכות והצמחים או משאר הקנינים אבם עם נממכים אים אטר במצו . ובגוני לומר כי כאמר בואצואני אטר

440 פוץ בנוב בכנ 9090

Late

נמלמוע ממוע אבל שיא בכולן כי אושוו נואין כל בני שואני שוא כפלוף מן הכעם ורוב נפשות פן הפרברים אינו וובר בו מל מידת הקנאה:

שמשע מתר מן חספר

לחם ולא הרגם :

להרגם אמר אחר מהם אם אנחנו הרענו לחטוא הלא אתה היטוב שאת י ומחל ממידות חבורא יחעלה שמו . ואמר שמלך אחד קצף על ערת אנשים וצוח נוגע בו הל כינוי . ומן שמיבע צואט מפטהפט שפלישע ושפעילע . ושפש מסכיני מנו וכל סימר ממנומם . וציה אומר מו מאינו רוצה בענינו לרצונו וו, מנמגל בעותוק מגנוכל בנול עקל . ואמר עשכם כל נוגע תחונ וכן אלוו . כל חבו מי מנוצע בו עבונא יעמלה שמו . ונומה למי שנאמר סאני ישמים מם ש ממנט שמעכוע . וכמו מנגע אשמונות במנוכי . וכאמו נאיני מני מניינו

mal Ltial wild Ltial

נו ב מנאנו מלום

בעם . אל בעניגוע מעיא פביאנ אל בימעינוע ועלנוע מדונע . וצניך בשני משוא ששתפל בשתמת . ושו ביאושוש שדבונוש מנ בות שונו מגנושו בתנוני בעונם ושמאום ושונאם . ושנאום בדבוכם מל הצלחת האדם הריצותו שבמענים . ואיל בשמינים מעודים בש . אל גנול מיניניד בשניגונבי אבם בעאוועת ולא יהיה קל בכעםו כי הקלות מנונה מפני שאינה ממירה אבמעו בעבודה משביעתו לחם י ודרך המומר אל המידה הואת שלא יראנה נתקנו אל שמוש ומביא לינו דומני שנינו . ומספר שלומי בשניאורםי מימבים חוא מתפשט מנקבי הגוף בתנועת החריצות כשתנוח ואינה מתפשטת אותו דוש ונוא מופעי כי מל כל פנים מפלח העצלה תרדימה יכי האיד אשר דמנוני שמוקם ובמנוני שמוב כמו מאמר . מצקש שפוק שובומש . ושמאמר מסקי ים מו שנוגום שלמת ונמת שנת למם . וכבר שונית מלמה החכם על החריצות שנימובים ושעונוד במנינו בעניגוש ובוניוני יגלים בעם . וכמו מאמנ . יג אירו . ואמים שהיכרניהו בענין הפכפך במידה השנאה יומי שהוא מן האנשים שופתוע אמר . שעופוע בוום אוני אר כשבע . ומוב אמר לא . ישוול במוני שם יב כו ובחפך חמירה הואה שהיא העצלה מהתעמק בענינים ומהשחרל בהצלור משלי כר י בבלמע עשכםע מם שמבונע ושאמונע . וומענק קערות אל מולם משכל . ביוניוני . ועוא מיניני שנול במני שמולפוני . במולם ביונים ובהפסר מימטבל י נעון אבם יפר חווץ י רוצה לומר כי היקר שבהן האדם החרוצות שהוא משלי יכ כי שמתעפק בו ממלאכות החכמה והמחשבה י הלא תראה מה שנאמר בה בופמוט שוכיש צשמובוש . ונאני נאנם מישוניד בע בכן מהמעו ובכן מב פונים מל שמבוע שמדווני ואל מבלבל אושני מום באדם . נווער מני מינים

ציא ממנת שמנע באנומש. ושמובע בואט שנאב מעו כמעופת פים ממנם לאבו בעבם ברבני שמינע צואני מאי וע מבת עיא באני . ואומר כי addicta

בונה בו בונה מו שעול שיביתי : ועודי

נעדע בו מל מיבש ששניאוש .

חהיה הבצרתו במו שאמר המשורר :

מיעלה אל המעלה העליונה כדי שיקנאו בו עליה או יעורותו מלמערה י וואת בשומר אלא לבעם יואמר די לחומה שיהא דואג בעת שמחתך וראוי לאדם במאות נואני אועל . נמסו אועד ומנות מונא . נאסנו כאינו נא ובנא ושמעל . אמנו שנאני בשמבל אנדעו נבע במעוא פודה בל . ועובע מואשו

MAL LEINE LICE LEINE

מנאני פלום

Idan

ומשמבו בשמדוש שעואוש . וושו שפלר . ואינו ממגלוש שממכילים ולא מדבולשם מאין צריך אליו ומתנחג בו מנחג שאינו טוב כמי שמפור בעניין התאוה מקכל. אל שמנול שמדונש מבמועש שואש שוא מופלוג שאנם אש ממונו בעבר שנת לאיש מחן יוכחיחיה ראוי לשנה בני אלם בשהוא נותן ומשבחים אותו מתובשע מפני ממשייבוע עכבוב . וכמו מאמר . גבים יחלו פני נדיב וכל משלי וכן הוא ענין פירוש י נריבי עמים נאספו עם אלחי אברהם יואת המידה תלים מז י והחסר נורע בהם ונתייחסו אליו וכבר נוכר לו בספר התורח בכטה מקומות לכן אחלק לו ברבים . ומפני שהיו מירות אברהם אבינו ע"ה הנריבות מבנוני: מע אקבת בעשיי ב יי ובאבלע ובמלמום מובום . וכמו מאמב לחם מנחות : ובעולם הבא מי שיניע אליו מן הנמול המוב והנועם מפני שעים כב יב בעולם הוה מפני קרבתו אל המלכים בעבור שהוא נותן להם מתנות ושולה בעולם הוה ובבא • כמו שאמר מחן אדם ירחיב לו ולפני גרולים ינחנו • משלו יח יו במלום אחד אמר כי הנדיב הגיעו נדיבתו אל מעלות דבות מן הגדולה מתובשע . ועקא עראני שמלום יציקל בכמני מלומוע תובש שובם שורוב שאין הגדולים בבני אדם המפורסמים בחשיבות רואים שמידות הציקנות נמטי כתפ מודבו עמבע עואע הל אמר כודבע : בצוני לומר מובע בצילווע . מפונ acc acc בני אל הפיוור וההפקר היא משובחת למאוד י וצריך האדם בניבני בואר בשמנהנין אותה על דרך השוח הנכונה שלא יגיעו מל מונע עונוגוע :

בותה בו בוראשון שבעה עשר מן המפר נרבר בנ

נשלם החלק הרביעי

בפועל מהרה בי או תהיה ראוי שתקרא מהירות :

נתבמת עבלמת . אבל מידת החדיצות מובה כשתחיה בכח הנפש ולא תראה עניניו כי לא יחכן מן המהירות מעשרי מחוקן . ומפתון יחקנו הענינים שרוכב במדירות איני מאמין שלא יכשול . ואין צריך האדם למדיר המשכיל להוחר ממנה כי תכלית הרעה במהירות: ומי שממהר מתחרש . ומי

מק מבע בגולווע : .

בות בבול וממחל בצניל:

מלכן הוחר בדבריך שלא חמהר בדבריך בדבר שאתה ירא שלא תוכל לעשותו לעוב להמוע מני מלא נאמר ממאטבי לעוב לומן מני מאטני אונד הומבי . וכמשעל שממני מיד משתקרים לעשות והאחר להשלים . ודע כי יוחר אחדה ונואמר כי המחנה טוב מן המניעה אחר המחנה והנדבה יוטוב שהחאחר לעשות לעשויתב בכל שמנונים . ושמוב מכמו משמיו! בו מש מששו ושמנה . ומש משממש בוצונוע . מו במינוע בשמובוע לשנו למואל ובספר בלומי בה כי בוצוווע מנאני כן ישיני במלומו . ולמי מאין נאני כן שביני אשני נאני לממושו . ואמנו ני, שומ בן . ואמרו מחנו עםר למי חשוא באור לו ולמי מאינו באוי לו . למי משבי ים מ מינע שמובע כואע מעיא בלואה אצל הבור, יתעלה שמו . כמו שאמר . מלוה בוביבות והחסר פור נתן " לאביונים צרקתו עומדת לער י ומה תאמר על בפליים רבים יוכמו שאמר ינוחן לרש אין מחמור יואמר דוד ע"ה באנשי תלים קיב ב ומי שהוא נוהג במידה החשובה הואת לא יחסר כל לעולם י אף הולד ומוסיף משלי מל הנדיבות שיהיה מתנהג ועושה חסר . כי מי שורע החסר יקצור הבואתו מיה " שלח לחמך על פני השים כי ברוב הימים השצאנו ופשט הפסוק מצוה קהלת יא א אובר עם אריכות הומן אך הוא עומר כל הימי" - וואת היא כוונת שלמה החכם וממה שצריך המשכיל לדעתו כי המתך במקום הראוי לו מממון מפון אינו

ומני מנימנא . ומן שדבוני שהלמוני מנבני שמלנ ושימני הל שמוא . ופבנ בדבור האומץ והיישוב כפי מה שיתחייב בחכמה והאמת ושתמכול מה שתאחב . נצימוני. סואשר אול שדיבור דובה אלא במת שלונות, ואסרו שפילוסופים דבר במבש שואש שמנשד שמוש כבו מקא ולבא ממודה. וושנשל בש מק בעל שמובש ממנ פמנונ לדבור מלקיה . וממני מאמר . שממונו בדבונה . וצריך המשכיל שירובות שבממונשמע מאשנו שפונומופום בעובאוני וומופו כל שוום . ועת שמובוו, לונאום עדבונע נכנע מנפתוע שאנתים שאלופים הגבורים וממה שנ' על הנבודה שיר מעול עמבע וושע בובו : וככל עת היתה המדה הואת רוצה לומר מדת וכאמר ידעת מפנחם בעניין קנאחו כמו שנאמר יויבא פנחם בן אלעור ויקם בחדבר כק

מיה כשפרע מן העם באומרו . . שימו איש חובו על ירבו ישמות לב נבאנו לחתנהג במרה הואת בעבורת האלקים אשר ירעת ממשדה רבינו

בממנ עסמול בוע :

מרנאטע בו מבע במוכל ובמוני . ולא ישחבהו מליה כאשר אני עתיר לוכרם בפועם אתר וראשה פרת הגבורה בהם . והיו משובחין בעבורה ובהפך וה פי בישומה ומסמול ודבהול ומאול ובוב וישונטל הואב ועבוסני לעם . ואמר עול בגרולים הנוכרים בפרה הואת היו להם אותות עליונות הראו בהן הכח ההיא בשבם 6 אתני אבם מפשב שמיב ומלחש קבו יפוק בנתש . אב שאותים מסני כיב יב מובע שמדמול . ועוא מובע מדונבי . וכאבעי שמעו מובובי אכו שמוני עוכונה עד שישליך עצמו למקום הפכנה הגמורה והמיהה זו וכפו מני מעוא מחמב עצקעו ממני מוכנם בו . ואם עוא מצא מו בינב ישום נדיל אם וע במלטמוש . ושמידה הואה משובחות בשהא במקומה יבעתה וונומושו אנוכים בנוב שמנינים שמצאשו במן דבונש . כן מכן אם דבונם כנו מדבר מל מונו מבני ארם מבע הדם יש לו לב גרוכי וגידיו מליאים וובני בו מל מידת הגבורה

בותה בו בועל בו בו בועל שושישי והיא

שמר חשעה עבר מן הכפר

LELLN :

מן שלעובים מב מידלג לאם עם הרחוקים עד שירגיל במידה הנדיבות בעורות במושמים ממוני שונ . ומו שמופר שמוב בשלוש שמובע שואש מונוק אש מצמו בשעונב כי אין החכמה חמירה בעבור לימודה כמו שהאש אינה נכבית בעבור שמדליקין במס במאסב ושמנול שומשב בו בשכפע. ואול באנו לממכיל מיהיה ביליי בחכסהו במוש שכולני 6 מונה בג ולבוצו לאום. ובשבל וש נאמר פ וברכה לראש משביר משלו יש כו

חגר שנישו חלישו חלק חמישו פנח עכקקום נס מנאצ מלום

מנים גניכים ליותר וכמו שאמר הכתוב הכן בחוץ מלאכתך . ועתרה בשרה שם כר מאמני לא עדים לעם אלא אחר המורח הגרול . ותיקון העסקים והענינים בע לאנשי התענוג והמנוחה בעולם ושאר בני ארם . ולא יבינו כי המנוחה מעטעפוני נאני שנ . ממשפען נאני מע . נאני בנאש במבע ביאני מענשרים שמעל נמנטו במלום פכנע ומאל ננכע נו ועונפו עמנל . אמר נו מוב ענול ממו מונאני כו מאני שמונל ושמגלני . כפו מאמר מל אנם אנו מנגי ועבומע לוח אך בענין שאי אפשר להנצל ממנו או ישים בו את עצמו מנא ישיש דובה בש . נישים כם: משומב בנבו מישוד לובום מומנאו ימו ממעו : נאול באבם שמתכול גנול להגבור המרה חואת ולא להתנחג בה ווומב במלומו ואתו וו ממחטו כמו מואמר . שבלט שמוב מל צובע ומצל מל צים ביאום ביצו שב מבש הערו בו מוכן בו מום מהמני שאוני אל בוא מולם שם כנ אנותני ומנא אנונני . ונא אנו דגלני מנא אוורם : וניומני נוני מו ביבנום אני בחוץ בתוך רחובות ארצה . ולא אתעסק בסחורה שלא אפסיר ושלא ממיר אל עיר מפני פחד הלסטים והחיות: במו שנאמר " אמר עצל שם יב נעדמונו . ועובר עונות מו עמצבן ונג עקבב מעוא אותר לא אכן פיה לא ישיבנה טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פין ווה תכלית החבמה 30 כו שו ושעופע . ומני מאמר מלמני שעכם מלוו השלום . ממו מצל ידו בצלחת בם אל משלי ים שמבע צואט שמגקע אמר צוכנון כבר . וכבר ונמט מצ מואמר בע מו בדווני שועדעע במלומוע אתר עעיה בהם גורמת להצלה מן הסכנות הגרולו 'ומסעיפי שלבבות הם מאוסים וגעולים אחר שמשתמשים בכח הכרתם ותבונתם ברוכי אבל היא מביאה גנות להשם וגורמת הפחיתות וגריעות והאנשים החשובים בעלי בכמונונת וישחדל להדחיקם מנפשו ולהסירה מעליו מפני שאינה מביא' שום הועלרה מבש מדונש . ואבל שמחכוב קושב מסנש . נאב ינדוק בש פמבץ בכפבו, מוכך הבער הואה יותר נפצאה ל בנפשות הפתוחות י הרלות הנפבוות והיא

שמו שמת שמתום מו בישקל בישמות . ובוא

בו מן מבע בפובל:

ללו מו . בדבונע . שדבונע מופה שופה עותובע להומע שבע מו בדונ . אשני כן מוב . מן ששיים אל מכנדבש מן שרע אמרגלש אישו מן ששכמש ובפפר באמע . ומוממול בתאושו עד שיהיה אצלו המוח על דרך המובה אשר ימצאנה שנהימצי . כי ואני סמבוני בשמע בנמני . אל בדבונע מופבול באבם מכן

תמג עובנת שכל שלנתו

עם ננתנם

אוְנִיגְלְ בְּאִנְעִי נְנִיתְּוֹעִ בְּנְבְּאִנְעִי נְנְיִתְּוֹעִ נְנְיִבְּנְנְּנְ בְּאִנְעִי נְנְתְּוֹעִ נְלְבְעִי עִבְּנְיִ נְנְתִּי בְבָּנְעִ נְנְתְּיִנְ נְלְבְעִי אָלְ מַעְלְנְעִי נְנְתְּיִ נְנְתְּיִנְ מְלֵנְ אָלְ מַעְלְנְעִי נְנְתִּינִ לְבְנִינִי נְנְתְּיִנְ מְלְנִי אָלְ מַעְלְנְעִי נְנְתִּינִ לְבְנִינִי נְנִינְיִי נְתְּלְבָּיִי מְלְנִי בְבָּנִי בְבָּנִי בְבָּנִי בְבָּיִנִי נְיִנְיִם נְנִינְיִי נְתְּלְבָּיִי נְבְּלֵי בְבָּנִי בְבָּיִי בְבָּיִי בְּבָּינִי בְּבָּינִי בְּבָּינִי בְּבָּינִי בְּבָּינִי בְּבָּינִי בּיִּינִים בּינִים בְּינִים בְּינְים בְּינְיבְים בְּינִים בְּינְיים בְּינְים בּינְיים בְּיבְים בְּיבְים בְּינִים בְּינְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְּים בּיבְיים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּי

Ral:

לך אך המנוחה הגוומה כלל ענינים העצלה והמירך : וכבר ידיער: מרבגרמת מללים שקרה להאדם עצל : ער שיהיה חמר מכל הקנותי ומעלותיו כאישר יפגעהו

מס לב לג
בגע כמו שאמר "מעם שנות מעם הנומות מעם חיבוק ידים לשכב : "ובא
המרה הואת שלא יוכל להעתיק ממנו : ויושב
המרה הואת שלא יוכל להעתיק ממנו : ויושב
המרה הואת שלא יוכל להעתיק ממנו : ויושב
מנג הליחה עם ימי היקנה כי המיחה הואת גורמת
מנג הליחה עם ימי היקנה כי המיחה הואת גורמת
המרה הואת שלא יוכל להעתיק ממנו : ויושב
המרה המיחה הואת הניה המיחה הואת הואת הנימות המיחה הואת הואת המיחה הואת שלא יוכל להעתיק ממנו והנפח בגיר הנשה י
המרה המיחה המונחה בלל ענינים העצלה והמירך : וכבר ידיער המיחה
המונחה הגוומת בלל ענינים העצלה והמירך יוימרה מיחים המיחה הואת מעם הנימות המיחה המיחה הואת הואת המיחה המיחה המיחה הואת מעם המיחה המי

- Jew

TOTAL CONTRACTOR OF THE PARTY O

LICENTIAL LA LANGE DE LA LANGE LA LANGE DE LA LANGE DE

השער הראשון

בקבוצי הפלוסופי' וחכמים יון ווולח מן החלמים בנית וער משם הצא

י משמעי שמושם . באל יאביר הורתם . ויעשיר לכל הקורש הדרתם : כפתמונים במתיל אבינו . ובכל אתר אפני . תל בדלם אפת ואנוני . ולכבובם שנום . ובשבעול משם בעובו . ומובי אב מעו מובי . ישובי לו לוכבול ב נעלמע שעכמוש כי שוא נאני לשם ושם לו נאונים . מהול דרים באג מים שמשל אמני מפר . כי עוא מרי הלשון וחלי החגיון ומשבצות המריצורה שלבת . יו ישלח עורם מקדש . מחם אלצוני להעתיק לתם יה הספר . ושבע כעונם אמונים . בעול עאמונים . כמו שכמי לונייל ווש גבל עב אל נא נאשע הנה משבע דבע ומהמע דכבע והעש שמינים . ילנים ודכבעי, . ובלמני נשנים ובאני מממוני אנוש מענני זמנים . ודנוכוש ודונאו, שוישי משנושום . כי ששונו משמ יצאני . ומנ אפם אנא באני . ונובני ענים כל מאוני לעומבל בנדלי בשכמים . כי עם שלל אלב ממגל ונשלבי מבי אנינום אנמים . ומיום בחני בונני: בחבל מכני ממני בעונני . ממני נוובחוו . נאם לא כל יניני כתובל מקעו אקמום : או מלחוב למונב לפני בי לא נכון לאיש שכל לחשיב הפץ נכבר כיא לפני אנשיו יושליו שמוב . ולעוביל שמונע בשמונוע למכיריהם . והפנינים ליודעי ערכם ומחיריהם . נמוב בנשם ישונ אשבי מונו . נצוע מנו נמים ומנו מוב . להחביר המוב אכ בשבמים כי בם כאין ערודם . כשומני שכמני פודע . נלשם ושובב בנשמוני . עוציא צמחה י וכננה הצמיח צצה ופרחה י כן יי' אלרי' הצמיח בעולמו צאיענים וצאגילים . יונו לבוע נבוכים . ניאירו להולכי חשיכים . כי בארץ מושמנשם . וומיפו במני מצמישם . ילכו מפי שכמים ללמול שמכילים . וישושלים מומאני מעדומפוע . ושמודועים דנמון עלבמ אדרי דור מעדופפוע . ישוו לד

ולאודי מקיצעל לוומים . כי מנינים, מעבים למאויל . וכולם אורל וממת בבני שכמים . ולמוג מעם לצואני מכלל לממים.

DEL CIOL, MELYCOLOGIC

צעוכמע ז נותו, ישנול לפולוסופוש ז נוכסוף לעובל במולם בדבוב ביבושני למי מיבא אחרינו מאנשי הפילוסופיה והעיון : ומלמד למי שינכוף לרמוד ושוילת הספור מחכשות מועילות ומוסרים נפלאים למען לא יחיה מורא צרק במניצוע ובמומנים ובעומוע מני מכעבת בוני בספר ממאלות ותמובובו .

acaac פפתמעם

ממונני יול ושכמישם . ופיקומופי שנומיים וממכיקישם מל במב, ומומקמ בעם חוני אפו שווים בר יצוול וע שפתה מפע העתעלעי פו שפהני,

IEL TAGE :

מניב . על כן תחולה לאל על מובחו אמר במלנו ואשר עונו והוא דיינו אתר העתקנו החבמות החם מלשון מין ולשון הקוד הקשון ארמו"ה . ללשון לעכמה שארית י אחרי כן גמלנו האל בחסרו ולמד אותנו לשון ערב ער אנובני, דמנהי, . ומקנונים בסני מינית נודים מסם ולילע בספנים . ומאנבי בוכת אושם עכשוב אושו הג ספר בצור חרב לשונושם ושני הונים, . וביוב ושפולוסופיה כלה ונחרצת י והפירושים נשכחים י אך ברחמי האל וחמלתו מו שעתונוע ושתעלת מו שעכמוני ושפיקופופייש . ועשי שעכמע ותבונים מומלום במדילושם וספריהם אחרי שובם לביחם לא הגיע אלינו מה שפירשנו אל היו הוקקים אלו ההכטות בבתיהם י ולולי בתיבת התלמידים מה שהיו ולפלם"ו וננקמות שנתונום ושבתוש וננכש בתלבוש פלבאם ואפנמול ווונשם מל שלבמוני, מלנץ מ שבילוסופים דיקים מן הכתיבות נהספרים כדי שידעו על פה מה שילמדו : במפגל : וכי שכיר כי אין שוכר מוב מקור על הגרומא . והיו בתי מדרשות בנון וימאלן מל נבר שכפר . שמוב לן משבמישו למוב לביעל ולואוני ונואמני ממנע ממונת שמכן . ומ,כ בעל כנן שפכם בנבל אם יפרמל אים במנונו . ואטב שותר ברעיונים בשוים . איך קוות החכמות מגופו, הסכלורה . עבשוב מני מאממה ממל . אמר לו מני מאנ אניני בומני במונוע עבשמוני כמלכנים שבנם מם דמקע אינו שבמע . וכן אמר מימאום לפקראט מרוע לא תניחיני מימאום פו שאדב כל במעדלמנע ועפליבוע מב שפלעוע . כי כל שכמה אמר לא לו כעוב מל נוע לבך מה שישמעו אונך מדברי חכמה ואל הביש במגילה .

לפלומופי, כועד פע מישמע פרבריו במגילה מפר י ייצווהו לשרוך המנוך ואמר בי אפלטון החכם ראה יים אחד חלמיד מחלמידיי לפלטון

בענת שב באתו אמו שמעבדם שוות בון יגעל בתגני . שודב בת

ונו ישו פולום:

שונים מכן אחד לפי דרכו . לפען ישתו החלמירים הבאים אחריהם :

חמר הראשון פרק ראשון

וכרון החבמים

המומי פרק חמישי

מן מכני נדקי לקונו. ומן שדונשו בעוב כן שממן,

ממנ בממנ במונו :

בחיכלי הבשה השעים היקדים ואחרי כן מימי שנודע לו מן הפילוסופים הליות החום הששלים היקרים והחום ליגע אחר מהידים על לב שישמרה בהוח החיים הליות המידים ליגע אחר מהם בקומיה מהידים היה השמים ומינים בית הישמים ומינים בית הישמים ומאחרים בית השמים ומאחרים בית הישמים ומינים בית לשיח השמים ומינים בית הישמים ומאחרים בית הישמים ומינים בית הישמים ומינים בית און שמימים ומינים מי שימים בית הישמים ומינים הישמים ומינים בצייון יומים בצייום מינים בית הישמים ומינים מימים בצייון הישמים ברוח בית הישמים הווים מימים בצייון הישמים ברוח בית הישמים הישמים הישמים הישמים ווימים מורוים על הופשיה הישמים ה

במומקני פעל בנות יקום בממקום ביפנום ובחבמות ביפנום. ובבנום מקבם יצאו מלוני במומקני פעל בנול בבני אמר יסדו החכמה ומלבם יצאו מקורי

עמופשם בעכמע . נאשבעם בע . וכבעם אנעע :

בת כל מאמר ומאמר. וצוו מאורים אור, כל פילופוצ לוגם בבנת ווני לנוב מאויירת. ואם היה הספר ההוא כולל מאמרים מאומים רבים ישיפו הפרש בוחב ובכסף על קלפים אבעונים כאלה הצבעונים. ובראשם אורת החכמים לפנת וחרומיים מאו ועד עתה עושים בספריהם ובמנילותיהם כן. לכתו, אותם האבעונים בגיעות בילים כישורות בחבר והוא עומר כל פילופוצ על כמאו ותלמידיו עומרים

שלבמונים מדילות דוילים בתובות בותב . ובוולתו מזי מכין מנילות פרובות בותב . ובוולתו מזי מכין מנילות פרובות בותב . ובוולתו מזי

יביאנו בכללם: ויסיענו כמו שסייעם:

MAL LINAL ELD ALIAL

וששול ביושוש במלומם ומוגאם . ושונו שבהמונם לימובשם . ומבו שווהוש בממפלי הסורות והם צפונות בצפון השכלות והגיעו החאו אל מקורם ומחצבם . איך יחברו דיוך מן העכור בלי יגיעות דירעיונים ואיך ישינו המחשבות איך ישתוקקן הלבבה לרעת התעליםות וכבר נעלם' מהם מציאות האמת י בכט בינליונים ובתהאחדות הדמיונים ובהתחברות הדעות . אמר " הישני נאו ינאו שקבבוש מונוש ששהקומוש . וובמשו במש משמורו מו שמנה שינות אפם . נאו יובל עימון ביפור : ניתאשי שיל ביל . ניפלה שהכור בהכור . בשחחיינה וכות יחיו הרוחות חיי עולם אשר לא ישיב הפסד י ולא ישוב שמניינים שמלפ, תל באפסים ויטיילו בערונות השכל הוכות מכל חלארה . דיפוכל בבות לאויר השבל הרוחני ויפלו במלכות האורה והגבורה הנעלמת לראמונים ושכמה לאחרונים . ויען ויאמר בנפשות הנדיבות והרעיונים הוכים מלוש מושת וכנול לבונ אשנול וולמדו אושם הבאים אחרעו . ניהו מוסר נמצאו פני אנובי ביוכמני וופיצים לשמול אונים . ולנים נוכר במעמר היה ין נאמר סאחד מחם כי וה הקבוץ לא יתעלם . ווח המעמד לא ישכח . וכבר מל מכמק בעניני החכמות ונדברו בפילוסופיהם ווכרו מה שיסרו הקדמונים מן החכמרו שאונוש שמושבוש בתם מומב ממומבו שתנים . ומוססו ביקמובי, גבנו בלבו ל ברק ששר נקבצו ד' פילוסופים אשר היה עמודי בית החכמה בהיכלי

מכנים פנקוים שונום במוני ניפובי : ובוני, לעם בעים מצופים יעב מצויינים במוני עציוניי: מבים מלכני מל מלכי מל מכנים מתובים לבניהם החכמה והפילומופים ומיסרי.

במדנו אושים בו בספולו, ומתרותו בלנינים :

מעומע בעועיני . השליח בינהובין הלבנות . בענייני החבמה ומיניה החבמה . לא ירעך אמר החבמה על העלימה האוניה . והמורד על הלבנות המנים העלים השביע ליריעה מורותיה המופה על תעלומותיה והמורד על הלבנות והנועיה . ואור העניני . והצלחתם . ועמוד לגלגל המחשבורי . והוע התביע הלא ימהקו מוריה . ולא יכבשו רבר אלא ביריעתה . אמר הרביעי החבמ המוני העלבות המוני . ולא יכבשו רבר אלא ביריעתה . אמר הרביע אל הישה העונית המחשב המונית העלים העלים העלים העלים העלים המונית אל הישה המונית המונית המונית העל הישה המונית המונית העלים היייאים . ושמחת השומני . ומחורה הלבנות השביע השליש השביע השליש המחשב העלים היייאים . ושמחת השומני . וערונה החבמה השליש השביע העליש החבמה המחשב העלים המחשב העלים המחשב העלים המחשב העלים המחשב העלים המחשב העלים העלים העלים העלים העלים העלים העלים המחשב העלים המחשב העלים המחשב העליבי העלים העלים העלים העלים העלים העלים העלים המחשב העליבי התביע התביע המחשב העליבי התביע התביע המחשב העליבי החבמה העלים המחשב העליבי התביע התביע התביע המחשב העליבי התביע התביע העלים המחשב העליבי התביע התביע העלים העלים המחשב העליבי התביע התביע העלים העלים המחשב העליבים העלים העלים העלים העלים העלים המחשב העליבים העלים העלים

בלכון כי פרק שביער נקבצו חמשה פילוסופים בהיכל מהיכלי החכמה ווכרו

נאנגנים אנשם באנגנ שכמשם :

דמוכלות ומיו קורין אותן במרחב הקהינות י והורשים אותם אל המלמידיל י הברלו מולחם במעונות הסתר י לבא למרחב השכל י ומה נכברת המובדה וותקים במעונות הסתר י לבא למרחב השכל י ומה נכברת המובדה וותבלו במרחב המאול העבלי היהות המסנים המעות המכלים המעות הצפונות במעות המכלים המעות הצפונות בדעות המכלים המעות הצפונות בדעות להדעות הרוחות הצפונות בדעות להדעות היהות המסנים המעות להדעות הדעות הצפונות בדעות להדעות הדעות הדעות הצפונות בדעות להדעות הדעות הדעות הדעות הדעות להדעות להדעות הדעות המעות הצפונות בדעות להדעות הדעות הדעות הדעות הדעות הדעות המעות הדעות המעות הדעות המעות המ

. MAL LINAL ELD MELAL

C

בתונו ולא נחן לו רשות לרבר . אחרי בן הוסיף שנית לקרא לחלמידיו וימהר אריסטוטלום ויאטר דוני ארני החכם אני אקום וארבר ממה שלמרחני ' ויבו בעלמוני . בית בכם מי מירע החכמה וימלא היום בקום נים פורש וימדר ולא בחן שכלו . וכי היה בומה בחבמתו . אחרי כן אמר אפלטין אתם מבחר או בנבני מופנ ונפונני אפנס,ול וצעוגל אל עלעל כי לא יבה מבל עבוועו. ושרמו המיפורש בבק לשונו לחבו ולא ידע לדבר דבר חכמה ולא פתח פיו במלד בשכם וניטפוירש אל גרם המעלות ומקום ררשות החכשה לראשי הקהילור? ואותו ממתנעו ואפילמון ונילמידיו . וכאתר בתלימו בנפילה . מלה אפלימון בי שב ובינביתו נימפיורש משבצוע ועד ובדרי בלמה . ובא המלך הופסמייאנום ואפנחון לא ידע דבר מפנין אריסטוטלים ער אשר בא יום מועד וחקנו בידו שנע מנים כל גבני אפנסיון אמר למר לנימפיורש . וצירו יודע ווכנם בלבו . ומני מניני מלמרו בלילה שובה למחרתו יולא היה מבין דבר 'ואריסמרשלים נתר משכיל ונלבב מחודר. וחיה אפלמיון מלמד לבן המלך החכמה וחמומר . וצירום בורש נער וכפיל חבר דעה קשה לשמוע ומהר לאבר . ואריפטומלים בערמע ביכן מוצע בדברים לבנו ניטפו'רש וצוה לאפילטון לשקוד עליו וללמדו אריסטומלים נער יחום נשאו לבו לעבודה אפלטוין וומן המלך דופסט"יאנים כישפורם

प्रत्यावद्व Edica acad

בופכמ אנים במלך . ושם בנו נימפורש והיה לופסיי לפים אםר חנניה והיה " אפלמון החכום המלמד בומו לפלם ין ELD UDIAL

דוקראה מאגיום :

בדריהם . ונשאר הסנהג לחוק ער היום לאומה הנקרארו צאביה י והאומרי נימיםו מם ספרים . וירליקו מם סוונון . ויקטירו שם קטורה . ויחקשטו בסבתר ומשמבום ומומנים אונו . וושמבוניו לשכם מים מכלו ובינתו . ויכברו ההיכלות ומפרצוש ועד במוני אבנים יקרות והיה קורא בשלום רבו והיו מכברים הנער " שעפוקני וקדול ניאק ועוש מבדר דרברי החכמה אשר למד . ומלוו שמרח הפארת בישל ביום המועד אשר יחקבצו בו אנשי הממלכה בבית ההוא אחרי השלמרו מופר יעלו כל פגרל עץ אשר עשו לרבר בבית רצוף ברצפת בהם ושש מצוייר וקטימפל שקדנוש בשם . וכמיקמוב ששקמוב מבני שמקכים שכמבי או כבת או וניתממאקים אומים מכיות בבתי הפלוחם . כל וה להרויה הנפשות אליהם כן היו מפתחים היהודי בתוחי בהיבליחם : ומציירים בבתי כנמיותיה ציורים: ניבו שומני, חולבי, בעובקי שאונו, קנמו, צמום, בסבש שאונו, אחר שנו חם . נהץ נאולם משו או שצמני, כני לעיוות שלבבו, מעם . וישעוללו שמונים לנאונים :

RIMY LIGIDIA MAL LINALI ELE MALTE ELE L'ALAL ELLE L'HEGE,

שבוקי מפן ואם ישוני ממוני ועדבוד ולבנאם ישפר כן . עדגמ ועדאוני ביא יפנו ממנו . נות שמבוש שבינו מפשכן תמו . מי מיריצו צערין יחמר עינו . במשע שפר ראוי לכפור בטובה בנפירת הטובה יתחייב המעשה י חבירי העצל שמאכן ושממשע . בכיאה הפנעים ייסר נועם החים וחעובור המובה . בהחגאות מי שמכיר שפרון בעולם . מהשעות יתחברו הפגעם . בשלוה ימצא נועם שמבל . בנבני בשבוווש ימאו בממקים . בימי, תיול שכמו, ישעייב בשוכפע באבם באני לפנוש כבוב . באמונע שהמוב שאשוע . בנבני נכונע ימקם נמטמבנו בקבנוע . בנטנול נעום באנם נאני למם בינונונ בנתימוע יצים צוריבות . ובצרק יכניעו האויב . בארך אפים יובו המוזים . ובהתאפקורו בעברה ובענות חרבה האחבה . כאשר יוכו המעשים . בגמילות הסד יהידי עובון עדוק שממקע ועומד עדווקע . ובעע אום עוול ממזמו עוא פנוני בשנים ושמקם בממשב . ובנוגם שמעולב דבוקם באוקב . ובמציאבו גנול צאנבע בקבבוע . ובתבוג מק פמת ימקמו נותנונים . ובנועב נופת ינתמו זכונע ימינו עמצה רחוקה ' ובהסתנה יחיישרו הבקשות ובמתן המלה העפוד באמונו שבמע ושמופנים שלבבים הרעיונים והם חבואות הפחשבות. בפחשבה בשותוש ישוותבו בני אבם לא ביחסים למדתי מאפלט"ון החבם . כי החבמה: למבעי ועכינועי מבע ועניקע למונע ניגנל ומפנד ניפנוע . במו בני אבם כי אריסטויטלים בן פליינום היהי סשרת נטפוירישבן המלך הגדול דיפסטייאנים בעפאנע ביא בחבמה אשר היא הוח החוים יופשך השכל הרבני העליוני אני

מצוק, וכבוג עמבה מעש אקנים ושעכמע ונבע מי מיתובד. ממנה וישפיל וירומם והיתרון אנוםקו,קנם אתו בדו בוום שבוא . בתו נדושו בו wacias

בלנישם פבל מתונו אמו שונים אלה הדרים אשר מצאחי מחכם אליממומלים

נסניקעו :

בוום שעוא . ועם מתבעום ממנע אנופחו, שלים ושמיהים על מחת דבורא נוגו שמלב לשמוב לאניםמומלום . ולבלשי נומם מגלע בנו . וופוצו שלשילוש באל ובמנולטו . וציש מוצד בל מלב בוום צצוא לכבר בזו ולנומב מחלטו . אנוסמיומלים בגניבה וחכין אותה בסחר לא הנית דבר איב שה בידי בשתנות אשב. אמר אפלמון אדוני המלך ואת החכמה אשר למדתי לנים פורש למדדה שמוש במוני בשכמני ונומופר אמר עיני מלמר אפלמיון לנים פורש לא ופל בבר אל המדרינה בלי הומנה ובלי בנדים כיא בבלויי בגדיו ויצפצף כאשר יצפצף אניסטויטלום ויאמר אני אעלה אדני החכם י ויאסר לו עלה י ויעל אריכטומלום

MAN LELD DAL LYDIL GLO LIDIA, GLO KALLI LICUI DUCA

בשנה הראשונה עם הכתיבה היונית י אחרי כן בשנה שנית יעתיקו כן הלימוד הכמה אחת לשנה וכאשר ראה אפלטון הכמת ארימטו שלים להכמה הפילוסופיים והיא הכמת האיתות העליונים יואלו עשר הכמת ילמר אותו התלמיד בעשר שנה אחרי כן בשנה השיעית להכמת הפילוסופיים והיא הביעית להכמת המילוסופיים והיא הביעית להכמת התיכונה והיא הביעית לחכמת החבודו המילות יוא הכמת הניגון יאחרי כן בשנה המינית להכמת התיכונה והיא אחרי כן בשנה המינית להכמת הריבון המודים בשנה המינית לחכמת הריבון בשנה הביעית העלים להכמת הריבון בשנה הביעית להכמת החבודות המינית להכמת הריבון בשנה הביעית להכמת הריבון האחרי כן בשנה הריבון האחרי כן בשנה הריבון העלימית להכמת הריבון האחרי כן בשנה הריבון האחרי הריבון הריבון האחרי הריבון האחרי הריבון האחרי הריבון הריבון

בסרר למור פרק אחר עשר אמר חנניה אלה אשר זכר אריסטוטלים מעניני

יצא מחקוני לעובני . נותקמני אל עדנוקני לחני . נעוניבני אל ניבוו לבני : לאבר שמובוע במו שמלידה למשוח עול . מי שיבלש עבור המלך בלי מופר מוב מל שמבל ועונעומים . ווושם באבם מל מכנו מוב מבאדשו. אני בבר ממעב דובה בנוה שמדעד מבלעו שע יענול ללמוב . בשבבע ושבאדע בהע מפלב באשום adia cco.41, trout elle axul . traal an eunie teutir! tatiti . tiete מו מומגא דומם נאמנו וחפום כן מתנול נומאוכונו . ומו מכא וחוד מכן ונבי יםפיק מן המליצה החעברה והקצור י אין להאשים המדבר להוע הבנת השומע . ששבוקם בקשו שדוג בול . מו מתובה בשכמני ובימו אקו שהנהום בציבונ . מנמון . כל דבר יוכל אדם להעהוקם בלחי המבעים . ככי דבר המצא בו בופוווע אול קבם שכקוש ושמתכול וופול משם דכל וום . בערולוע זל כל בבג לבטון ינוים . כל במובני למאוב ילמוב . מי מומא יושר מיכולטו יפוב מו הוקעא וכחן . ומו הומצו וקדם .כן שמודני קשחוד ומקם . וכבן שמודני ענופא . כתושפו כל מופו חלוב מק שחשולש . כל מו תושוש זונו לא ישעוק . אבם . מו ממומול בתעו הן מכנו וניני נו נמולח . במומני וועו שכם מל ופני בשתקשב שבו שכסיל מסשכל . כל שמכיר ופתו לא יאבר מוכו בין בני נפתו אל עות מסעכל בנפתו . בעאוני מבוע עבארני . עמבל עמול ביונמוני בנתום מבע בתוחום. בבעומפלוע בבבר באובר. עוא אובור במעום . מו מוומו בינאני הבי בינכסע . בינול קבות נופסיק . עבוע בימוקני הנו בינועונו . בעקוול נאנע מל מכלו . ודומע שלמוג שוא שלמות שתכל . במופג אל שאמול ליחם . שאו ששבמש . מצינוש ששמובש דונמש מכמול שלמול . שמשכל במנונו שוא שמנוש שומעוני . עואות עוא שמותו שדקוו . באמול קא אות בדמע אכן

1, 0,

٤, ٤,

6, 1,

Ċ,

4,

٣,

E,

נקוב, בתותנ ובוניונו אסני השביעי וא שלהבת מסדונה האשי אמר השמיני לוחוב לומוד לרפאו אמר הששי רוע העולם הוה והדא בשני רברים העניות ועצלה לרבר . היה שומע יהדע להחריש . אמר יהחרישי של ישר שהיי לא חדיה משני ליהדע השונה ליהדע השר יהחרישי בעבי ההיי לא חדיה משני ליהדע השני לשור בקצה עניני יהחר צוחה מלא חדיה לשור משני ליהדע השלי היא אחר יויחלי הדולה לאחר החתשמע מן החרבת אחר יהחרישי לעוד בילבת בה בחיי למוד מה שהישמע מן החרבת הייחל לצורך יהחרישי לפני המי בהיי ליא אחר בל אחר מהם להלמיד למוד מה שהישמע מן החרבת הייחל לצורך יהחרים לפניהם בעבי בילבת בה בילבת בה בילבת בה בה בה בילבת בה בה בה בילבת בה בה בה בילבת בילבת בילבת בה בילבת בי

ממם במל ברח: :

שלבעה פרק שנים בתחילה המובה יורבני הרבים גורמים לקוץ השומע:

מל המלילה בניסו"ם המליצה ביאור הענין המורה וניעם הרמים: אמר הרויםי נועם כו"מי

המאמר ובחירת הרברי בה אמר הפריםי המליצה יריעת מקום ההפסק והאריכות פר"מי

המאמר הרו"די המליצה ביאור הענין המורה יויעם הרמים: אמר הרויםי נועם כו"מי

המאמר ובחירת הרברי בה אמר הפריםי המליצה יריעת מקום ההפסק והאריכות פר"מי

המאמר הרו"די המליצה ביאור היויעה מרו"מא : והרביעי מפ"רם . בהיכל

המליעי מרו"מא : והרביעי מפ"רם . בהיכל

עכן מני מלבמונו .

מלמד עם נישם יוות בלמדוער אשר אסף עשר החלו יוה פילוסוף חכם כולל

MAL LINAL ELC MIC KAL

4,

E, T,

5,5

1,5

.4

a,

U,

١,

いっていいい

4,

במלו לוו לאד ממנו במלח בוללת . אמר "הראשון מבחר החבמה שתיקה יהמר "המלישי במלו לווח לגוף במלח במובות חעולם הוה ולא יאמין בהם .

במלו כוללות אחד ממנו במלה בוללת . אמר "הראשון מבחר החבמה שתיקה . אמר "השלישי "אין רבר מנעי במלה בוללה . אמר "הראשון מבחר החבמה שתיקה . אמר "המר "הבר בת" .

בלבעל ב, בעל מתב התב ושבאו את את מנו שבעל אובמנו פונוסופום שכו, מנול

ובשעדוננו, הפל:

פנימלם, המר די לנו במות מוכיח : ובאמונה עושר י וביראה חכמה וצובעם וצפנדעם ואני אומר כי שורש הענייני, השכל וענפיה, הבחינה . אמר או שפיר ירא . או מאמין נאמן : אמר " השנים עשר אמרחם והמיבותם שמער עשר לא תקובל העצה ב'א מן המחווק בשלשה רברים אותב חומל במקמנ . בבעונע שלנונים . ווצומני בעלון . ונשמוד באטנוני . אמר באני מנינין מי שהמתכל באחרונות . אמר " העשירי לא תכשר העצה ביא ליום המחיה נועם המתר וכבישות הענינים נועם החקון . אמר " התשיעי מוב לו ציושר בכל העניינים ומה מאור רע המותרות בהם . אמר "השמיני ם שממי אין צגעני מו שמוע ולא יומיל ממנו שמנום . אמר יבשביני מבי צער שנים שלים בן שמניקה . אמר " החמישי השתיקה טובה מן המעות אמר ילמור ומי שמחבונן יבין . אמר ס הרביעי דברי חכם אמת האומר כי קצרו מוכרוניו בחם או השאיר חכמה שילמדו ממנו . אמר "השלישי מי שילמוד בעקיפוע עעקפים. צעבונוע קבאים . אמר פעמני לא מע מי מעלבים פתלי, מובי, אמו עבועם כי שוא ילו מכן מני מניכונ ומבער מני מנונו . אערי כן אמר דעו כי ממנייני החכמה מה שיהיה מומר ותוכחה לשומעים י אמר " הראשון מוב הדבר נותבו בלצע שצוכל . נווכנו מנון שמלכים אתר שנו לפנישם . נאמנו לצע, נוכוב ואמירים על יריהם יוכאלו הם עומדים על כסא מלכות בפני, מאידי לא נם ליחם

נמוכטני שמלכים המתים מצופים וחב ועליהם בגדי רקמה ומכלולי והב: וענקי בצואריה'
המוכסת המלכים המתים מצופים וחב ועליהם בגדי רקמה ומכלולי והב: וענקי בצואריה'

בלבון יב, פרק המשה עשר נקבצו שלשה עשר חכמים מחכמי הפילומופיה

עכלית הגדולה בעולם היה ובבא מוב השכל :

שהולם להוהר מן העבירות יודיעת הבורא רם ונשא ולהאמין בו יאמרי העשימה י'

MAL LINAL ELD HOME AML

שנפת : וכמישים מבפנים יניתו שמישרים אמר . שוביתי שבור שלוקוע בדדונים כ שמחבול מעשבר אל כל אדם אמר י השליםי חמנים בשיהיה בחוץ ינים ב וקניפעיכן בו . אמר פעמני יערון שמופילא פעשבר הם כן פנאכ, כאימ צופה בע וומעוללע אליה ועל כן שמעו אל הופש והאיינות ועובו ענייני המבע בעבאונו ובא יפקו . בעבאשבי אונו שלפה בכע שלהו! . וכאמב ודבשע ממשני מתניני שמוםילני אמר . אשב מנים שמוםילא תנין לכבר לנאשע יכונ, שבבור 4 פמום של עברו ואוש עלמג שפום ולע במלוג בפנישם . ונקמוג מפיקם מרו מידונ דנון דפתובע שבל. ל בסגב אמר המו טב לכ

arcalara חכוננ החב אם אם אום כי עיני לפנופופים לבוא שמישי,ם בקכין הרכה פרן

מעובתוע בלצונם מצמוע באמעעם מנומוע מבמוע איכותם : נשבמוני וכנו במום אמרשם . ושבמונום ובנו לוצם צדמשם . ושמשמבוש שנווש במנשב אמנ ולגנו פשמודו : וונאו נשלום מנו כו צוא בל משמדע ששנדם . באושות מעדבנו, ומונוש מב צדבול אמנ לא ימבנושו ונמוניתו ממוחמום ובעבונם משעבנו ניבכל שול בול . נימובו שמכונ מל שמכו, . אפר סשמתו עומבו מו עומלא . ועוכוני אונו אלא לופשות לא לנוווני . ובעפרר , יהאחדו שעו אלא אחרי הבדל הוך מן העבו יודיעת הנסתרות ען הגלוות. והמכמת אליה יהאחדו בחם ויהחברו ויבואו בכללם י אפר י החבישי ההגעה לא פ אמעע שבמונים וגלו בחביע המביע אליה ובחדבק הרוחות בהם וכאשר יניעו מעקון עמעמבע הן נבר כן, מומד בנהונים ובני מובו . אמר סעובותו לי במשמבשם כא באמש . ווצמצו בנאוש בנמון וכא בנאוש שמו . ואקמנ דונמום עלואוג מעמוד אונים דנתני ודמעתדוני . נאולם ומנו אביו אמר . נומלישי לענינים הגלוים אמחות נעלמות יחייבו תקון המלאכה . והם וונעוו . ומי מגינו במדער שגלונים ילצר מעמיד עעדנים ומעדין שעדונים . לונם נימר, עשבונוני . אמר . נישני מי מילאני לבתה נפשו : ילאני לרעה ב', משמוד ששמנומוש . ומדו בולם שבמונום מסגיאוש שומב . ואספו שבומוש שבמונום למו מנא נובת מונו ולא זובל שבול אליו : לאנו שמשבונבי וולק קנתונונו . אמנ . שנאמון אול ימוד ביניםום מי מאונו מונדם או אול ירות 9. שמנול . נואמנו ששלמיבי, גדושינו באנו קנו או שנאת, דבינונ לנו, לשבנשינו . פכתקמונו ועמוסום ועמשמבע גנוב קומונו ממזו ועלצוג מעמודו דקוו .ועבדו קבבו בוע וכו כל מה שיונשו בכח הראות והישמע בשבע ממכ פעם מבהצי התב ולבגו ממני פונוסופי, נובנו עבמו, עותנמו, DAL LINAL ELC DEAL ADL

SLAN LOLD

EUCAL,

ביקספו,

שבמוני שובם שני שירע להחביר תנועות חנפש עבי המבע בחבור פולונום בעבות השבע החבור פולונום העבים ולקבץ אותם באוצר חכמתו אנמופייאול אצל פורינום החבם י ושלח בקבון להשני הקביו עדועות הנועות הניתום החבח י ושלח בקבון הרבה פרבה בקבון הרבה פולוסופים במבחר גדול ביםן לכמו פילנ

שעוב מהחוש כל הג אחו שחלה בים שחבה . בכל בשושיש : ושעבור בחבור הנכבר וחשקול הנגונים המחוקנים י וחמשוך עם המבע ולא מימיבנה אלין: וחנוב מה שהיחה בו מענין עצמה וחחעם בננוני המבע ברבר וקדענו יחיצב בפניה בכל מיני ציוריו ויצינם לפניה אחר אחר ער בשתחבורר חנגן בנגינות המעציבות ותוכור עולמה הנכבר וכשיראה המבעיה נאם עובר אמני לול וני נאות תוני מל מועני נוכום . אמר . בנומותו נופת אמנו שמושתים ושלוסמים. כי לול שכום ובע שימנש מנו מל מיתה הארם דכבעי . וכאמן לעבו אלו מסתו לול נת ומיר בלהי מעולו . אמר הפילומוף בנוג . ויאמג בעבמינו בכע ונלובע אב וע עבנוג אובי ובמוג ממנו אונב ושעותר ושאבל ועובובוע . וואא אעב מו שפולוסופים מם עלמיב ווממה לול מנונ שופת כלנאש כששיש שוכבצוש פל שמוש ושותו ופבר שפרי, . ושדבונש אחר מן הפילוסופים בשבתו בנית משתה היין אמר לקראת בעל המוסי"קא מנים מעו מעולים ועריבים מן המים אשר בבטן הנחלים והמעינות והיה מנחב דמימוש ובלו, כמים שנדנים מנאמי ששנים מל צואני שמבינו, שמלפים נונהם . ולא יערב כן דבר המסופרן . אמר כי אלה נהחנועות ינחיל המפור " המוסיקא מדוע הנועות הקורות ושבורת הנעימות וסיבובן בגרון יערב יניני בפירור . והוא כמו העשו עם הרוח ההולך ימין ושמאל . ואמר לבעל בחיבור האויר באויר וכשיצא אחר מהם מקול חבירו בתומפת או בגירעון אמר כי גופי עובר לשכלי ואמר " אפלטון התענונים שלשה י האחר מהם הענוג מנדו בלוק . ונו עלון דחמו ואין קנו צונג בו . אמנו נו נדונו ואנובי דחמו שיונע יששימושו שנדול ניקל ממליו י ואמר י אפלטון לבעל הבנור והיא היה אפלטון מביאם אל חמרע הרוחני ואם, " מיטום מנחג אנשי רומי בשיכב' החולי על מיטו"ם וע קולא בופש . ואמר המחשבה מביאה המרע אל הדבר הידוע יף והמומיקא יננן ננון יבחנו בו היתרונות מחחמרונות ואמר איך יהיה יכולתי בטבע לחבין מו שיון מע מקא יכור בו שישיון וששמעון. וממה מעופחומקום שופח כמינ דעם כן יש . אמנ כן מכן מע כמם . אמנ מכן עבור עוכבר בולבע . ומעוניו אומרים כי אין פופר עם ענות נכבר פות י אבל נדע ביגדלת הנפש ויקר הריח נישחות מחשבותיכם ואו אמר אריסשומלים הולא גרלת חנפש הגברת עליו היינו אלם"טו דופוע עמבעום . פו יציע שבו דעות . אל עמעו פו ציין פו ימת במועיכם ניכמם השלך ניאשר לשנגו הלא ידעה כיבחוב שלא יהחברו גופש בני הורין עם המוסי"קא נגון אהבה וחברה והחביה בין איש מאנשי הבית ובין שפחת המלך נישב אלבסנירר והוא נער עם אביו ואנשי ביתו בבית משתה היין ונגן בעל מלכסנירר ועשעולות ישפילו לארץ ראשער אשר ישנו מפני החענוג אשר ימצאו בנפשות' ניתקים ולא יאשר . ואפר פוי בנו באישי באלי, בממש שנידון ושלימש ששאוצרוש פוי בנו וועוש ול מני מרחמש מכוב . וועמוב בכן מגע ומעמבע : וומגא ולא ומהע וידרון הרעיון היעף ער אשר ישיב מרי שאבר וישתרל מדי שנתפצל במופולא יהונון בוגבי בישולבי . וולניבו במשחבבי ביוונוני נמחלק שנקשם המי אם אני נוצע או נצוע . ואמר אריסטום, קים עוצאוע ולא ממדהי במלחמה ימי אשר לא ירעהי ממשקל נפשי ומחבור מניניה: שומקע בעכמע שמופולא במנוגע שמופום ומנול שמנחום וקעוציא שעונים יבני מכן מדות אמי בין יות ותיביתו ויחרים במנדן . ואמר מצאיני אבא יאוש קשול מישני שכינור . ובחשחלה ופחו בים שמשחבוש ושהאוש ולממוד בבית משחח הון . וכשועץ לחלחם עם אויבון או לערוד לקראה ושדמקים ישעוללו ויכספו ללול שמו, פולע ועוע מלך אלכפר בר ממנים לשתות לב במבר"ר במקינום ונינו אפנחול אומר אפור הרדור וכל מיני חעופות וכל מיני הם.סים עבמר המומיקה תראה לנו ימן הציציה בציציה והערונות במיני אומג לא ישכן למנוע השק הופשות בנפשות בחשק הנותה בנותה יהיה אומר במני ששוום שדוונושבונש . ואם ימשל ונא יבול ימוב בשמש . ושוש אפנמול שפקמ ול שמש בו . ועדקנו אוטו בעבונע וכבו . אפני שובות ישנול נואבם מק כק

MAL LAMIL ELD LIMAL KAL

ב וכעול משכמום

מנייר השורק הנקרא וירכפי הגבורה יהגבורה נגד המרה היויקה : והמיתר המנית המיתרים בארם שהם ארבעה י ושמם במרכב' בכני פרק עשר " קיירום אמר " קיירום אורם עשינו המיתרים ארבעה כנגד

אעו כמו עופה שכווו אהו דוונו כפי הנועותיו :

מלאכת הנגון ועל כן היא מבחר המלאכות והוא שיהיה רבורו ומעשייהו רבר THEN NOT GOOTH HAT OFFICE . INOT COMME EL REAL OF THEIR PIN במלות ולא יהיה בפעל י ואשר יחיה בו הפעל יות' ען הרבי" י הוא במו יעוע בו שבבור ווער מן הפעל י הוא כמו ספו המעשיות וחמשלים אשר הוא בן אמר המלאכות שילוש . או שיחיה חדובור . או שיחיו שניהם שנים . ואשר בשמולע כפי כח קיבול המקבל כפי וכותו ונקיותו מן החונף ומן חנישף אחרי במטהוב ועבאד יבהל אונני . וכמטמפט יונית אוננוניבאני ויוני . ויראה פן נאמר " אפלעון מי שיחיה דואר ונעוב ישמע נגוני חופש הנדיבה . כי הנפש לפלסין בשחל עדשמי יששמת בעדיון שרחמי כעניל בינו . ויויצ דכני שחלו בשנים . ודנמיוש . וכל אלע עם מליצים מגבנים אלא מעם נושנים פמומים . אבב נו בדנו שעול מפת ובלבוגוע שמתל. ובשתותש נתנמש בדת וש שמתל ובתפתם שמכני נא יצמול נשמעים מינו נשמלו בעדונו עדמם אבן ימעים לבו ויומוו שקול ולא שלבים שוומש וני אסב כן וניו שמל ועוא בדתו מכני . וצעומל אפתר מאראה הארם מתנועע אצל המומיקא י ורא אראה ביניהם הפרש ולא בחבנה מציאת התענוג עם קצת הדגשים יראה התענוג יואמר "אלבסנדר ללכסכירכ ליום שמנוד שמוב ומל כן החמר ציורי הדישות ניתמידו לך השכל . ואם ' ראית בנוב מסלי החבשה קיום הענוג השכל י וכן ברוב ציורי הגופות העליונות פאריםטוטלום ראית החבנה השמחה ואני רואה אותר שמחי ואם' " אבלטון מפנם יו שבינוש . אשני כן אמר לו אראה בך אותו, ההבנה . אמר לו ואיך . אמר נאמר סאריםםוטלום לחלסידיו והיה מנון . אמר לו עורר צורה הגבורה אריסטו"שלים אונע שמוד כמשוות ולא שרנה שמורר השמחה . ואם תנלה העוור החענור . אונע שנה כמשתה ולא שילה העוד הפחד ואם הגלה העוד האבל יוכן עשע שנעדע שנפת כי שמבוע שמובוע ושפתלים שנכברים שם לנפת . ואמר מג מני מופול מו ניסבת . ושמנומש נדב בשנומש . ואמר מוב כי ביסבת בוא מששתומת שוא נוש תופנש כמול שתש . ובמתות אושש ותונבש שוכנול . ודקוש מן שחבת . ושמנים, בינוני בינים ושיא שתומם נדב בדוף שעי . ולובם בערבן ועכוור . ועוא אתר יעורר השמחה י ותענוג אחר חי והוא אשר יפוץ

DAL LADIL ELD LIDAL ADL

וכעבו במפג למען יעמדו ימים רבים כי בחכמדו שחלב שחלו במופני בפולופופים ועכמי יון ועבועם ובמיוני, אמר

tate at ulxar

בל בבר מלול צוא מרב ואפשר שיהא עריבות הדיבור מרקו' הכחו' המחקבצו' . השיעור המעם כן היין יעורר המחשבה ויהיה עריכות הריבור מתיקון המשקל כי שוריע בעלי הגבורה כי כשהשלם המחשבה והגמר הרא הצורה הנפלאה ואמר שימונוע אם כל ביול עוא הילה חניעה מחשבות בעלי המוסייקאי י והגבורה ושפט,אמר ימצאחר והיה בתחילה בואו במלחמה ערוךמפני הדלק' היין בחמימו' עבום מאנתו בדבונה בשיבאו ישחו ממם יין למורר החנועה ולהעביר הדאבה. יכול לספרה אלא אם יהיה מחורד ומשכיל בסודות המלחמה ובעבוד זהן חין במחלק נומום ולא ווני מאמר ירוע אצל גבורי המלחמות ואנפיי שאין כל גבור וכאפר יבעיר המשקל החמימות הגלה צורת הגבור' כי הנועת המלחמה שקולה מיםלאהו רחת ודער וישחתו המעברו ויסחם החמימו החנועע במשקר וחבער יבשר ואם לא יעשה חבבה האש וחשקם החנועה ויחקרד הגוף עד שיראה כמי מבעל במקשמע ואמר כי הנלחם בשיבא במערכה צריך להשמר י וכשישמר ממשמם, מחקמי, וממונג, שנט ומנימש שנב . נוכר . אפניום בכלל שמולד לפליום ינון אמר יאות לו יואמר פ אקליום המוסייקא מלאכה החביר כל פין אל מינו אקליינם ואמר אשר דנול לממונר לענאונו מנול עופם במונו ונאני לכונוג לעלבימו במשונע בנסוב בעאוני ועידול ואפר א, מל בשכמום אנמול במול מנאט בופת . וצטומב . וצבוו וצטוקת . ומטקפ צממטצ . צשמנוד וצטמל ונמס צמבו, . ומטקל משקל שדבונש . שמקבוש ושדבובוש וסבע . ומשקל שמוגל שווקלבו ושבוקובו שומלת משתנות . כמו האצבעות והיתירות אשר ישתנו בכל מיתרי הכינור שמעונע . נשוא כמו ומל שמשת וומל צשום ושוא כמו שאמשע ושודול כי שם כמו צדבונע ושמובל . ושמהנה שמיער . שמהוש . אל שנם ואל במובי והמשלש אל חברה הירוקה עם הליחה הלבנה כמו ומן החום וחחורף והוא נשמשע יבואו ממע מיעורר מבעם במסך הטבעים : וחמשלש חמיתר " השורק ומונב עלבב י ויחחייב מן המיחר " האלם אשר כנגר המרה השחורה הראגה ניחחייב מן המיתר המשנה השמחה והשמון . ניתחייב מן " המשלש הפחד שולבא באם כווב ששניקש וולב שנוש ושמשוקש . ושנוש כווב שמנוש שמשונש צולנא מעלת, כנור היושר . והיושר כנור הליחה הלבנה . וחמיתר האילם שמחוש שולנא מעוש כוור שאול . ושאול כוור שום . ושמשו שמחבת

MAL LYALL ELD AMLIC

שלא יכיר הטוב מן הרע הציגהו עם הבהמות י ואמר העולם שלל הוריוים עולר הארמה ושוכניה בעיניו יואמר ייראו מי שישנאחו לבכם י ואמר יםי שמותר מנטה הנאות והנאות מרכבת הרשע יאומר מי שיקרה נפשו בעיניו . מנם מני ידמנו מפל אניבול . כן מכן כמקא ידמנו בל אוניבול . ואמנ ודנאועו בנופא ימתל בעולי לנפתו איך יופא ולולתו יואפר לא ההיה נאם עוא באממני עמעים . ואמר החכם רופא הרת והעשיר חולי הרד. מלוו . ואמר כל פושי רע הוא מת נאם הוא בנוה החיום י והמטיב הי : נעונע . נאמר אם לא יהיה שבל איש גובר עליו החיה מפלתו בדבר הגובר וכמה ירא מחולי אשר הוא רפואתו ואמר מי שנוסה לקבל כמי שנתנה לו טובה משתש שבונא נשמופנום לניתום . ואמר כמש איש שמש ברבר אתר בו שלא : יש לי עלוה במשכיל ההולך ודל יותר מן הכמיל המצליח . ואמר דעות באנום כן . נאסר מוב מן המוב עשות : ואמר דע מן הרע ששות י ואמר נאמר המתינות ימלט מן המבשול ואמר חטוב והרע שני דרכים ובעלי כל לשון ואמר 9 בבטן הארמה מתים ועל גבה חולים ואמר אורך הימים יאבר כל דבר פארתו שהוקם בחונום דמדוקני . כל אתר ופנינו לצעו . ומדנו לצעוב : נאמר אם לא תשינ שאילחך במתינות ובהתאפקות באיות רבר תשינה : ואמר שלבבות כאשר החוליים מדוה הגופות . ואמר דרוף אחר חמות יתנו לך חיים מבער הרברי אמצעיתם . ואמר הראנה הלחץ הלב י ואמר הלאנת מדווף מבני אבם דונם שעבנים בנתי,. תל כן ביני בין בני אבם בינוני . נאמנ וצוו לו שבירים יואמר אל המאם בסף מי שירצהו השקר י ואמר רוע הקורבה ממובועו בני אבם במומב עכפול נאמנ מי מיניו בני אבם במינו מוני, לא מן בעושר אשר יאכלנו ויורישנו : ואמר מי שמושיב נפשו במושב המשביכל נאמן מנתוכבות מוצו. ותקום מבני אנם מנונו. ואמר לתול באבל מוד לאנם ממנו . ושווחב מל במלי שמופר ואינו משם ומי מים לו ומן מומה משוחיו. שבארע במלננין . ובעומב . ועלמת . במפעב מל בנית ומבלת מלכניתבוא פעוני בניפכו . ועובר אחר ישמעו בו . עוא אחר יראנו מליו ואמר ששה לא יחכרו יונה שמותה שמוד . כי אם במותד עות . ולא וונת שעול למי מלא בודיל

מלכץ, מ פרק ראשון אמר 6 מקראט אילו יחרש מי שלא ירע יבטלו ולו השעה עשר פרקים

שקבת ידם רמה ברוב ולא יראה ולא ימצא ברוב יגיעיהם עון אשר המא

בצבל נשעותב בנות שאצוני. ותונעו לבשת החכמה ואין היוק מויק לנכבד דתב מכן ננחמו מכן מלננו. ונומלנני עות מכונם מו מונוני ממנוני נמונוני במני אים אחר יבחר לעצמו רבר אשר יהיה בו מפלתו . ואמר ראוי לכך את פ היצון בעולוע . ואמר הומן בהועכם ביב צבור, ואועם אל עבענו . במעם צמה אשר לא תרעהו. ולא תבחר הדרכים הקצרים י ובחר החורבות ולא הקוץ להרחיק רע המדות יואם תחנה במחנה לא תכך יחף בלילה ולא אנו עשובם . נעמיב לו היה חושר מי שתביר והיה נותר ממי שלא תביר הערם בשל אלא לירות בו יום אחד . ורצה אחד מתלמידיו לנסועואם לוצוח אותי מלמד לסר ווקעו . וואנו . סלנאם מקמב ינמב קנתנני עבעיבני אמנ עוי במקמב לא יחלו כלבץ מ עבלת סופר ענואתים נפתו . ומנוד שמתכיל ששכם לא יאתים נפתו ולא שלנול ומומוע ששוצאש . ואסר כי מנחג הכסיל במעות שישים וולחו . ומנהג נעולל עודועם מו מובעע בע ענוול מבני אבם . ומבער מועדי עומר מוב דונוסט שבאדע . ואסג סבטג שנומס סו מומוב נומו סו שנה אל שמוב . מק נמעו : ואמר שונת נפשל שוים למנושעל מער . ואמר שערום במש שעקאע צמובע אלא מוכועו . ואמר מי שיכיר העולם לא ישמח בטובתו ולא ידאר מאנו שבונא . אמר אמנו . אמר א"כ מרוע המאם לראות פני מי שלא מצאת מו שמוש ושמוש שמודעו . ואמר לאשר מעלמיריו אין המצאה הטובה אלא נים לשמוע ממי מימאם שמוש ושוא בנשיבשו . ולא מצאשי אבם מלא יבנש נאמר מה יתרון בחיים אשר יחסרו מן השעות ובריאות הגוף מוומן לרגעים . ועוב שיריתש . ואמר לשתחיק השמח משמחתו נקל מהעתיק הרואג מראגתו . ששוני ושורותצ כי פרי חחכם, השלום וחמנוחה : ופרי הוחב והכסף החולי ניבאד לשמנול שישב ושכמל : ומי מנשנע לו שמלוע ושמנוש ויבאד לשמנול ממנע עבוע . ואמר שלמון ממרת חלב ואמר טוב במה שנתנה לו חבמה מב עבמנו . ולא עבמנו מב אתר עשמא ומל כן יש בין שארם ובין המשר מנא יעים נאמן . נאמר מובה בשומא בנות אטבישו . נהל כל לא שיים ממה מחאוה הצורות היפות למען יצא פריו מיטב הפרי ומבחר הצורות אומר מי אונעו במולם: בי אם בליו, מני מבמולם הוה סבה ואולם היה החושק יכול לדחו, הכח הבוא כי היא דוחקת אותו על תאותו להוליד . כדי שתתקיי שונקל ועכפול ישוש פובש . ואפר בחשק כח בראו חבורא לפען יהיה כל חי לא יהיח מורה מורה וחכם לא יהיה חולק י אמר להם אמת כי החכם יהיה או מענים הנומג . ואמג עכם עולל מוב מכפיל מובע ואמנו לו לעלמיליו ונאדע בפעיים ואמר אין מוב בחיים כי אם לאחר מן השנים מדבר הכם .

מבועת למבועו . הל כן בבישו . ושבים אשב מעלמידיו לאשה יפה ויאמר לו אטע דוכע ועוא ממדע אועל . אמר לא מבחני אלא מפני שיאותו וידמוקצת אחד מעמי הארץ והוא בכה: ויאמר לו אחד מתלמדיו אדונינו הפילוסוף ולפה וקסומניו ממונן ומולו . אדן נסלואם ונסומניו נא ימונו ונא מולו ומדענו עודר דונד לי כי אמרת כי הצלמים רא יועילו ולא יויקו אמר אמת כי למלך מן נא שמם בכפול . אמר לו אם כן שווע בוצה שאחרג על חמם יואמר לו אקנו אבם כמצוו פונוכום אונו נצונדו. וואפר נו ילמני במנו מן אמר יצידוב בשחקוני אמג נו מי שיצמרך לפנות המקום . יחעסק בוה הרבר . אפר והבים לבך לעניותי וכאשר רצו להרגו אשר לו אחר מחלפיריו מה הצוה לנשו מנופך אכר לו אילו ידעת מה הוא העניות היית רואג על עניות נפשך ולא הית משים אני דואג עליך אמר לו ומפני מדי אמר לו מפני שאני רואה עניוהך והסרונך מונה וצל מחורב אמר לו אם חשבר החביה לא ישבר המקום ואמר לו בן המלך מו שמשעקום וואמג כן אם נתבו בשנוש ובושש כן שבוש לפלב אם למשפרה נמגב אפן לו ספרי מאון לי דבר שאם אחפר אותו אעצב עליו . 6 ויען אחד מולבמע הן מנאכע נותבה . נאמר איש 9 למקיראם מרוע לא ראיחיך מעולם לים למקרה ש ונמא . נאסג במס שנומוש שמס בפל מל שנומש ושבי שכמוב. וסלאכש שבדוול התאוות כי הלבנות התלויות בתאות העולם דיעותם רחוקות מהאל רם ששתבו אושו לוא ובעבור . ובהו ונאו אוש שהומו נדקוכם . ובוציו מו ואם לא חשכילו הוחרו מן העולם ואם לא חדעו להוחר מן העולם בשכם שכם מב מוכבות כל שאוש בדוף וביה אומר בניי השכילו בצל מי אחם. מינים שבאה ונשאוני כן במוכב כא ימות שהוה מששובו כן . ואמר כא יהיה ובול במחכול בוא יביאם לכמול . נאמר באמת הוא רחב על חשוא . ואמר מי שפקו ביא אמר הפריד בין החרוץ ושאילתו י והדבר אשר יפריד בין הפרופה במנוע שדקומע ישטיחו בשמנות הברורות ואמר בי המיבהאשר ישיג בה העצל לא שעלו לבתק שמתוש מתושו . בי ילמד ממך חבמה ושוב לך לאורב . ואמר עוני שקל . נולע מנו מולע במני מושל . נונפני מו מולפני כני קדמוק אועו. ואמנ נחם ודומע שמולם שוש לדמול שמולם שבא סובה . וגמול המולם הבא מן המולם באל בל כי שבונא מם שמולם שום בים אברון. ושמולם שבא בים שדמוב. בשוניםעמגן מסול שונחש . וכשב פלו,אם אן פגל ופנו ופש בו בל אשני הבש שך מבל ומכו בתע : וניםאמול ווכול אומולונדומט וופול ניתטבלוט . וניםתעבל מל מפל וופול ולנקלה במו הממהר להאמין ברכילות ולחבין רע בין אחים ואמר המנסה יוסיף

יבלה ואמרמי שיחיו הימים נוסעים בו אל יסתפק בו בי אבריו יבלו ונפשו נוסע' בתני מקנו עובקי, ביובוני, . ביוםו שבת קא יביב יתו . ומעודב לא ילעב . ולני, לא מל שומו אשר שכרתו הבלי העצלה ילהאמין במערי הבלי הפתיות ילחשוב אלא מו חבמיל והומן מוביה הבאי, הירוש הומן איבוד עם יועוש עם והבטחון וקבחוש מקת סכקוש . וצומו ובאר רות פמקת ושושמו בעסעבקושו . ולא ישמקם קפרמו ואא משלום עשבמשע וומוב מכונ במושוע ול . שבמשונ מק שומו מולמ חברה לא יהיה הומן וך לחולפים "ולא יהיה וך לבאים הומן אורב יאין מרגיש יוציג מן מצמו ויונע מן נות ובניו. כי צימו נציחיד ציב מכוג ונעשביב בל שוער כי שומן ישמח האור באויבו . ויעציב האוחב באוחבו ואמר כי הומן ואמר היהר מן הומן כי הוא הומן רע מאר ואיך תוכל להמלט ממנו אפילו אם הזמן ישיה מקום למצפוני הלבנו יודעני בשתצפון כירך שוב לך משתצפנו וולתרך ועתלמע עמוד סבת האחבה ומניע אל המעלה העלינה יוכל המעלים מודו סובו אונו נאמן נופחו . ומי מאונו נאמן מן סובו לן ועומב דמוב וונעו . פובל ופוב בקעל כאמר עוצע מומקום בקעל פובל . ואפר פו מוצוע פדקש לא צוח להעלימו אבל יצווחו להעלימו אין ספק כי הוא חובה עליו ואם העלם בבובל . וצמקמע מוג בקעל שובצ מקול . אמו שמחודש מו חומקום מוג אחנ אמר המשובח מי שיעלים סורו שיש מה שירצה מחלקו והעלמת סורך מיבת מן ופתו . ואמר . צמלמת המוד חובה על המשביל ומגלה מוד אין לו שכל . המוד הוב . נאמר מי מירצה להתחוק על דרישות החבמה . ימעים מהשלים הנשים נאמר הודיו מי שלא לכרוהו הנשים כי אם יפול בידם יקצצו כנפיו ולא יצמחו וצבום אל אשה וקינה מחקשטה. אמר אש מועטת האור שרפה כל מביבותיה עלבנע וערמים סביבועים מופצוע ומעופפוע . אמר ברע יעמצב מל מפלב ערמ באחנו עוקני . ואמר עות בות ישקוח . ועיה מפטכל בממט אחנו מיולוכה בשם . נאמר אול שוול מוול כמו שפכלוש . ואין נתע כנתם שנחום . ושום מפשכל מבועת יעים מאום. אמר ספליאה שוהום פע ילוחי, לא יפול בו אלא מי הופעע בקינוע דונם במלמים הרעים ומי שינעמו מדותיו יהיה אהוב . ומי שירעו וכל רואיו ידודו מפנו ונועם הפילות גורם הצדקות והפעשים העליונים ורע מבועת ועעשול אשבעות מתכו עלבנוע לקרצתו ומי שירעו מדות מובתו שמתמום שמובים . כאמר נות במינוני מביא אל שמתמים ברעים ומי מישרו ניםלטו אויבו . ווותם במידות עתיל האחבה ויחוק הידירות והוא מביא אל נודנו על מומוני נואמו נו מו חומנו מנוניו נוגם מנוניו וניאול חנוניו מבות אשנ מבום אלוני. אמג לו אני מבוח לנותם זורתו. אמר לו בפול אועני

שאור על החושך יוהירו ותבא השכחה על הראגה בלב באשר יבא היום על נאתר עלב יער . ועראדע שמל . וכמיבא שאופל מל שאור ישמיכעו. וכמיגא חמרות ישחית המעשים כאשר ישחית הלענה הרבש •

בבל חנו אמן אפנמון נעדונוע מנן כנן גבר מנמון . ואמר גמ

בכנב, מכווכו באבם זמוג וחולב מקוניונים לו במוולטבול בו וכחושים לו ממסבוש חולמוג בנים:

העוף ולא ישיג ארם סטנה הועלה ואסרו לא באיוה דבר הושג ההכטה אטר שיהיה לו אחד מן ההלמידים מפני מה אדונינו חכם אמר לו אילוידעה במה שהבטיחוה . מדונת כן ניסכן . נאמנ כא יעכן נופת מענה במני מיתיונו וניבמינוני נאמנ פלנאם איש אומר בי השכל אפורביר הפכלות אמר לו ולא כן אבל השבלות בינות אמו בינלוני . נאסגו לו מני עובר נולחני מכל אמו נימוני . נחמה ומאקו לו מני צובר צממניו וווער מכל דברים אמר הקץ ואמנו לו מני הדבר ואמרו מרוע התחבר לכומרים אמר כי יגיעה הלימוד ההיה לבני המוכים המובים מובע הולמד אדם בנערותו אמר יבשר לאדם שילמד מה שימינו בו חייו . אמר מעת החילותי לבוות אמר כי חבל ראיה מעין המביט ושאלו לו איוה הכמה עוש, נואש אונשו באמושוש . ואמנו למלראם משו בשלם בשכמה להראות בך לעברתה כה כאר כעודה צורת הוקן אמר לו אילו לא תהיה כן הצורות הכעודות. בדקע ולא ביה יכולה להם על דבר אשר לא עשורו . והבישה אליו אשהותאפר המפוחה יהרגיהו ושאלו אותו על הנשים ואמר לו הופקר אצלם פור אשר לא באמר על הנשים אמר כי הם אילן חדומר אשר ציציו נאים וכשאכל מהם ואנו כן דווב ועוום ווסגא ודה ולכון . ואסוו כו סבי מי שלא יתחבר עמם כי אם בעת הצורך ימלט ומי שיהחבר אליהם מעליי, ופמל ואם ילע עקולע ממנו מער מצויכו יעליאצו ויהרדעו. וכן עומים באכילה בשר מה כי לא האכלנו אלא בעת הצורך . וחקה ממנו כפי מדו נאמר להלמידיו בני אם אי איפש"לך לעמוד בלא נשי' • שם חברתך עמחם מלומנע ס ואמר אש עובו אנו מיצה כאשר הגדל מדורתה הגדל רעתה יהכ"שים בבמנות . ומי מירעו מרוחיו יענש בחיותו ולא תכופר המאתו. והבים אל אמה צמבוע יפיל בעליו במכמורות ואמר מי שישרו מרותיו נפלחו חמאין . ונעור שמבינוע כי לא יאותו להם ואמר נועם המדות יציל בעליו מן הצרור ורוע מע ולא ישתנה ויכלה אותך והוא לא יכלה יואמר מטוב חמרו' אם הם מונעות בל לב ושומר בווקעל. נאני אול ופותל מתרול קתרול . וותרני תקול מעאשר מלבמג כו מנג . ואמג לעלמבת בני יספול לב מן בימן מה שניאה מהדפכותת מן שהולם . ואמר כאתר האביר הומן מי שקרמך כן יאבירך . וכאשר הונה למנ

נאל ישאלו בכסה ימים חיקן מון 10 MILL ומנוכם . נאם, אל עבלה מנינוע שמלחש כי בני אנם ימאלו עיאל עילן אועו יוער סמנו . ואמר אל עוועו בניכם מל סומנם כי עם ממוכנים לומל יולבי לעאונע . נאמר לא ניינו לאבם שלם מו ששאלחה שלא יגרע לו ממוב חהומנה במלכו, באבבה ישתעברו התאוח לדיעות וכשתהיה בפורד ישתעברו הדיעות אבועת בו . ושמעל שולמש מי מעפמול מעכוש אבועת בו . ואמר כמעשוש ישוותתו בפי שפצי שמבל ושאוושו . ואמר מלך המצליח מי שתומיף מלכות במחול ההעלולים עליה ומי שאין לו הגילות ' ואמר האות בני אדם והפציהם וכמששעבר לפטו . בילאוף אושו בראון שבונו . ואמר ושבאר ללקול שמלפורו בני אבם שממם שאלחך . ואמר כשחחבר לוריו בקש רצונו בהקציף חבירו . נאסר לאיש אחר נעצב בחלאה מצאחהו. אילו חעביר על לבך בפה שהם ממון השומה הפתיות וחועלתו הכעם וממון המשכיל השתיקה ותועלתו הענוה מנמאר כן ואמר מי מכא ימונ אובדת במימנו ימונונו במע שמנונו . ואמר נאסג לא נכון לאבם להמריד לבו במה שאבר מפנו . אבל צריך לשמור מה מו מומבע אשכם ללא דמולות חסר מהרו לגמור אותו פן יהפך השבח גירופה. נאמר המות פגע הנפשות והנה ברחת ממנו ואין לה' מנום ממנו יואמר להלמידיו שבונא ינו, יצר לו שני אונים ולמון אחת כדי שנשמע יותר ממה שנדבר : אית מעבע לעבר ומממים לממומ . ויאמר לו פרע חוב אוניך מפיד . כי המדות הטובות יהיה העקשות מתוספות המדות הדעות: וראה "אפראטון לפללטון מפני מלא אבתנו מוב ממאנישנו לפצי בו: ואמר אם יהיה המכלות במנדעות שם ממנע לוולחה בי בשירבו עניניו ירבו התהפכו' הלשין . והנחת האמה שמול שעאוע יעאפל שלב מו שבלמש . ואמר בשתלאה לבאר המלח אל מנייני במולם יקצרו מהמשך בהם אחר מהמשפניות . נאמר בשהאה. שעכם מבני אנם נוצג אעננו . וכתושבר הם בני אנם שבנש ממנו ואמי ונווני . ואמר המות שנים והסכלות המות הגדול שבהם . ואמר כשיברה שניממנוע מבן מני מנדוג מנושע כלב . ומיעוט הרגילורו עם בני ארם מכנונו . ואמר מי שמחעים במדו שאין לו צורך . אבר הצורך . ואמר מבוש אבעו . עכל אל עני כליי במהשחרע . ואמר השכל וכוח הנפש והמכלות מאנם . וכל עמבת לא נכלע בנוך שלימונ אבל שפנול לימוב מבתו שואי ארע ואמר האש לא החסר בעוד שיקחו ממנה לא חפבה באפס נאמנ עו 6 עא כנ דאמנו נא אנה . אלוום כנאנה . עוונו אומו כנ עא שלילה ואמר אין לי הועלה מן החבשה אלא רעתי שאינני יודע .

עמטונע בטניצוט נונד טעמעפלוט אמנו לו וכבר מנעה מן החריצות . אמר שבוכנים שבתים . ומאל לאפלאטון אחד סחלמידיו על הכחודה ואמר השלם אטע מל כן יהחברו ויחוק כל זה מבני הכוכבים בשעת הלידה ויחלשהו מבני אבבר . או יהיה להם ההיוק מצר אחר י והרעה אשר המצאם ותהיה האנחם או שאנ אבדע זע מנע כי ישינ זה מזה הועלה . ויהיה החועלה ביניהם סיבה ועואע כמועון דוולי ההצלחה במול אחר י ויבים גורל זה לגורל זה מאהבדה אומט זע לצומט וה מאהבה או הצי אהבה י וכאשר תהיה אהבתם לתועלרה אשבעם לבאדם או לשפחה בשיחיה הצוכה בפולר שניהם בפול אחד או יבים יצון דמן. מני בסוקבוע למוני, במבועוע אבדב ניאבד וני קוב . וכאמר עביב מולרות במול אחד אוחבים זה לוח במביט אחבה או חצי אחבה 'וכשיורטן זה לראדה ושמחה " ווה פירושם כי חיבור הרוחות יהיהבהיות החמה והלבנה בשני הלקים או לחיבור הרוחות ולא ארם מנום מאהבת חבירו או להועלת והנאה או מדמון אלעי לא ממוכע ולא מדונה . ואמר כי האחבה והאיבה ההיה על שלשה אונט למבטט באטריחה יואטר לא ארע מה כי הוא החשק אבל ארע כי הוא ארם ולהכנע אליהם כי ההן מנפשך יותר ממה שחקה לך וכל הכנעה בלי רצון וניחניני בוכי ניותר . ואסג וידנוס גל בעאוני בגרוניל בחנניני חרואי גברי מק מונהל . ואק עובע נבלת מדה אנם כנוב שפעול כי עועול מפל עקבבוע ימנתו מפנו ואמר בחימנתו כך בלחשל יהיה כעסך על נפשך יותר ממה שהכעום ופתו נמפני תיבום במינו נימלחמה ההתערבות תהיה נחמתו . והכניעורב מיש בו ואמר לא יברח המושל מלהלחם על מי שינבר עליו אלא מפני הולשה מפני שיש בם שני כחות וכל אחד מן המריבים יבקש להכניע הבידו ולהגברת נא ימים אים אם חבירו מפני שליונם אחד וכשיבשקו החגבורה ימי, איש לאחיו יאמא מוונו וכאמו יבל יאמא אויבוו . ואשר בשיבקשו שני מריבים האמרה ירים מן הנבלום . כפי מה שישפיל העניו מן הנדריבים ואמר כשיצליה המושל . באתר יבלת עובוב שמלומו, שמנודהים בדוף ויניש עבריאים . ואמר שהותר מאט שבונא . נאמג שובלים מנפי, אשר מומי בני אבם . נילובו מבושם שמובוש בני אדם חשומם במחשבותיך בכל מדותיך בי יש לכל אדם מודות ומתנות בדומבן . ומחושל שם, בדבן ומונושו בשוםול חבו בחאוב . וכחששם הב הנול ממן כאתו ישלול ארם וולחה מן החפצי ואמר עשותך חסר לבן חורין יעורה במאר העסקים . אבל אתה העברנה בנפשך ולא יוכל אדם לשלול אוחדה אועו . ואמר מיתרון החכמה שלא תוכל שיעברך האדם אחר בה כמו שיעברך

נומעו ומופע נוע עוב ענומוב". ואמר למון צאבם מופר לבו במומי בפוצו מנא שנע שכם . ואמן כאמן לא יצמע שרמם צוני שפלמים כן לא יומיבן בשכם ידע הכסיל מפני שהיה בנערותו כסיל י והכסיל לא ידע את החכם מפני ואמר יש לבקש המשיג הענוג ההשגה ורבקש המונע הענוג היאוש ואמר "כנ שבתם שמנוש לופת וסבר שפרים לבוף . ומי שתחיה צורחו רעה מדוחיו רעות אער הוא שיקללך. ומי שינים אליך הרע כן ינים ממך לוולחך : ואמר שמובים . ואפר הרבילות הוביל אל הלבבות האיבה ומה שיספר לך על מאינע בה מחשבתי ולא תענוג שאפחה בו את נפשיולא שקידה על המעשים מאממו על אשר ממלש אמר לו ומה השלש : אמר לו אין לך חבמה לאניםסו מקום שודב שודב קיכי בבנש מקי במ : אמר לא שדית מתקשל בתיני האלבק עבנת הנול . אמר אנת לא אם כו עול מו שנה וולם משל : ואמר משקמינו בשבינו אמו כן אניפסו מקים ששרצע מאלבל בבניל מליו מל מנת מונע שמכל . וחשבר מנחיג המחילה . והלשין לפני אריסטו"טרים אחר ללמשי שובוש שמני, אמו יובו משילעל לו ושם ילשו ולמשל ממנו . ואמר החבמה לחלחם עם נבל במו שתחריש ובוח חבניעהו וחשיב צור חרבו . ותשליף עליו ממתו עובק . ומיו שעוול שאווב . וממדב מלואט שמלואו, ותנ כו לא שוכק ווקעין עופה ואמן מבעו עאבם הכנו כאהר מבעו הוהב האשר הענות עממוג מלוו, אשבע. וואמר אפטל במע מואשבל בוו . ואשבעל במו מומואל

המנים המנו. ולא חנריב מקנא י ולא החומר עשיר יולא הבעם? בקרבה פרכם שלושר אמר אילו לא יהיה המהנה משובה יולא הבעם?

לי לפני העישה במה שימצא מן העצה ולא יעשה דבר בהכרה ילא התפרה במי מרגה מוב שימי לו במה יודעה המכל להתוק למוביו בני אדם הנהים במי המבין המיני אמר מר שיני המלו הריב מיני אדם הני אמר מר היביאו בני אדם הייב עם המכלות ילחם עם השכל והיישר יאשים התאוה יהשלה יהשלה יהשלה הייב עם המכלות יהשרם שולם על השכל והיישר יאשים התאוה יהשלה יהשלה יהשלה המכל המכלות לייב עם המכלות יהשרה מבעים שכלי ומכלות ליישר והאלה יהשלה יהשלה לאוהביו בחיין יהשר מבעים מאויביו אמר שיופיף אדם מדוי מיבוי הבעי המנשי בחיי יולא הבעה מוב שימות אדם ויוחיל לאויביו הונו משיצמרך בעת היותים לאוהביו המלו להמבי מרוי מובל בעת היותים לאורביו הונו משיצמרך בעת היותים אחרו לו במה יותי להמבי הונו משלי לחבוב מרוי היותים לפני הונו מהיותים בתוי מובי לפני היותי המלו להמבי הונו מהיותים למני הונו מהיותים בתוי ולא המבי היותים המלו להמבי הבי היותים המלו היותים המלו המבי היותים המלו היותים המלו המבי היותים המלו היותים המלו

mal me eld man

אלת הצורך . אבל שיקח אלם הדברי, הנכברים החכמות אין מן המומר אלת הצורך הצורך האלת הלו המוכל מהם במה שתצמרך אלי בשום הועלה אלא הבחר הנהוד והיקר והיקר האלת הצורה הבות משול על העכבו האלת הצורה הצ

אברת במוסר ברק רביער בתב ארסטוטיל' אל מלך אלכסנדר כאשר אין המיסר אלסימיל להסתפק ומן העברים על מה שיש בירי ארם יצריך אלכסנדר

אדייר אשר אדייר

ולבמון אחר לא פר

עפילת אריםטוטלים בכל בקר

מענה אמר לו הועיל החבמה ללב נקשר בבקשת המחיה וקנין העושר : לו איש מה המליצה אשר לו מעם דברים בקיצור ובסיפוק וביושר במחירות האדם בין חבירו אמר המומר ייפה עושר העשיר ויסתיר דלותי העני : אמר שבבוע ולא ישפילוחו במי שמתנאה בחסרו ויתפאר במתנתו ואמרו לו מה יפה צובוד ואמר כי בנסיונות מומר ובחתהפכות הימים מוכיח . ואמר לא יכלה נאמר שכפול אווד ופתו ואול ישוש אושב לוולעו . ואמר כי באמונה מבת מולח המילח : והכתובה עולת הצורות : והמליצה הוא עולת המשלמת . מנע מל מה שיש במחשבה בענינה " ואמר העט היא העילה הפועל" : והרינ שחם מחוברות ומה שיש בכתיבה יורה על מה שיש במאמר ומה שיש במאמר שמנינים ובחכמה לא ישתנו כי אם מבעם ובמאמר ובכתיבה ישתנו מפני MI EICLI LIEBIL . MI EGNOL MI EGUATU IGI AUIN ELELIG EACL נאם, כי מנייני שבבנים מצוין באבמש מלומוש או בבבנים במני שמנינים . אמר ירו ברוחה אמר בעבור שלקח מה שאין לו לקחו ממנו מה שיש כלו צבונא ומי שלא יהיה חכם לא יחסר לו חולי י סאטר ועבר אדם על איש מולבן דופל ממנו ואמו בשכמש מונם שמתכון . מו מושמונש ושמו לנב! אמר לו אין תומפ, הכח במה שתביא מנופר מן המוון אלא ברוב מה שניםמם מעליו . וראה " ארוסטומלים חולה אשר חלה מחליו . והיה מרבה לאכול שבונשע . אבן אבלה מני האינו ומנה נדמני ונא ישכל נמחכיל מהבונ עבר יגלהו יואמר אין בקשתי החכמה כדי שאשינ הכליחה ולא להגיע ל

MAL MEL ELD LEIKL

במענת צרק בי אתה יכור להכניעם זרע כי קרבת החלוש והתחבותה יחשב נים המע . ולא עושוב כי וע ישפיל ממלחך אבל יוםיף על כבודך כי הדבר ימנעד לדבר מה שיועיל להמון כי בני אדם נמשכים אחר המאמר יורדר מן ועל כן קבץ שני הרכים תכלול אחבת בנד אדם ויישב לחם ממך מה שלא ממנו אומא עלב ויקר הרוח ומה שיאהבו היא חעניה והצניעות וחלק המאמר . מן פני צומו ומן כן ממני צובר שמוב במנו . וצמבי מני מניםנו בני אנם כי אפתי לך ללמד בני אדם ממדותיך ממה שיצא שומעו בעולם וישאר חקוק בס,בן נשוא מבטג שעדבונע . כי שעדבונע בנה נחה . ושעדבונע בסוב גבל בממניש שמוד מל ביך כלר טוב מצשות הרע כי איפשר שינברו על דירע פחחיה החועלה בנפשותם י ואיני רוצה שהחנהג בעצת " אופירום באמרו כי אוסירום צפל במני שיומץ אלא במה שיאות להם לא יועילו בו לפנין הצריך אבל מה מנשכמנן אנמים בבקשת העצה כי רוב בני ארם יהנו עצה למי שישאלם נוגא ממו . ועוני מגול בואט במגוני . אבן אפער מעכמן במבי אנא מישיה נפש המלך חומר על בני אדם כי בחמלה ובהנינה יוכה המלך בשבוע ואבי ציערים . והשנית ממדות הנערים ואין ממדות הנפש הודיבה לדעת שיעוד הבעם ולא יהיה בעסו חוק וארך ולא חרש וקצר בי האחדו שמנושע . מממספוע שכמם : ועשניל נשם מו שכמם שמנש ויאוע נאבם במגל . ומן כל ולמנו מקוו . וכמנימוד זני עובר עלן מנים מפונספועי על מדותיהם על כן החפשים צריכים לברוח מואת המדה בשתהיה מצויה ופעבל . כי בעברים הנמכרי, כשיראו אותם אל קוניהם לא ישאלו אותם מששמע בעם מן המלך במה שישעמו הנהגהך וחסיר מהם בנבר עולך ואימהך מן דני שונול ועובדנים מוד ממממלע שמבנים : ואם עבו . ושוא נאני לשמיר מגל פנם . כי שוא לונא מם בנו ומם כל אשב מלמו מבנום . ושמממלע אבול ועמלל עוא במו עאב . ומאמר ימפול ממלע שמלכוש מה שהיה עושה שעול שמנכוש . ואול בבר נשול משמנכוש כמו שדווקש כי שדווק שוא כמו כי השינה ידו י ודמיון הנות במה שנול כמו וה הדמיון מפני שהוא מבקש ממחלת בני חורי בבוחר שמירת הבחמות על שמירת בני ארם והוא חושב ששפחום מוד מחומחול הל צהבנים . וכל צבועו בממחלע צהבנים הכן שמלכות בי העם עם מלך גוול העברים לא לחפשים ושימשול אדם על כי שיא סדוני למבוע בכוע . וממני מגנול לדנוע מני מעמפיל מגלעב מעשיע קנאם נמבער במובים . כא נמבער בנתים . ומנכוש בדווקב בנוולוב כל ישיון המלכות ומה שיוליד מלכותר ויוסיף לך שכל לחקן העם כדי

לא מבמו ולא סכירו יבום סופתו ואם סכל אלבי לא יבום יבום סבבונא יתבוב ובמלום אחר משאר בני ארם שיפנע בם או יודעיו או מכיריו ובעת שאין שם לפניו נאוש לאיש שיחביים לעשות דבר מנונה בביתו מאשתו ומבניו ומעבריו. מנאם עער יוער נכל מבדר למי מאין לו רעה: ואמר אלכמנדו ליושבים מעובר נמי מאול נו בומני בומני נמי מימלני אינן יבמ . וניפתני אבנים שמום יקר: ואם הוא עשיר ככלב ואם יושם רביד והב על צוארו האמר ואמן במן שמומן יכובר ואם בוא בת כמו שאנים תואו ממנו ושוא בובא. ושמן אין ממדת היושר לצאת אחי במלחמה בעבורי ואני לא אלחם על נפשי . מער ממח שהמיב . והאשימו אלכמנדר בצאתו הוא בעצמו למלחמה ואמר במעכועל מאעש ממע דו מער. אמר יכועני עשמוד דמוב, נמי מנחוד עי מינייה לו שרה ויישב בעבודתו הפקידתו על עבודתם ושאלו איוה דבר מצאת מם פלידו אמר לו מי שיהיו לו עבדים ויטב מנחגם הפקידתו על החליים ומי אמר אלכסנדר למלמדו אריסטו"טורוס הן לי עצה בכל עסקי ואיך אתנהג מנו כי עים לא ינגל עוכבו כמצוא מולם כל מכן כמצוא פומג ויצמו דנו . בבני אמנו וממומנו . ואמנו כי אל שעובר למנך בשנה השתבשות ענינים פפלע נאט,כ משם אושני ומגא לבני נקם . נשכיר כי דברי אריפטו"טולים בומני לבני ארם במבעה ועצר אותה ימים במקום חושך ונתן לה מחיתה די בי שבאדע שעול שלב ותמף אותו ורצה לנסו אמיתת הדבר י ולקה חידה לברונו בנאמו וולבא ממו בנים ווני במן עלבניים . ממה מנבו אניםסומנים שבם, מי

מכך תכיינים סמונע ומג ממנב מעם מני לנונע צמולם . ואמנו אעני, אדל עוו לו מני מימני, פרוכני, מומני, פלכונו אלכסונג בן פליפום המקדוני נקרא בעל הקרות אלכסורר בן פליפום המקדוני נקרא בעל הקרוני אלכסינר בן

מל כן אל תמנע מלחתקרב ומהתחבר להמון למען תקנה אהבתם ותשיב מעמו אלא בכבוד הראוי לי בנועם המרום ואל יהאוה הכבוד אשר ישיבה אהבתך חשאר בם וכרון מעלתך ויתרון מדותיך ולא יהכן למנהיג לחשוב אהבתך השהרל לקנות הזכרון אשר לא ימות בהכניסך בלבות בני ארם אהבתך השהרל לקנות הזכרון אשר לא ימות בהכניסך בלבות בני ארם אהבתר הוכור אלא במה שיכנם בלבות בני ארם ינחילותו האבות לבניהם .

אהבתר הוכור מהם ורע כי הימים יאברו כל רבר וימחקי האותות וימתו הצוחרה אהבתר מהם ורע כי הימים יאברו כל רבר וימחקי האותות וימתו הצוחרה .

אהבתר מהם ורע כי הימים יאברו כל רבר וימחקי האותות וימתו הצוחר במות במות אלא במות במות הצוחרה .

להלמירו מפר ואמר בסופו שלום עליך לא שלום מנהג אלא שלום רצון :

ELC HOLDE

אונו שמוכו ונאו אולו שנולוני בנבר ולל כל שמעינאני למבש מקיהושמלב אירוף אחריהם . ואמר אלכסנרר לנערו בשיבישו בו בניבליעל והיו משבחים ואיד תעשה אמר שיעמרו במלחמה אלחם עמם באומץ ואםינוסו מלפני לא מנ גבאו ניפום לאויבו שמתמע במנשמע ואמג נו כו . ואמנאליו אלכמנגג במוני אקכפונו בבנו . ושפלינש מק פלינש דנוקש ומובש . ואוש אקכפונג שמתכול ועלו שפלידות ואל"פ שהפקידות גרוע בטוב המנחג והצדק יושרו באיתי פלובעיל ואמר אנוני שמלך אין שפלירות שמובה מעלות הארם י אבל שמובע ושמקיםו מק פלובע פעועע ממוש .יבממע וכנם ואמג קו שמלן איל אבן שמניםו ביניכם וששרצו מניכם . ואמר שפיר אלכסנדר פקיד מפקידות מבין מרואי פניו שישפום בינם יואמר הדין ירצה אחד מכם ויקציף האחד אונו שמלן נשנבותו משנאנו ושמוב נו . ותאנו תנו אותום מאנ בסובנ ואמר ארוני המלך המאמר יכולתי עליו אבל הכסות אתה תוכל עליה או או היתה נותן לגופד חוק טן הקישוט אשר נתנה לנפשך חוקה טן הדעת ומנש לחם כחונן וכרת יואמר אלכסנדר אליו לו היתה כסותך כתיקון אמריך אבם לפני אלכסנדר ושמלותיו בלות ודבר לפניו והטיב לדבר ושלו אותר לעבעו . ומער מנו, עבועו ולא יהיה דגיל עמו במה שיהיה ספל . ונכנס נאמר אקבסנור לוומבים לפנו יאוש לאים במש מיבער עבר מיממי, מם זע וכל אחד מהם יבוח את חבירו וחיו קודם לכן חבירים אותבים וה לוה . המו נופלוב אושם בוום . וממה אלכסונג מני אומים מאומיו ישלוממים וע עובר אמר יאוע המלך ההתמיד נפשו בו : אמר לו לחשוב ברילה בתיקון בתפנון משל הקרמוני בשיכווב השליח תשחת העצה ושאל אלכסנדר לאפלאטון מה אלכסנדר שוגאושו כי שמליח אם מעדה דגלו אם יכוב יבוה בעליו יועל כן יאמר אועם ואמר גם כן העט שליה הדעה על כן הקימו מכשוליו והתבוננו ושקמול כי שם שמופסים מל כל דבר ושמוניתים כל דבר ושמם ימציאם ויראל קובי שמם כא עיה העולם מחקיים ולא תיישר המלוכהכי כל דבר תחת הדעת אמר אין נצוני לפלוך על העוברים . ואני פלך על בני חורין ואמר על העם בפני ענו אפירים רבים וחם שונאיך יוחאל המשילך בם ולמה לא העבוד בהם מישהמע והן כן שולבשת הן שהמת ואפר אלתו אנכפובר אבוני שפלד יש שכנו ! ולא היה לו מוסר לשמור העושר והרש היה בעל מוסר וחכם ויש הקוה נמאלו אועו מל זנו ואמר לו אבוני שמלך ממיני במבור כי שממי, עיש מומש בומוכו ם בע בומונום ללעע אועע נאמע. ואונם אועע לבת ולא באע לאומצ למתוב

ELC Laini

מסו . וובנו לפני מלך אלכסנור מני אנמים נואער נמיר נואחר רש אמר מאל

ולא לרחוק להחייאש בי החלה היריעה המבחן על כן בחון וחקוד יואמר אין שמול הטוב אליך ואחרים חרחיקם הסול הרע מפך ואיז ראוי אל הקרוב לבטוח וכופעו אקול בעלוני ולבקעו נות מופגל בפכן . ונאונו קפול אותום עלנובם ממני מתעונ בעוש בוא ממוכד בעול וב נוסבלת . נאמר באשר מו במבכום בשכמני ונותר המנהג ואמר סבחר כלי הנשק בעת החלאות המבל כי הבורח במוב ניסבת . ואנג ביבניאוני ונותם ביסבוני ותנול ביניבמוני וקביניבר תם אותנ נאמל אשע קאמל . נאמר שולול שחכק בשמתע בבנים ושפטונו בשפכם שולונו בן סבות אני בואה האחר עשיר עשיר רש . וראה נער דומה לאבין ואמר עד ונאני מני אומים מהחברים ושאל על ענינם ואמר לו הם שני רעים ואם" לא יאבר דרע כי אם ברע י וראדו אשה נאדו ואמר שוב מעם ורע הובדו. אמר לו אל תומיף להרע רע י וראה אשה שהיה נושא אותה נחלי שומף אומר באבת שעוכן נשתנים בנושל וולנשל . ונאש מנסב ינסב נאחש שכשיבושי מוממט שמוד . ונאש ולו אודה מהנו, ולנו אמר כו אם טוכן קשהנים מובשב באילנות ישאו כפרי הוח . ואמר אין טוב מי שימנע מעשו 'רע אלא הטוב מי מוב זה הבית אילו היהלו ימוד יוראוי אשה הלויה באילן יואמר מייתן כל ומלכן שרירופה מבל מוב ממנו . וראה נער יפה מומר מבלי הוארואמר במה מים לב . ואמר בשיהיה מגרפך חדל אישים דע בי הגומל גירופה פוחה ממנו מסנו ואם יהיה בנפשו יחרון או ראוי לך שתפור להוסיף הדבר הנוסף על מה ממנו ממצוע מוצו, בשנים ואמול בלב, בובני, אמנ שומיל מליו ממה שהחבונו, אל חדבר לפני איש עד אשר השמע דבריו יותניך מה שיש בנפשך יותר שנת למתו ישבעונו הליו בי רוב בני ארם יעשו הדע למען ישבחו אותו ואמר אנא נמה! ישבעל . אין כל יעיון הן מי מהמע

מומנים כוללי,

פבל חתו אמו בודואנים אם שממש שמוכש ואול כוונעול בבי בוונקכים

אלכסנדר הלך למדינה אשר מלכי בי מלכים ואברי ישאל אם נשאר מויע מלכסנדר הלך למדינה אשר מלכי בי מלכים ואברי ישאל אם נשאר מויע למדינה הלבי השאר מת למדינה אחר לי למדינה אחר לי למדינה אחר לי למדינה אחר לי האחר היש היש העינות בלי האוח בין מצחים היים בלי מות יבחרות בלי המנת בקבו ללבתים ומלח אחריו ובא אליו ואמר לו למה אחר נאמר לו למה אחר נשאר ואמר לו למה אחר נשאר ואמר מלכים ואברים היים אחר משר מויע אחר האחר מויע אחר האחר מויע אחריו האחר אם נשאר מויע אחרים היים אחר מאר מויע אחרים היים אחר מלכים ואברי ושאל אם נשאר מויע מויע אחרים ואברי ושאל אם נשאר מויע מויע אחרים היים אחרים האחר מויע אחרים האחרים הא

mal mil ald mal

מתחי בלא ביינה ודעור מעמים והשמינים ובמעשים ואל הלים העינים העינים ולכברם כפי מה שחחייב הדת והאמונה ואחר זה אצוה אחלם בעבור הנכבר ולכבר הנייכם וקרביים והמעשיבו הדולה אדם העילי ביי שחבי להשר ולכבר הנייכם וביי אות השינים לעשור לכבר הנייכם וביי אות העילי המעם בני יבולה וחהיה כלימחכם ובישנים מכל אדם " וראוי לכבה לחינים לתשיי החרום בנוחיכם ופייסוחיכם ובישנים מכל אדם " וראוי לכבה לחינים החרום בנוחיכם ופייסוחיכם " והודרו מן הבעם ומעשיי ובלה בעה מן העהי אותו " אחרי כן ראוי לכם לחרויל ולכבש נפשכם מכל הדברים אשר אני זוכר " החוועלת מכם כפי יבולת להועיל להם לבריכם ומעשיבי כרי שחביי להם ללמדי ואצוח אחכ" שהבחרו מבני אדם דעים נאמנים השונים לתשוו מה שתחייבו הדה לכבר היות והמנים השונים לתשוו מה שתחייבו הדה לכברם " אחר ורה ולכבר הוריכם וקרבים והמונים המונים המונים העולם ולכבר ולכבר היות השמונה האור ההיות השמונה האור והאור וה אצוח אחלם בעבור הנכברי ולכבר היות המונים המונים המונים המונים המונים המונים ולכבר היות המונים המוני

ממדו כום מבול מבול אמו פועדונות עעוקע מע מאגוע אעכם בו קנומב במוסנים

וערת המחוופרים מכל בני אדם וקרא שמה גליאנום המווחבת

מנו מוד לאנם מואכל . אמו מו מות לו כתונהד מו תאול לו בתומגא : שמנע שמותר ושמתונים נא ידעו שמלת החבשה ושאלו דיוניאנים על חשוון בקע עמהינים ועמהינים לא ישקרו מל בלחי החבמים אמר כי ידעו החבמים יספול לך כולו לא חספול . ואמרו 9 לרוואננים מרוע החכמום שוקרים על אם הרצה מן העולם מה שיספיק לך הספיק במעט ממנו ואם הרצה מה שלא וצוא יש לו דב ואינו מספיק לו ולא אראג לרבר והוא דואג יואמר בן ארם פנם . וחקו ושר מסוו . אסנו בו ז ואול ביבו אסר כי יח לי כמה ויספול לי מא מן פול ונא מוב מכנן כן אנא ממני חות בו . ואמר אני מתור ממנל אנגע אועל בניצוח . אשר הניצח בו פחות שן הנוצח אבל שה שיש לה בכליך קעונע במעועל יכולתי . ואלו הדצה לחיו' במחיתי לא חוכל . ואמר לו עוד ואובנו ועונל איש מהמשחקום מחיות דיאוגינים יואמר לו דיאוננים אילו רציתי וכמעדבר מקון עראדע עראע בו . ואמר שממטה חוי הלב והראגדה חץ הלב מאב נמקור, שבם כאור עור בתוך הבור . יפתרהו מכל מיני ההיוק . נאמר החולי מאסר הגוף והדאגה מאסר הנפש י ואמר הלב דק כאר י והגוף גם נאול מההל שול מקבלה מגע נאול נווע מל שעגקשע . נאול ינותע מל במופג שוו מעל כמו שמכן ואול שופג כן כמו שפכלות . ואין עבר חוב כוומם שמדות

שובוני . אם נדלע לשם שמכונע אמני נענע בניעם . אבל אשע בל אבם מו אנא אל אלבים נועל שנים . אמש אומר כי אשש יכול לעיוויל מנים עולוע ינדים ואשני גנול כבל שפוותיני אלא בנש מפנו בענאושל שכניתוש לו ב אין להם מספר בעבור כי הרבר הרבק עם כח חנפש אהבתו תכלה והוא לא ועם ממעדמים כמי מוצא מעלאוע ממעזו, אל אוווע ממעזוע ויפולו ברעות בענאוע . ועציול עבא מנישם מו צמניו צעוא . צוא אמר יכלכל מחשבותיי ולא מכלו למלח ופחם מו שעלאוע אער בין רבים מדמן לו להציל ופשומן אבם יינעו כיונחם אשר יבחרוה כי הם מתאוי' י) הטובות והם לא ידעו במודם שלוו מני מלא הייתם מקווים ולא ירחק לכם דבר מן הדברים ודעו בי בני ועבתו מני מעילון עבונא ממדעד עמבת בכל בבר ותל בבל אטע תר אמר מל מני מיחכן לשמור מענין הבורא ובחירת הענינים אנחנו חברת בני ארם לכם מה שירוממכם אל היתרון האלדי כשתשקרו על אלה המצוח ותעמדו שקורתבם ובהם תהיה רגילתכם ואליה השיבו כוונתכם ותאוותיכם כי תציפו פעבו ועובו וכמלמע בבר מצוע ממעו ומלוו וכל אלבי עדברים עדיה במלום אתר מתונו, בו מני מאונו נאונ במתונו . ובמתונוכם בבו ובנב לונם מעשבונו במגמיכם ביומכם בלילה על שלשה ענינים כדי שתבירו מנימים מן שניוק וחוכרו קודם כל מעשה ולא תתורו אחרי עיניכם בכל יום בריים וקובצי יד רק מבחר העניינים כולם הוא היושר ויהיו כל פעשיכם כוונשכם לממוש מני מנשנוב לנאש נואוכם . ואל שנוו מאבנו בול ואל שנוו יהיה הבל ביושר והרגילו נפשיכם שיהיה מנהגכם מנהג יושר בלי משחבש וההיה בשיעור המאכל והמשתה שיהיה בקו המישור וכן מיני העסקים והחענונים ובים נמסו שונם ואול באני לכם לששבמל במסורת בריאות גופותיכם רק שמח ממשה אשר לא הרעוהו אבל רעו מה שצריך לכל אחר מן המעשים מנו מממו אבן נאני לכם לעושר בממשיב, ולרחוק ממה שיביא היוק לכם ואל איש בליעל אשר ישים פנם במעשיכם והוהרו מאמור דבר אשר יסכל אחכם אל ישיאכם אדם במבמא במפעל לעשות מה שאינו ראוי . ולא להתחבר עם בבנו כוב שלנו מן ופתוכם נסבון אושו ובעון מנונוכם בכן אתו שנתו . ננתום אל התעצבו ואל יחר בעיניכם ואל המנעו משמוע אותם . ואם השמע יכולחם וראה לכם להני המקרי אשר ימצאו במבחר בני ארם דברים מובים משם מני מימצא אחכם מבלי שהחחרמו רק שהפצרו לרפאות הדבר ההוא כפי בו נגקור אנשו . נות משו, אתר ומצא לבנו אבם שום מושכעו, שפליונו, וקבלו

בלוכת מלב

ELYCC

בעומל נפמו או ימוש מבאדע או איפתר מישיר שברת השוקתו וימוח לרוב יניני ולעוחיל מח שלא ישלם ער שיהיה וה גורם השבעון : ואו אפשר שיהרוג ומצחשעע שמשבע ינית שפרון השכל ובלבול הדעת : ותקוה מדי שלאה נישתנה אל חמרה השחורה י ומתגבורת המרה השחורה רושהת המחשברה נקנינו מנטו . ומן כז ישוב במו וישובל קמוני משונע ושבמו במנע בינולני בועוע מו עעאוע . וכן אמר יופיף להתחוק יוסיף בעליו לראג ולהתעצב בו מני אנמים . ומאמריו בחשק . אמר כי החשק חקוה העוד התקב ויחקבצו אנמים על דרך אחת י והשמות אינו נותג על פדר על כן לא יתכן שיתחברו שממוע . כי שמכן עוקל מן לו שמימונ ומן כל יעכל מיעשבנו בו מני שמכן ועיא ממינו . ולא טחיה בין שני כמילים מפני שאינה ניאוחה אל להשיג רוב המדע י ואמר האהבה תהיה בין שני משכילים מפני שהאות י) נאמר שמרע רב והחיים קצרים . ער כן קח מן החיים מה שיעורך מיעוטם במהמלי עים במקישוש מימיו ווהפו . ואמר מי שירצה להחיות ופשו ימיתה . ואמר מי שיתחבר למכך אל יחרר בשעת בעמו : כאשר לא יחרר השוחה לפיקור לש ואמר לא יהכן שתחיה מחלה דעך ואם האריך יותר דבקה בו מחברתך עמו ב נעושל שעוכבע . ואמר הופש המתבודרת בבקשת החפצים לבדה תאבר . לפחד אלו המקרים אשר חעורר החמימות ויחמם המוג ויתיך הדם הנקפאה ושוםימוע עניא עמם ענם עולפא . ומן כן אמנו כי ענאוע נמע מאונ במני מנדוג מקוו . ואמר שלב בם נלפא ושבאדש שמונג שומימוש שימוביש צ ממנו ומוע ועוע דבוב שמונע ועמצד אול בו מעמבע . אב עוא מממול עלב דונםע דבוב שמונע ושמדב דונם שמונע . כי שבאדע מעמבע במרגן מופעב

נאמר ים ללב מני פרמים בראדם ושמגב . בראדם במוסני בעל חמונע אמר מעלה שכל חלב בנוף במעלה הראות בעפעפוום

alac dialqcda

ושמום ופתל מם פבלי מששוור לנוני בני אבם ולא שלבל הפות : צעלינוע עוכודע . כי בשתפרעד מות הנוף ער אשר העלה לנוך העליננים וכוע לנפת ונפע אער סכבן פעי פעולפוג מליו ומים הפקיד עליך שמנה במנום . אדל שמנת מו שמאכלים אשר וכרתים ושים בחינהך להם שולם מו החלקים ומקשר ער אשר אינצד וחציל נפשך מאלה השיבושים אקלי מו שמבת שאנלי אם יממכן לתמוד על אחת מן חענינים אשר השנה

שנמנה מל עום מער מחשמארי ויש בהם שני גירים

משמר גלימינו בלורה הלב

אומו ואמר כי הראגה על מה שעבר י והעצב הוא בלב: בעילט פנין ויכסה אותם תמם לבבו בקרבי וכן כשתכסה הראגה בלב: התיצב על מה שיפרר יותעצב על החולף והעצב על מה שעבר י התיצב הוא בי החיבלים בעים אחר הראגה על מה שעבר י והעצב הוא בי החיבלים בעים בי החיבה על מה שעבר י והעצב הוא בי החילה בי החיבה בי החיבה בי החיבה בי החיבה בי החיבה היה בי החיבה בי הח

פול שמה שבארש איבוג שלב ושמצב שולי שלב . ופירש

ELGTE

se alde reidict

שונו באנום אמר אין לו רפואה י

ELD UMING LAMILE

אמר אל עבעל כת המדיבה . ואמר מניעה שומר הממן מובה מנדבת המאבר : נאמן מו מוכוב עוב שמשמב במוב שמשמב ישוש בתן כב מולה ואשבש מקימש . באבם בגב נפתו לתונ בלצל עבונא . נאם. מובנע עבפילים כערונות באשפתות : נאמר הזקוה חבר משמח אפילו אם לא יניעך לחפצו תנעם בו י ואמר רצון באשר המקומות הנמוכות מן הארץ נמצא בם יותר פלנים ותועלות מים . בלא . ואמר היופי בלשון ' ואמר ההכשים תרבה צניעותם כפי רוב הכשתם ואמר הנפש רעה מכל אויב יואמר חלב שורש המעשה והמעשה להאמין דנים ועותבים לרוב הכסילים אשר ביניהם יואמר החכםה אירן ופריח בלשון . מע מי שרחיה אותו החבמה י ולא התרושש מי שקנה דעת י ואמר החבמים מני שלאחריו : ואמר העסקים בעולם הוה סחורת העולם הבא י ואמר לא שמוע ממג שמוקם שבא . ואשר שמוע למש שכל מה שלפניו ונקל מכר אלא דרך עראי . ואמר מוסר האדם רע שכלו ומליץ בערו לבני אדם : ואמר ומנמוים ואמר מי שיפחירהו הריבור הצילחו השתיקה יאמר החבמה לא תבא בלב חנף حروردو מם שאל . ושבפול מי מלא ירע ערד נפשו : aldrid פעל אענ החנ אקנ מקחכון ס. חומצוג לחונו אף סובעול

מומנו במקחוום

במתונוע :

ELC KALL NUL KAL

וכנוי שבם

ואמר מי מיבלם מעזעל מונל אכן עוכבור ועינריבות ולוכי ואמר מי שיעלים חבמרון איננו בוטח במרו שירע מכנהן . באשנישו וכא עוב שבאדשי בשקאושו מכבלת מגשי מנשנגב שימונש . או למחופך אחר מותך : ואמר הזריו מי שלא ימרידהו רוב המובה פהשוב מיסער בו ובכוב מכמול למי שמישען עלו : ואמר דונד למשבחיך בחיוך ממבע ולא יחמר אם לא תמצא הפצו מנצל : ואמר בי בחווף פחשוף כים: מיצנו למכלו . ואמר מי מיבלם מצה בכל עסקיו ולא יחסר במוצאו חפציו ישמוב איבור מובתך מובה נתונה לך . ואמר הישר מבני אדם הנותן הדין נאמג לאל במנעב מודע שממוב ובמוגג מובע שמופש ועדומל . ואמג שמלוא שיקון מעשיך ואמר מה טובה מרכבה הבוטה באל ומה מישב נוה עובר ה עדו דעונע שמובש נאל יפשת בע . נאמר כל מה שתקרב לקיצר הוסף ומבלת בני מוצא . ואם, שמשראש במתנשו יכול במפנשו ואם, אתני מי תמשלמם ווער מרוכאומעות מעבר בני ארם . ואמר בני ארם שנים משיג בלא ממחפק מל החלאה הקל החלאה יואמר יהי השכר יכבשורםן הנפש יואמר עבר החאות מנא מוסר בבני ארם יוסר האל בו לבני ארם י ואמר יריעת ערך הגמול מן בדו ומער מלא ידלועו . ואמר לדוע דני עוניל מדאר שמונוע . ואמר . ניאוניו ינאטו בעול ומי מיראחו בעין מעשיו יראהו קרוב יואמר לא דתקבצו שמשפלוש . ומבשב בינדנים מי מאמיחו דלויה . ואמר המביט אל המוח כעין בשונת משמבושת לוולשי עבודתו . ואמר בע מכל הדברום מה שהוא רב מצוא נמתנע ממל מו ששכמום . ואמר באני נממכינ מישביים מאנשני ואמר כשתחבם אל תחשב במי שהוא למטה מפך מן הכפילים אבל וכור מי לעשות אשם ומחול ברי שלא יהיה עויבת הנקמה מחסרון יכולרו : מער משמחתן במה שרברת מדברי משר . ואמר כשתכעם אל יביאך כעסך בעומב בעוב בעוב במבנים . ואמר שפח במה שלא דברת פרברי המעות שמותר ושמותר ילוש שאותים . ואמר מו תוומיף מופרו מל שכלו הוא כמו במוסג ילוחתו שבתוע . ואמר הדירה הצרה היגון הקטן יואטר האנשים יקנו מעמוב אליו ווגה כל . ואמר כל הרוצה לחוות יכון לתלאות לב חוק . ואמר באנוב אווב מפני מעוא מוול כל . ואמר לא ישמעו עומה כלאל עבורא כמו שבוא במסונש שלא. ואמג לא נקרא הריעריע בי אם לאמונחו לך י ונקרא נותר . ואר שפקוד פורך אלא לנאמן . ואמר במרם שתצא הנפש מן החקוה ואמר אל עמנול ממנועיל אלא מם פובע מל עאמע . ואל עאעד אלא מבלם ואמר שלום השאנן תפיר שממון היחידות וחרדת המפחד תפיר שלות החברה ז

שונם שמכן .מן כן שועו בן אבם אות . נאםר סחולשרת העצה לנלוחה קודם היקונה ותולש המאשר יורה על נאמר כאמר יחופך האות בגמילות חפר אותב יכך יחופך האותב ברוע המומר בעם קבומול מקושם וקדנות משם קשמוב שבקב שפונש וקבשובו שבקב בבאי. עובוב בונבעו ובתובתם שתחור בתחון . ואתר תני בבנים או! לאבם מצע מאנו בו אונו ובלמש שפר מתובלים . ואמר שתי מרות חם רעות בשיתוצאה שמבוש שונאש בות נאמל ודיקו שמוב וקבמוש בכל אבם ונוב שבבנים במצ שמובע מל בעכמע כאמר יחיה האדמה ורם חסמר . ואמר הגרוע מכל כי אם עודיקעו לא עוכב למפור ווקעו . ואפר כי עלב עעייעו הפלה שמונו . ואמר שושנן בני אבם מו שכוב כי בוא מוב מקמו שמיפור . ועדבוג לא יוודע אלא במלחמדה . והחבר לא יוודע אלא בשער בא ישוו דוכנים אלא במלמה מלומוש . שממכיל לא יודע אלא במעה בעמו . על כי און לוום נמובע כתוכבנו בע ונא עאבי כתונו מניע . ואמר מנמע: משאשב ושפתבל אשנת בשאוני . נאמר בובע לפי מניסיב לל וניסיב לפי מתבני

במני מומצאל מו ניאמני . ומכב מב מבי במוסנים בעל חונם החנ אמו שפנן מנים . כני מן סני מעמאם

çıdagl

ום מוסב קולמקו בטכם

נפנול מלובן כי שמעונעי במע מנא שמדעי . אנא אם שומימני ואומה. שעלוני ובמשמבועי פוניך יכלה הקץ שימה נא עודכיני עסך ואהירה אנא מילה העילות והקדמון אשר לא מרמהות ונשאל בלי שואל בך החוק בכל יום קודם הגץ החמה ממחחר מחלמידיו ומצאוהו אחר מיחחו במגלת כפר : בשלמיום משוצעים בין הכה והקול כפי ערך שבעיהם יוואת הפלה בשלמיום שהיה מהפלל תפלת שיש בי החלק השני יהיה ביניהם חשק מפני החברה הקדמה ויהין בני אדם בו בצור וחלקה לשני הלקים ושם בכל גוף הצי האחד וכל גוף בשיפגוש הגוף האחד לבמלמיום על ענין החשק ואמרכי חבורא יחעלה ברא כל נשמה ענולה בהבנית ולא לכל דבר אובר מן העולם מונע . ואני המחרה למי שיחבונן ושאלו מבנו אבם מו מכא יראג ביר מי יניה העולם י ואמר אין לכל דבר חלף חשובה ושמחלע כל עקד כתוכנם כן אעדע עמוקם קא עומוקען עובעע . ואמר עוכבע ואמר המחשבה מפתח הנכונה ואמר כאשר הגוף בחלוחו לא יועילוהו המאבר ומטרחך פחום י ואפר לא ירחה הרע כי אם ברע כאשר ברור בברוכ" יחד . לאורכי המו מוד כן מרוב עילו : ואמר אעמולך חוביף ויומן ערביר מלבק ביחודוני לא היו הודינים : ואמר היקון המלך

ואמר טוב הלב ממרות הגדולה וטוב האונה מטרות החכמה והוע המדורד ואל חמנע האמת מבעליו כי כל מונע האמת יפתה לו האל שער השוא -לא שחקום שובש . ואל שלוא כי אם שלוא לא שוכן לפבול מבשל אלשיר . בראנה חולי הנפש והשמחה בריאותה יואמר בני אל תחעצל בי אם החעצל ואמר מכל בלי מופר כאילן בלא פרי ושכל עם מופר כאילן פרי : ואמר נא מכן קעכות ופתו . ואמר החובף ספחה העקשות והעקשות ספחה האמיםים שמלך לכברך תוסיף להדרו ואמר אין ראוי לאדם לבקש דבנעת וולחו והוא בומש בו ומקא שפשר מפשבו בלמ כל זוש ממזוניצמוני לבעבל . נאמר כשיוםיף בני דע בי בל נוה אשר לא יעבור בו עליך רגע ולא יום ולא לינה שחחיה נאם עבונע שכם לא חומילן שכמעל . ואם ירד עליהם קצף השחחף עסהם . בנו אל שמב מם אנתום אמו לא מכינו מם שאל כי אם ששיש פכל מולוד . נאם שעים פכן ילפנול . נאם עבוא מקיםם מובע מאט בבונא שמשטל מפנם . לפני אלחון . בני שב עם המובירים את ד' כי אם תחיה הכם הועילך הכמהך בכן מבי מות בע . בני ביותו מצועל אתו צווע בני כי ביא מנטע באבם אם טעים שליפה חמלט כל מה שיש בה ואם יארע בה דבר מכשור יאבר עפוקעל אמנ עומ עובע מקול כו בעפוקוע במשווודוע ביא כמו בספונע בום . באני ניבונא בלאני עבנואום ואל טבאר בבלמני באונו למאמים . בני נימיל כי ישוול וכנול ממו מל כל מני משנבי בו כישוול שבונא מל בנואת . בני בני אצוך ביראת האל כי הוא חלקך הוא הוקיך ואל חסיר כפיך וכרון שמו נוער מנימובות בי יחשבו בי יש למי שיקנאו בו יותר ממה שיש לו. ואמר בי שמלום אחר יעלוך אליו טוב מן המקום אשר ישפילך אליו 'ואמר המקנאים מאנבעו נאל ישנוני מסבתו . נאמר בני אל מטברר לעלות במקום גדולים שאמול אלו אל עאמין אליו יואל הודיעהו כי לא האמין בו פן ישתנה נאל ששעיל בבר אמר לא הוכל להשליםו ' ואשר הרחק חברת השכוב ואם שבמוש בעבר מקא שוכץ קשמנים ואל שעוש מוב לפו מאול לך יכוקש מלוו יאמונו בו ואמר אל הדבר לפני מי שיבויבך ואל השאל למי שימנעך ואל מל עדורא מנוש ומימום בירילות עם בני אדם וריוות . והבשל המכוב שלא בראותך האדם חומר העולם הוה חמור אתה העולם הבא י ואומר הבטחון מם כן אנם כפו ענאני לו שגי שמכל ולהסחפק בסחיה הצי הפר סה ' ואסר ושמפל בשומאם בעולם יחגאה - ואמר שאילת החבמים חצי החבכה ולהחחבר משמקומעו מאובל אק שדקונו קאוצבל. נאמר שנכבר במומאם במוקם וכנה במוגא מפנון . ואמר המחשבה מראת האדם תראהו יופיו ודופין . ואמר מה

פשן ואם יהיה וקן והחכם גרול ואם יהיה נער י ואמרו חמת ימעטר מקנאיו שמובען אנול . ואונן שנסיונות ישיבותו אליך וותקנות לך י ואסרו הסבכי נאמרף ואל תמברהר אלא אהרי האיבה י והשמר מלרבר בו פן הגדור נדיב שמיולני . ואמנו אל שמווב בתב אלא אטני אשר לא שמצא מצה להקני ב עבונא עובע הן מובעו כמו מומוב לווקעו . נאמנו עופע עהבינש . ימנג נאובעו בנעלו ממל . נממן אנשב ומנית אניב . נאמנו לא יוכל באבם לדמול ולא הרע ברי שירחק מסנו י ואמרו המקנא הגרל אהבתו במוצאו אותך ואמן ניכמם יעלה חלודה על השכל עד שלא יראה בעלי הטוב כרי שימשני שנול כפו עדומו אליך ואמיו מסבחר מרות הענוה לחמול על הכסילים . השחוק יאבר האימה באשר האבר האש העצים ואמרו המות בחץ יעוף ויםי בו . נאמנו בממבט אועל במני מאון בל כן ישנקל במני מאון בל . נאמנו בבני אל החומל י ואמרו הרביל מבוב למי שיגלה לו המוד או עושה הונאה למי שירגיל יםומנו דאונו במובע מתמוע לאטריתו . ואמרו דיי בבפישה החומא מליץ מוב בו בו אמנו שמובש קשונול בבנת כא מוצה מבר פנת . ואמנו בינו מו מנא ם ממנאו לבו לך ימנאינו לבך עליו : ואמרו לא נמחל עונו מי שיחרפוחו מסמו עומקע אבן עוא כמו שמוב באנא גוש מוצא וכא יווע צמאש . ואמנו מומיו לשפוח בחמודותיו י ואמרו חדחק המכוב וחברתו בי המכוב לא תשיג בבר מעופפע שנונא פו שאבר מאנים נותובש, ואמנו עםמכיל לא ינישובי במהמני . ואמנו נימום בעול שנימון דנושני ונינול . ואמני אל ימהמ במיניל ואמנו שמכן מדה תייפה אותה הבחינה י והופש אויב עריץ והאמונה יסוד שנאוני . נאמנו שמופנ אונני שמכן זמן כל יפני אונני מכלל כפי באונל . תועלת הדעת עם תגבורת החאוה ומה גדולה תוערה הדעת עם כבישת ושמנימים לבעת כי משרחו לא תחקוים אלא מעש י ואמרו מה מעושה מן מס עד . ושמניש בנמש כי אתר יבו סותנש מנישם שפתים לא מבנים. בליד על בני ארם צריך לובור שלפה דברים הראשון לדעת בי ירו מושרת

במוסנים פבל מקחבי החב אפנו ניתוני זינוני וניתופי ואפנו פי מניני

alder delara

מהכילות והנבלות ושוב המרות מהנריבות: ושוב הקרבה מחענות: ואימר מבר הפנים והשמחה והמתינות ושאילת שלום וקלות הרוח במשא ומתן: ורעווב התאוה כל זה גורם אהבת בני אלם:

eld acal and

משנית הרפואה חולי והחולי רפואה. ואמר אל תהיה בחומ באפילה הימר אפשר שיהיה המתינות הפסד יואבשר שיהיה ההבי הרך קרשי היה היה מימן המיאום העניים חבלית חדשע יואבח מבל התלאה ירך קושי הלב מימן המיאום ורוב התנואות מן הבילות ואמר להתעולל עלילות סיבת לאנשי היושר ותהי מהם ורחק מאנשי יושר חיברל מהם: ואמר ההיחשוב משטרת הנבלים יואבר ממבחר חלקי האדם חבר מוב יועל כן התחמה משטרת הנבלים יואמר המבחר עלי האדם חבר מוב יועל כן התחמה משטרת הנבלים יואמר המדו עלי האדם חבר מוב יועל כן התחמה משטרת הנבלים יואבר במו השמש בעולם י ואמר מיתה ומי שיחשוב משטרת הנבלים יואבר במו השמש בעולם יואבר מיתה הברוך עם הפיור המשר החון בבית האדם כמו השמש בעולם יואבר מיתה בבורך עם היש בייך י המשר החון בבית האדם כמו השמש בעולם יואמר מוברן למה שיש בייך י

במוסנים בו ח ווח חו

נסצאו, המדו' הרעו' . ויהיה פחד העשי' יותר

במוסלים פרק חמשה עשר צשר בשישחת הוסן ישחתו הסדר המונה לכינום

מומני שכונום

באונדים חיי אהבה יואמר הן מה שלא ירעה במה שירעה :

הרעהו הושה יואמר בקשה העצה מנוחה לך ויניעה לוולהך יואמר הלונות
בל המבקש עצה יועם על נחיב ההצלחה יואמר מובה העולם ראנה
שאבר הוריוות לבטחננו על הגור רין ימהר להביא לנפשו היוק נרול יואמר מי

הרצון קל יוכשההיה הכעם ללא סבה ההיה בקשה הרצון קשה יואמר מי

הרצון קל יוכשהיה הכעם ללא סבה ההיה בקשה הרצון קשה יואמר מי

בכניבם מוסנים פרק ארבעה עשר אמרבכתיבה יהכתיבה הבינית השבל לומינו

alde glace

נייבו המכובים עליו : ואמרו הטובה המומנות מהרה המלט ותשובתה קשה .

בעבורה : ואמרו אפשר שיחוק שותה המים קודם רוותו :

הדער בשני שמיל מי שיכברותו והארץ אוכלה מי שתאכילהו י ואמרו אין

יראר בשני י ואמרו אפשר שיחוק שותה המים קרים המיא בקה י ואמרו היי לך מן המקוא בך כי

הירור כמו נקי ואין רך לבב כמו חומא י ואמרו בעם הכסיל בדבריו י ובעם

יראבו המכובים עליו י ואמרו הטובה המימנות מחדה המלט ותשובתה קשה י

ELC NLEAU ARL

בנ בא ישונ כל מצע מובע . ואפר הנכונה פגונה בכפילים בפו הפכלות שלמש מכן עבר שולון שמחוש . ואמר כמיצר כן אל שבלמ מצש מו שבולום פומל מדונה ואם יהיה כעור יצטרך לבל יחביר בין שני כיעורים : ואמר לכל משכיל להמתכל פניו במראה ואם יהיה נאה הצטרך לבר יצמיד אליו וערארה חמורותיו ומומיו ולא יתגבר עליה אחר משניהם : ואמר דאוי עובר ולא תראח חשורותיו והנפש הנכברת הסתבר כללי הדבר שלבש כמשפשכן לשמודות דבר ולא המחכל במומיו יוהיגון היא רואה מומי להם פלך אחר ואפר הנפש הנכברת התרומם פן השפחה והינון כי השפחה משם מון ובקימן לא יממון מממו אלא מן שלל מפטועישם ולבושם יבלמו נאמר מי מיהיה מן המלכים שופט צרק ימשול על לבות עמו . ומי שיהיה אניבי כפו מירצה לתקן צל מעות קודם שיתקן הדבר הוא לו צל . נאמר יאור אל השר להחחיל בתיקון נפשו קודם היקון עמו פן אבם במוד אלוו. ואמר ששבבם מל בשלאם ווער מודיעה מל הזכל ובניחום מי שלא יוכל לכבוש נפשו ועיא אשר י ואמר ברצותך שתתקיים אהבתך בלב בבנים נעם בעוב נעמה . נצעוב בעום שמה . נאמר לא יוכל לכבות בעוב ביני מהמני אנא בהם אותי עשכמני . ואמר הניני מני הובמוש ששני מני באה אלינו חכמה בי אם בעבורו : ואמר הכתיבה בכה הארם אך לא יצא

Educio ELC MALI KAL

אמר בעם העם קטן בכמותו יגדול מי

מוסני סווקול

נאמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב עליך טובה האמר מן ההצלחה שלא יעבור אדם מקו היישר : ואמר אחרית הכוב חרפה הצריק מחשבתו י והכיר פוב למי שיכירותו לך אם יהיה נכבר או נקלה י האמר מן הנריבות שמירת האחווה והירידות יואמר מי שיחשיב עליך טובה האמר מל השתר מעשה היום למחר : ואמר רבר טוב לכל אדם ועשהו האמר וכל המתבונן יוסיף היום למחר : ואמר רבר טוב לכל אדם ועשהו האמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב רצוה האגה י ואמר ואמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב רצות הבירה המהל ואמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב הצוח המהל ואמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב הצוח המהלה המהל ואמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב הצוח המהלה המהל ואמר מהר לקחת הטובה המומנרי בטרם שתאבר ותשוב הצוח המהלה בואם הבתיבה בי היא כחושה הגוף וענינה נכבד י והיה אומר ממעלה העש בהיולית והבדורית וחיה אומר מה שיחוקקו העטים לא יכלוהו הימים י והלך צאבמים אבמ עכעיבה כי הוא חולי הריעות . והיה אוקלידם מחוקק הצורה

הבתיבה היא גילוי מצפון הלב ומיטב בכתיכם פרק שמרור. עשר אמר הבתיבה אורד כלי רוחב י ואמר מוקליום

वावदः वार्षद्भव

בנשע נעו שובמע שקב :

נאחריתו באנקה הוא כפי מכאוב הלב י וכשתחיה הדמעה יורדת לממה ומני האנקרה אשר הארע לבוכה . אמר כשיהיה תחלה הבכי באנחה ניעירו דמעות מבקיעי הראש השאבו אותם העינים ויוילו אותם . אמרו לו צינאם ועתכוב בכני ציבסמוני וכתומונו ציב שעמונו באדעו . נומנו מולבוצ דכן דופו ועשו לכל חלק מחלקי הגוף כפי הראוי כו י אחר כן השוב ל הלב ימנדו לבו כשיראג ויענהו שיני לכל תנועה . אמר כי הרואג התפשט הראנה נובמר ותעלה השלחבת ותתיך הדמעות ויבכה י ושאלו לו סדוע הנעצב בינקמבי וכא עונ . וכאמנ ימוב בינה ננתנו או עעמונו ביאדבי במיאבר ביב נמנו ילונו . וכאמו יניני נמנו ילור ביבד בילפא ומן כל ישמונו שבסמוש לנגש ונוכם ופימוסם כפי יליבה הלב . ואפר הב אתר הבער חלב . וכאשר יבער העלה בו שלחבה ויפלה עשנה לראשו . מלצע בבניו כי אמר כונה הנעצב הנאה לראנתו י ואמר לא יהלחלה העין כי אורך היגון חולי הנפש וחולי הנפש מכה אנושה אין לו רפואה כי אם המות ? יבנע וביבנע יאבר . ומל ביך בלל אין דבר מוים לבמליו במו אורך הינון : בארם תמיד לואג (נעצב ותבוא אליו הלאה אחרי הלאה וכשתחלה נפש הדואג אתר ניאבר ביפת . אתרו לו באר לנו שעולי ביתשליא ביופת . אתר תינים מונו מל מצמו ויחקבצו המכאובים על חלב במה שיעור ירוהו כוחות המהשב עם נאינב ברבר . אמרכי היגון יאבר לחות הגוף ער אשר ישאיר הגוף כעץ יבש וצפר צופת . ואמנו מנ אנני שבקיש שופת מנשוני אמנ מנ איבוב צופת . אמנו מסוף הוא בה הביעור . ושאלו אותו ער אנה תכלית הינון אמר ער שלא יהליא

ואמר כל אשר הופיף טובה הכסיל יופי ELATE בתכוכום בעל חבתני החנ אם במח . שמק שוא שכימול שעול . כנשיכום

מוסג בניכים

ELD MEAL AML

נאמרו י לפיחאנורש מה מאד הוא פלוני כובש נפשו אמר על כן לא ימיתהו פית לגות ואמנו לו מני בעכלית אמר חשים אליו בוונתך אמר להשמר מו הכסילים . מבות ירבה פלוני להחתבר לפלך . אשר כי ראגתו ותאוותו להרבות אשמים . אבם אמג כי לא ישרה בעיני חברתם ועל כן ארחק מהם יואמרו 9 לאריםטירם ארימעות במומים ואני בעיניהם כאשר הם בעיני ואטרו לחכם מרוע לא האהב חברת בני נאמרו אל ? גרומים החכם שה אחה סובל גרופות בני אדם . אמר כי אנחנו שוים גירופו לא ישרה בעיני חברתם . אמרוומרוע לא ישרו בעיניך אמר מפני שניסיתי אותם מנשי שישר י ושאלו פנטפוראש מה היה הדבר אשר הדבה שונאיך אמר כי כמפוראם ואמר חבם לחלמידיו מי שלא יביא נפשו במערכת החלמוד ישינהו במרוצרה מאושבול . אמג כי אוני יכול לחשמר מאויביי ילא אוכל להשמר מאודני . בייכם מעפקק קאל קמומנו מאועדי . אמר לו סרוע החפלל לאל למומריך מבני אבם ולא יחביים מנפשו אין לנפשו ערך בעיניו ושפע אים א לנישאפטין נימלפום אמר לו איני הוצה להכנס במלחמה אשר הנוצח בה נצוח : ואמר מי שיחביים ומצישנון במעל על רעה מלחך אמו כי דעתי רעתי מעומה . וחרף איש לאגים להים אמר להביר מום נפשו ולהחריש מדבר במה שאין ראוי לו יושאלו ? ריאמקריטוש לימקריטוש איני רוצה שיבקשו ממני מטם וקנים ושאלו למולון איוה רבר קשה לבני ארם מולון מבנו מומם . ואמנו אל 8 לנסמורים במעוני גובה מהנו נמאלוניו הל וני ואמנ לניסמונים אםר כדי שיתעסקו שומעיהם במה שיוחסו לבני אדם מן המדות הדעות ולא שם דונמים איבור שבמוש. ומאלו לאסיכים מדוע ידברו הובלים רע בבני אדם . דופל . וראב אריםטומלום איש רואג מרבח מחשבות. אמר לו עווב המחשבות בי מכני . ומאנו אריסטולום באיוו שעה יהיה טוב המשבל אמר בשהצה להחליש אכמטו ונחבע אפינים ושאלוהו על עניין מאסרו יואם אל השאלו על מאסרי השאלו על

שללי ותאובת פרק הע לפלוקופיס

שבו שמנו אמו בתנו מן נובם כי יאבר ופמונים .

אילו שאילת שכשאלו הפילוסופים ותשובותיקה

צמחת וכגנה ורועיה הצמיה :

ניתרונו כי לא יבתבו תורת האל כי אם בו י ואמר הכתיבה ראשית מדה הגוף י ואמר האגרת כשלא יכתבו בה חכמה כמו ארץ אשר עפרה שחור הצוף י ואמר האגרת בשלא יכתבו בה חכמה כמו ארץ אשר עפרה שחור הבשיקרווה בכתיבה תגלה ציצים ופרחים ותצמח צמחי החכמה כארץ תוציא שושו שם ביונע אינע ששופה מבוכועיוומעוועיו ועכפוני מאינע מובעו : אוני ועבשמום ועבלים שופג ושמלום שאחד בכל מקום אשר הופיף בכל רגע עאל ארון החכמו יחכונת הטובות

(2) 有力

מתונבים Ediacio ELC RALL NOLL auturia usidiale uadas. Tag descria

EUNILAU :

בעאנש נמלא אנשם בפרלים והצמר המוחרות שבה, חים והמוסרו שבהם באם, ושהיאטו אל בשלתש . וכשב שכם לאשב בה כי באל סיבב שמילם ופטרבי בל פטובת ואטרים בחקום ואין ארמדרול החלאה יותר ממי שהחרשל שנעל ממנו מעאשב נמנום . וכשב שכם אשב נאשר כבר שיניירך בקורא מעסבוק בבנים נבום מאמנ שמוני . ולא שואל ממני מיכבר מקיף מג אמר שמם אלון ממודום שמנונים מלון וכתב אלון רע כי לא תמיד מה שתאחב ער מני מנגוני מחלב . וכעד אות אשב אל אשב מו בשכמום אתר ביש גומל שאקשע שמם ונאול בני אנם שכליה בלי מומנה יואל יוע בעיניך שנאת ושאנים משר משארמים אל העושר מי שלא יחקניהו כי אם העושר ובעצת וחסדר יכי השחתת הסדר מפתח העניות ומהעצלה והמתינות חיולר המיתה המותות ומיעום המא הדיבור ב ורגילות היושר ועיקר המתיה תיקון המיון ביים של מוכטוב בני בבנים מומובים בני וולצג בעם . כעב אבוו מוב מבמנינים מוובע מכם למעול מניני שעוכמש לפני בימצר. וכעד מלך אער אל אער מל החכמים בושם מנא ידער אותם י ואמר י פתיאגייום לתלמידיו ראוי לאחד פית לגונו נאני לבימוג לנתנים . אמר החכמות אמר כשוולתו בא סוב המחשנות אל המודות המחומות י דאמרו י לארגאנים איוה חכמה פלגלנים וציירה לאסיתור התעלומות במצפוני הלבבות ולהבים בעניני ותוועו בם שקבנונו. בעם ביום אמנ מנונו אליום הופשות מקקמוב . נחאקו . לאברוניפום פעו שהנוד עופה אמר קעהפינ הק בעיים שבנולונשם אער על ענינו . אמר אין לי חשק בסכלות ולא אמאם החכמהולא אתבייש שמום . אמו נדנ שממני בדו דפעו אמו עעדיים ממזו בדנו : ומיןו נעכם מי מיחשב בי יוכל לחויקני יועול לנפשו אם יוכל : ושאלו לחכם אחר מה יתשוני בהינה שבשלשו ולובשו . אמנו בני צוא תוחם אושל בשות כנ . אמני אמע בני לת במתם חבלו .. והאלו לחבם מנו לו לפלוני כי נועל מתליך אמר אם כן לא יסחפק בוולח וציון חבורא י ואמרו י לפופריון כי פלוני הוא משכיל פיפירון יאנו . נאסגו . לאסמקבתם בי פקור יח נו בנו דויבו וופח ילוני . אסר קסמוקבי

עמולם הוה וחלק העולם הבא ואמן טוב מן הצפונים ומן המטמונים עושר אשר יחס ולא מומר ואמר הראוי מן הענינים להוקיר ולכבר הכמה אשר יאסף בה ואמר אין טובה אין טובה מביאה על בעלה האגה יותר מטובה הגמולה למי שאין לו השנה ההפור הדמולה למי שהיות הוא המוד החפץ ואמר מי שהיות הוא במקומה עד איבור החפץ וטוב מהדיבור בלא עהו עם לחורות מי שחרב לבו ויברים אל איבור החפץ וטוב מהדיבור בלא עהו עם לחורות מי שחרב לבו ויברים אל הרעון אפו יואם כוף יצרך ואפי במה שיאבר האור והעול מלח הוא מכל הובות העולם האור לבים מוערו דעול שיחי להדים אל הרעון יתרון מישור להפי להביע בה יצרן האור האור מוער לבית מוערו דעו שיחי להדים אל הרעון ונפש הומימה להביני בה יצרו יצרו הצול הובות העולם ונפשר הומימה להביני בה יצרו יצרו המול החור יאסף לו הוביע להביני בה יצרו יצרו יצרו היצרו אליהם

אמנ מנא בנדים מני בבנים יעלו באבם אנו מנקסו. סופנ יעלו בנ

בוני אגל מי שיניע כחבי אליהם להחנצל ההנצלות מבוארת : מנ מולנאטו כל בשמונום ומפו באנא . או פגל או בשמול ושמב בע ובגושה בשאווני להם במה שאני מחאיה לנפשי ומה שאהבתי מהניע חועלת בו אל בע סברי אדם בהחרשלות ספה שאני חייב להם פן החיקון והיושר ולעווב בו אולם האשמה חהיה אילו עשיחיה לכבוד נפשי . ואולם ההונאה בעבוד שמשפקקום מקי ועיש במוני אממש ושוואש מצומש כאבר וש שמניו . וקשעומק בשיים קנות היתרון ושם המוב ומי שיש במוח הוא מה שיניע לנפשי מברכת או מל שתכשע . ולונשו בו למש תכב מוב לופתו ואשנו מושו אבל מש תות מל בעונע המחשבת וישוב הדעות ומהורתי לכחוב אותו לפחד כן הוקנה במפר הוה דבר חכמה קבלתי אותם מאנשים מורי הדה ונישאי מומר ועיר נציא מעבעע עעכ, מל עכמעו לעענעב בע למי מעאוי לע נעונני מל זע כי לבצעי נהיא מאחבת החכמה: ולימוד המומר ושמירת חדת והמעלה אשר אני בה בו שמחחו לא יכלה על אורך שישחמשו ולא יאבר מרוב ההוצאה מצפונו קבקתו . ועוש נב ששבת ומגפונו שוא אתר יאנול בו שמנוד בתקת . ועובש ועיה כל מה שוולתם מסגולת העולם וטובותיו מוומנות לאיבוד י מעותרות ובעבור היית מבחר הדברים אצל מלכים ועמי הארץ מעלת המוסרוחמדע . וקטאמול בו וקשמתל בידידות ובאחבה לבעלי החבמה ולכבר נושאיה ומוריה אחנ עניסני אליה ואשר סייעני לאחבת המוסר . ולקנותו ואחבת המרע שמגל וקשעלוב קשבוועונשעל שדבוק אחר שבל לי צאל . ושמקש שוכבנש מהארירנים מבחר מה שהמיב הי) בי בנעימותיו עם אשר הצלחני בעבורת

ואמר מי שיקווה להראות נדיבותיך בשאילותיו שים היאוש והמניעות פרי מבי מנא יומר ירותע ותמכן וכל שילול עכמיכן שונמבו שמבכן ועמופו . שמנול בשלתבי כל פרת בשכשבי שמנול בתרובי ובמומר : ואמר בקשרו מי היווען הגמו במעיתו לסכנותי . ואמר כי באמר פרה הגבורה הוא סבי מולנבי סו ניסוב ניתרון האחבה ואמר לא הניח דבר מיבולתו נאמר החבולות המומר שמיר' האדם נפשו והעברת יצרו ותאותו : ופרי המומר נאת ב מעשנע בנמנו בכעוב נדבונעל נאמר מישב השמירה החוקה ההתרשלות . במו מנאש אמנ שמוד בע אונ, מניניל ואמנ בלם עשבונוע לשמנים מם אויביל : ושפעוכן באוובול בהול מואש ואובש. ואם, שלו שפנול ופת במכן ומו, מופול נובעונ ממקעי ואמר מום כוונעל קנום.מי מנעל כל באעבעו יענול מק לנובול . וצאמונצ ואמר אול אבם בעול מקלנו, צמוב כמו מקא יבה מהם צאמונצי ממנו בנול. ואמר מבני אבם לביוש משובה מי שנבלה השומחו בקנורו החמר אומי מצחו . ואמר השלים החבר מי שיחותר לבלחי קנות חושלי ולבלחי הרחק מאושוע באמע אמווע במגע ואמר ממומי הנבלה להאמין ארם בעצתו ולעווב ואמר רסן השכל הנסיון עם טוב הדיעה וטוב המומר ומעלה נאמנה ואמר באבב לאנשי האמונה . ולא יוכה האדם לעולם הבא אלא במעשים מובים משערשלות מה שיהיה בו ריוח ותועלה ' ואמר לא יתחייב המשביר אמונרז קבשלוום מבשנו מו מלא ומשנפו ממו. ואמר אובור שומלה הורותו מוב בול ומומב . ואם, מי מציעצ אצבעו בכבוב שממוב דבוקעו מב, בני אבם מעלבי, בלא מאלה . ואמר מיטב מה שיש בעולם מקניני השמחה אחבה אנשי בוכו . ומי מיחלקו אמריו ראוי לכל בני ארם לאודבו . ואמר מיטב חמרך מה שמפולו, כל שמג, עדקע שמובות ושמוג ואמג מו תעוא ואמל קאושבוו שולול במקבוש ימים שמשלבה קהמו ושמידה האמו בהבונ, . וכאמנ ידקני שביאונ קסטום שאוש שאומים שבמים ושדאים. ואמר שבאוי מבני אבם למלך ולממוב במליפותו ולא לענין שיתרשל בו ואמר מי שיראו השרים מן האימה הוא טוב בו עולון ופתו ולא יפליג במה שיכבר עריהם ער אשר יביאם להחנה בי-וכבות, עשאוני ומבטג שמלכום . מו תובול ממו מופתו וושלו אוש, במני תות בל לא ישיג המספר בסיפור בעל המימר הנכון ואמר העושה רוממורי הנפש ובשכתו אושו מכש לשמת שללו ובצבור כי לא חוכל עין הארם לקבל אור השמש אקול באבקעו כבי שמוש אושל קופמו . ואפר בצמע שול יכיר באבם יומנו צמלן ושממקכע כי אם מני מעלונו למון עדבל ומם נמוב ואמן מי מניונוב צומם לבתני מסירה לנפשו וקנה לסחנתו שם מוב ואמר לא ישובה הדעתן מן

סמובעוני . אמר כיא לא נשיג החבונות בתאוח י אמר כיב באורה ישבה או מני מאר מסוכן פושב החלוש בנוה האריה הרעב י אמר כ' אחרונות החלאות צדמקנ נגול ופתו וולובעו . אמר נים שמלח מו בינה מציבע ודבל . אמר יים במהמג עבול אלא מי מעמיג עשפת . אמר ייי למות תוצאות. אמר ייי אמר ייר מבחר הצירה אשר הצטייר בהליום מוערך י אמר טיו לא יצליה אלא החוירה . אמר י'נ בתכלית המרוצה יורע המום המניע אל התכונה . אמר י"א אי אפשר לנמוע שלא יגיע למחוו חפצו י אמר י"ב אין אחר ההליכה נוונער ודא ניבר , אמר י, מי מימים באדעו אער ימונו מאר באדועת : יחבם בים שפכנוש . אמר מ, בם כי פש מים בירך אינו מנך וכבר ביר אושע במוסג כי אין לך כי אם עלקך י אמר ה' כי אם פווב שאלה החבמה. צומול אנו . אמרו, במדור לא ירחה ער שנגור י אמרו' בשיבקש שאלה בקש צעוכסני כי אם לבת, אמו לא ימכל ניארם . אמר ני, כשירבר לך לאחיך צינעולים . אמר ד, לכל ארם בנפשו מפל אילו ישכיר אמר ב, לא שבולם מצול מני מנא מבו מן קבל. אמו שמני פי מימכעוניו לנוביו יומו קו צבונא נהיה מספה המתקבצים אלו מאה ועשר י ויען האחר ויאטר חירושי הימים נישלבאו אליו כל השרים . וישאל בהם לוכרו כל אחד מה שידע מן החבמה נרצה לשמוע לבריהם וצוה על הרוח ונשאחהו בכנפיהו ותורידהו במקו' החוא

מכמה ומוסר ברק אחד רעשרים הוכירו לפני שלמה בן דור המלך עיה שרים בי יש במקום באיי הים שרים מהוכמים

ליה ואמר מי שידבק בציק בכל בקשותיו הוא ראוי לכבוש כל אויבין : הייתתו י ואמר ראוי הוא ממך לחיבתך מי שיציק אותך במעלתך ומי שיתקרב התיעת והתנה מישיבת התנהת הלה הוא ראוי לבנוש כל אויבין : האמר המעלה הוא הגובר מהמעל יצרו י והמכניע האותו יואמר הועי הוא לשם בשכלו הוא הגובר מהמ על יצרו י והמכניע האותו יואמר הועי מוא לשם בעילו הוא הגובר מהמ על יצרו י והמכניע האותו יואמר הועי ואמר אין רבר בשכלו הוא הגובר מהמ על יצרו י והמכניע האותו ויגרל הלאותו י ואמר שישלם מבני ארם בשכלו הוא הגובר מהמ על יצרו י והמחת מהיתו ויגרל הלאותו י ואמר שישלם מכני ארם בעלו הוא הגובר מהמבתו והמר כל השותו מהאנה והבל האותו היהלו בוריות מהשבתו ואמר מי שימר היהלו הוא האות במינות באל השחת מהיתו ויגרל הלאותו י ואמר מי להשר מי היקון הוא הצוה מהשלח מניתן במעלה האמר היהלו המות במינות באל השחת מהיתו ויגרל הלאותו י ואמר מי היהלו הוא ראוי האמר מי היהלו הוא ראוי האמר מי היהלו הוא ראוי הוא לשם מי היהלו הוא האותו היהלו הוא ראוי האמר מי היהלו הוא האותו היהלו הוא ראוי הוא לשם מי היהלו הוא האותו הוא ליה הוא להשר מי היהלו הוא האותו היהלו הוא האותו הוא האותו האמר הוא הלי הוא האותו היהלו הוא היהלו הוא האותו היהלו הוא היהלו היהלו

בלעוב לבגות לו סובועול ולבתביר מסוו נתעל. אסר מיר אין סוב מא איבור השאילה טוב מלבקשנה למי שאינו ראוי . אמר עיב מחובת קרבת ב.מ כמהם משביש שמאלם הביום . אמר בה, במאילה המות הגדול . אמר בתני לא ישינו . אמן פיח מי שיוקי בניו מן השאילה ישמור לחוחו . אמר לבני אבם . אפר פיו המסחפק ישבע והבוצע יבשל . אפר פיו מבקש דבר בלי שכלים שבתב בוב שבנים ושפרון שפפון . אפר פיה יקר הפשכיר שלא יצפרך מדה אש נפתל ואל יתוד באונל . אמר פיד בוב שבנים בלב שממול . אמר פיד כן זונב אכו כי בלחטו שבים לנפחו . אמר סיב אל שבלח מצע לחומה כי שבלת תונ מבובו כנילעוב על בינוול . אמר כיא אל נשים מליץ לארם מי שיש מני שוב . אמו נים ארבתך הדבר יעוור עיניך ויסחום אוניך . אמר ם, אר משעודק ממנו . אמר ניו שמנוש שוובת בתמש שבתם . אמר נים שמיאום בתוקם אמר ניה דברי השחוק יחליאו הלב ויעורון האיבה. אמר ניו השמר מעשות מה ממני בבנים במים. אמר ניג יומא המדע העווה . אמר ניד יומא המדע המהינות . ממומכע . אמר ניב אין חכום מי שירע הטוב מן הרע אלא מי שיבחן הטוב וצוביתי צממיות . אמר ניא מניעתך השאילה לשואל מוב משתבמיחו תוחלת ימלט פמנו י אמר ג' תחירת החכמה שתיקה והשנית האונה והשלישית השמירה שמתנו פעוש מעוולע אעבע עכמול . אמר מיט כל המתקרב לרוע לא מעבל . אמר מ"ו איבת המשכיל טוב מאחבת הכסיל . אמר מ"ח היוק איבת מיה לה מה שניתן לך מן השלוה בתורה . אמר מיו לא הכנים עצמך בווכתי בווקני. נאמן נא יאמים כ"א ופמו . אמר מ"ר מחוק או דבר בחבמה . אמר שמובע . אמר מיב מי שילוה החמר בבמוחו לא יאבר . אמר מיג מי שיבטח שמותר אוננו ופוערה . אמר מ' העושר ימתיר בל מום . אמר מ"א העושר יגלה אם טומול בו ינדיל . אמר ליח הלב יראה מה שלא יראה העון : אמר ל"ם אמר ליו העצה למי שיש בירו עשותה לא למי שיראינה: אמר ליו החסר אל עשמב שמפנו כי אם פלבון בינוב . אמר ליח אין מל מל המהצל אמם נפואני למוחני כי אם לנטול ממנו . אמנ לוד אין כך מני שלנמני . אמנ ליר מטובמן דמות . אמו ביא פי מופליב אגן פכן פונו אדנו . אמו ביד אונ שאורן שביו שבון . אמר בים ערום לך ואינם מרברים . אמרל, אין המשכיל אתו ממל מו מונע אועל . אמר כ" אועבן מי מיתוע אועל אמר כ"ע בעת פנים לא נמצא מי מיחדשנה לך . אמרב"ה מי שירבה לחשוב יחבונו . אמרב"ר ישוב ומק כן מפנעו אפן כינ פחוף חעני אשם י אפר כיר כשתכלה הדרת לעענעם . ווע פעמדו עכעד . אולם אשני עבה האל התרומםי בנפשך אמי

שלח אלכסנדר

בשב אווו . ושוניתני בו כבל שעוב הקת ניגנונבי משחיית סם המוח אשר הושקה וכתב לאמו

כאתר בדית אלכסורר לתתרי סור . ועים שליון שנכסכול

י נמנכם כנים נוכוכי, יונו יוב פולום

וכעבי בעונעומין אתר נשתלחו לאמו ותשובתה עליהם דברים יפים לא מאמו -ומלבוא שפנומופים במל הקרנים וענין הספרו במיחת אלכטנדר המקדוני

שבמשם וחב במלומו:

בא יראב הנאמן מן המכוב יוכאשר השלימו רבריהם כתב שלמה בן דור ע"ה ממל ואם שנא דוונט . אמנ לים מומך נפתר במה שיעור מולך . אמר קיי מכמינו שמנוני : אמר ל"ו שמומר יחם למי מאונו יחם . אם, ל"ח ידך בעוש נאשו אמר ל.ש יולב בתינים מי מלא יצטרך לך . אמר ל"ו במה ייחם אמר ועמבונע נוא נוגבע . אמר ליג אין חמר אלא חמביר . אמר קיד הואב לא און כך מהוניך אלא מה שתוציא בחייך . אמר ק"ב חציוה היא המניקה בעבונו כמו בופחו . אם, ל, ממחול דונמום כל חבש או דינופע . אמול א איח בני ארם ברשותך בעוד שיקיוך . אמר צ'ם המשכיל מי שיסתכל בץ! ממנ שמר במשחדו 8 אמר זו לא יראד פן הגירוף מי שחקל בעינו ופשו . אמר נדומני . אמנ א.ב ממוני בירכבו דבוקני כפו ממקנו . אסנ א.ני ביונווני קדמק אמר ציב אין מחילה אלא למי שוש לו יכולה אמר ציב יש מקבל שבת בלי שמכ שמנ ב ,ם סובע אל שמוב . אמר ציא אין רצונו להחיותך מי שהקריבן אל הארידה . בעבונע . ס אמו פים נולע שמטו לבמל שמינים . אמו ז, כל פנאע דבו ביוא אמנ פון בתני שמנבוש מונה בתן שמנוגש . אמנ פון שמהקנש מני קו הודות ונותו יחכם באשנישו . אמו פים מו חבא יחיד שפגו מו שלעוב יבלח קנשול אמנ פור אל עבמונו במי מומשל בפרול . אמר פור המשממל כסדר בעושוו מושוע כמפו וודות ופתו . אפע פוד שוער פו שנאפו ואל עאפון בבתק שוואני ... ישופוניו במני מאנו בו . אמר פ׳ ההתהפכות בבני ארם טבעית. אמר פ׳א מי בבני ארם בני ארם ירבון בו . אמר עים המחוף בני ארם במה שים בם מו עבבר בו יפוק . אמר מיו המרבה ברבר יורע בו . אמר מיח ככי המרבר באונני במקא נוספול . אמנ מני שניול מופלב מן בבובוני . אמנ מון בבונני

SLAN LELCIO

CI ICI.

ici,

בם, שלפכיכו

שער שני פרק שנים ועשרים כב יביו החכםים

הגיעה לה מיתת אלכמורר צותה לבנות המדינה נתכינה את אשר הבינה מצאטעו עלאה כדי שיהא אבל אלכמודר משחנה מאבל ההמון . וכאשר בוום כל וכל אטני כל עמביני לוק בבל יבא לפתובע שמעכע אים אמר נשמשלע אמר נימנת . ולא יתאחר אדם לשלחן המלכה אשר ומנת לכברם נותבל לעוד שותו . וכשתומיני חבל תגישי אל העם ותצווי לבא אל המאכל שוום! אמר הפלגתה תיקונה בעשייתו יוישב בעין רואיו וימחק לפי אוכליו לוקיאח וארו'פיאה ומקרו'ניאה ואוסי"אה ליום מוער אל מאכר מוומןומשתה כן מאכן אמו יאכן . וכן ממלע אמו ימנע . וניגמלי אנים נואנמים מאוא ואני אמי בתיקון המדינה גדולה ונאה כשיניין מיחת אלכמנדר י והכיני בה בעקאנ כי עשינו דנונני בנאמינים . ועלך הלוך וחסור ודיי כך בוה המנהג. בי בל מה שברא האל יחברך הוא בתחלתו נקל וכל אשר לך יוסיף: לבד מן דונו מכול . כי צונו כמוניני פכנו בענאטו כפי דנונטו קופמו . ונתו אמנ במלכים והחושאי בופשך ממה שהחושא בוך בופשו . ויהא גרול אצלך כפי באני בסבוני אמוני נימקכים . וכן אל עביני בופתב במנוני נישקתובי מאימובי ממכווע מבמעום עובו . וכמע מבגנום בגונום נוכנו . ובמו אמו כו:בול לא נשאיתנים מוסדי ארץ כמה אומות אבדו . וכמה בנינים בצורים נפלו 'וכמד. אם עארך פלכותו ידל . והתבונני אפי בתולפים פהגבורים ואנשי השם ולימרו אשר היה ממנו שב . והחונה אם יאריכו ימי חנותו יסע י והמלך אחויה והחפסר ויש לחם תחילה וסוף ואדם אחרי המצאו חולף ואובר -פאנ, או מובגל מק בענ ומופנ קבל אפנ קבק עובגאים ובמו כנ עם עשע נישיחו לבם שתתחתמי עלי ומה שיראה מחרדתך וסכלך ובוה ידעו עשותך נגון אונבו ובנשלו מני מומאס ונגו אמו כו בני אבם יחבונו בל ואני שם. נאלחשיאך אחבתי לעשות אלא מה שאותב כי האות של אהבת האותב בעשותו צאובנ במני מיראה לבני ארם משכלך יוכרך ובמה שתרעי כי יהיה לי כבוד שמע מיהין ווכרים אותי מתוקף המלכות ויושר העצה י ועל כן החיי וברי משונ . ומן כן מפשעי בשקיכשי נששמעוני קקבע אשוני . ובמי כי אברוכני שבויבי משמבושי כי שבעי בי מני מאני מולך אל מוב ממני מאני בו יותר שמעים : ובתי כי בעבעי בעב וע ואני שומב כי עעושמי בו . ומן כו אנ יבמית במום בואו ומנ כן אל יחדידן חינון בעבור כי ידעתי כי אני פן שמולם בעניניהם : ודעי בי המות לא חרדתי עליו ולא חבהילני בעבור בי משבמוע לנשים-בעלש שכלן ורוך לבן כאשר התרומם בנך מהדמות לאישי

ציגימות ורחוק מן הפחד והתעתדי לבא אחרי בי וכרון בני אדם שיהיו ווכדי אחר אני הולך אליו טוב כן חבקי אשר אני פומר בו ויותר וך ונקי כן ראנות וכן אם בתוכו עונים ווב, בוא, שמו, ותני, שניאפלי לסבל בערי מן הבכי עלי כי המקו" קורם שיפטר ממנו וימצאחומה שלא היה חושב ויעורר לו הלבר ההוא הבכי והינון בכל נדה נישמע בכל עול היו . אבל גנול היבכש עבוכש לשמנול במש משמע מופועיו . וצארא מל אפעיה וכל יש בה . וכשיבכה ארם על נפשו שימות קבכוע געיכים שממים לבכוע מל כוכביהם ושימים על הגיחם . והאויד על לא יוצע לעפות ומפליב אמר לא יבלם פלנונו . אמי אם ים ובנא צייך ועכן מוומן באבעון . אמי עואי, ווען אמר לא ירצה מעונון . ומלוה אמר נמלאו מהם האפסים המחשבות והלבבות יוכל וה דבר נמצא ודבר אובר עכבע מענע . אמי שעבונני באלה הברואים האומללים בעולם הוה אשר במונינים איך יכסה אותם קרוות . הלא תראי שלהבת אש הבוערת איך אנבתע מתנ . אתנ עשתל ועלפע ועבתל . אתו עלא ענאי עכוכבים יציץ ולערב ישוכל ויבש . חלא תראי הלבנה מאירה בליל תמה הוא ליל ימים מד שישברו ענפיהם ויבולו עליהם ופרים . הלא הראי הצמה בבקר יציצו ויפריחו וענפיהם רעננים ועליהם לא יבולו ונשאו פרים ולא יאריכו שמצאי בתולם אשר מלכוחו קיימה וענינו קיים . הלא תראי האילנות אשר בצית לו בוולת מה שיש בירך מן המידות הטובות והמוסר ואמי שימי לבך באתר בנן מענמא מעובמנע לבני אבם במירותיהם ורוב עניניהם יוכאשר לא עריחומים וחסבל : והתנשא מחדמות לנשים בחולשתן וחדדתן על התלאות מו שופנג שוופה מאשל ממהי כשבי וששבונוי מש מימבו . וששוילי בשבק בנום החכמה והקודבה והיא הולכת אחריו למחר לבית הווער שלום עליך קשמו מעשבו למוכני לבר לאין הכלית י אל אמו אשר לא האריכו ימי חברתה aggcacks ערחשן המרחם שן המתחבר לבעלי חיים שעט שוער

acaidil

ארכני פנל הנו כעד אלכסנרר לאמו . וכנו אמר בתחילה בשם האל

באנע קנשמוני במובן בנישום מקם :

מבאדע ושאמב שני אלכסנדר מה ומרצו עניניך יומה נמשלו ראשיתך לאחריהך צויחה לבל יבוא אדם אשר מצאחהו הלאה ואין אדם ניצל מהחלאה או לא באו הקרואים הסרו אימתינו מעליהם במיתת אלכסנדר י אמרו להחלא ארם שמצאחהו הלאה י ותראה כי לא בא ארם אל שלחנה וחשאל מרוע את אשר הבינה ממאכל וממשתה כפי יכולתה י אחרי כן צוותה לבל יכום

ולולי בי אובי ממחרת ללבת אחריו יוחלן בדרך צער הלך יבביתי וועקתי העלוני יושלוני וועקוני יושלוני ווחניהוי ווחניבותי יושליעני וומניעני ומניעני וומניעני וומניע

צאל בערך השכל מוב והניחומים השלומים ויחבירני עמך: ממצאך י ואם יהיה הי כופר הי אני אהיה כופרך : ואם לא יועיל וה יהן לג שניבע מליך . ולבכות כי הקוותי שחרי וערבי לרגעים וכהרף עין למצא מה אני הולכת אל המקום אשר הלכת: ומנמת פני מנמת פניך וימנעני מהיות שמתו . ואש נשמעו ממל בני כי אני בובפע אשביל בלבוב וימקיני באבקל כי ומי שהשאיל יקה מה שהשאיל י והאחרון הולך אחר הראשון י והרודף אחר לאם מעכנוע ומי מישו ילש ומי מילוח יפרע : ומי מיפליד ילם פלבונו וילב. נאול מנום לכוכבים שמאינים מאופל ואין מנום ללבנה מן הלמות י ואין מנום אול מפנם נפגול נתנו מנונוו ובת. ואול מנום נתני באינו מנונים נובנים. ומוד ונה ומני מניני ול ומנח ומי מניני הכונ הבנ: ונאוני בני כי אבלעיוכי ואנע ענאמונים. עלפו באלמים ועלכו לגעם אשני לגעם מגליח וולמבי לאיש אחר נהגה אותם י הוי הני אנה השרים ובעלי השם י ואנה המלכים מלכע בו ואשני ניומב בעוכו לומוע ממנו מכנט בו . ואטני נווני צבאושת שמוכן במוקם בשמשול מסנו מכנע בו: ואשע שמוקל מקוו בשכנע מנכועל נוכועו עניו, מכונ ומסטע נאבן וממונו נידון . ודינו ננאדע. אעע בו אנם שמליטם וחדוש העולם סופו לכלות וישובו לחרבה ומלכותו לסוד וטעמו להמיד

מספר באק באשר יוליכהו השופט בוי והחיים אם יארכו הקץ יכלם י ואם קצרו החכלה מלמו וקול באשר יוליכהו השופט בוי והחיים אם יארכו הקץ יכלם י ואם קצרו החכלה

אברת תשובה פרק שלישר אמרה אם אלבסנדר באגרת חשובה הנוור דין במיתה אז אלכמנדר

מבנמנו נונע ממכוננים ומנום :

אותי וכברם לצעלתי ומלכותי כבר נפסק ונשאר לחם וכרון מה שיראו מטוב שכלך והתאפקות לבך : ינועם תנחומיך ורשמוע אל חהכמים שיצוו אותך

mal mumi eld mumi

d

4

2

שמם ינשמול . וצייש וכבר ועול מפל . ומער התוכל להרחיק קצה מה מבא בכושל מנו מאר רחוק אבל איך יתקן וה י ס אמר אחר אשר תמוכי חמרוך ביים בה . או התשוב לגבורהך אחרי חולשתך או התשוב צור חרבות הימים מדמשם מקול . נשקפו שממשוש ממל ששוכן קשונותנו שמו ושדנוקש אמנ שמוע . . אמר אחר נעתקו הענינים ממך יפסקו תחבולותיך ושמו התלאורו שערשלתך ויתרונך בחסרונך וגבורתך אתמול על תבלית חורשך היום לפני . אמר אחר כא נשובת מוח חמות כי חיית נשוב מכל היוק . מה מאר רעה ומהנקנו מהנקום לא ושקרו ואברו אלדבאים לא יחמיאו . וערואה לא יוופר ואברה חכמתך " אמר אחר זה המות בשיבריקו ברקיו לא יכובו ענניו י בערגעועל . או שכם עווע וואמוסל . עסכן עווע וופעוע . או שכם עווע נאם עערר מפני שבאן למה שהייתי אוהבי " אמר אחר המכל היית ונקבל נמוניהם . • אמר אח- אם תבכה למה שהראה מחירוש המות אינינו הרש • שנישוע אוניהם . ומה בלויות הראוית להן לולא עורון עיניהם . ונבורה שמוע לבני אדם לולא עריכות דעתן פחבין : ווה בפה קראם והוחידם לולפ נעים מעול אנומול . ממנו מניה מנותר לבכות היום " ויען אחר צרק וה אני לוה לוה המכלות יבכה האדם היום ממה שהיה אתמול חושב לשחוק ב מדה שינחם בו הנכבדים ויוכיח בו דלת עם הארץ : ויען " הראשון ויאמד קטבות ישמע מק וע . וודא קפרו עפיקומופים ויאמג קעם יבדג כק אטב שמוב מע מעוש בו . ומן כו כן עבוכע מן מנו ובכע מן וע . וכן עעמיע בשרדות ונחשף בו מסתור המלכות ובא מן הרע מה שהיה פונה י ופנה מן מנו לבובת ושאנון בשוכם . נותו באם שלבואום נואמב וע שמם מגמו בנ ומלמכס ידברו עליו דברים ישארו לדנר אחרון ויהיו מומר ותוכחה אחרי כן חופפו פני לאלכסנדריאה י ושמו אותו לנגד עיני אנשי המעלכה והפילוסופים למען בתיפו נדיבי עם והשרים והסגנים עד אשר הגיעו יבקבון ברם חמושו בענין אלבסנדו כשמת הוליכוחו בארון הוה על

RALL AGULL .

בנו כדו ידון כי אטמול היהה ממשלהן מגעה לאפסי העולם והיום מצוחן דבול ביה אלכסנדר בהיותו חי אתמול והיום הוכיחני מאתמול י אמרה אחרת אלכסנדר בנוחו י אמרה אחרת הניד שפתינו בשותקי י אמרה אחרת מוכיח אחה : ותבכינה כל העימדות מביבה מן הנשים : והאמר המופרות הניעני נמנדעו . ומן כל מקום מנול שו ופע . כו פבשר בשוום צועם . ופופד בפעום

ediate faci

هرواطا, الأحدا

פ, אמר אחר הביטו אל חלום החולם אשר נסתר ואל צל ענן בקר אשר נסע CO ס אמר אחר בהיוחו הי היה בו יבולה לשמיע ועחה אין בו יכולה לדבר . CL מוסתל אמס ומתקשל מקונע : ומשע מוסתל נתבו נאונ מקכושל לבו . קנם . וממקעל מומדוע קבץ מבממונים . ואונל נוגל . . אמר אער עיני ממטוע . ועים מאונועול בלי דועבים . ועחה אבר שמך ובתנותיך אין מקוח וולמועל לא היה בוטח ארם סדם וחיה מעלתך בלי מושנת וחיה מתנותיך ופר שלטון החיים . אפר אחר קודם היה צור הרבך לא ישוב מפני כל . CE לליצו . ובא ליצו אתר הפריד בינו ובין המלבות 9 אמר אחר בא שלמון המות C4 ועד . אמר . אור נפעו מאלכמנדר האותון אשר היה מונעים אותו מדבים בבני אבם כי שיחב חיה מצפון אלכמודר : ועתה נעשית אלכמודר מצפון יבכה על דאנת הנכבדים " אמר אחר דיי לנו ראיה בחידושים אשר יתחדשו אמר אטר . אל יבמח ארם בחיים ואל יהעסק ארם במיתה ההמון . אך אער אל תבטה ארם בחיים כי הם שוא י ואל ישיא ופשו במות כי הוא מת יממט בעית . ומי מישמב כי עוא דולמ בע ישונבה נתבע לאלבת אמר ס בנישני ממנש : נון שכום אתר מתשיישי אין מנום . ומי תיחשב כי שוא נמלמ שמלכים . ודיי למלכים הוכחת במיחת העם . אמר " אחר ואת הדרך אין כא נכבבע ועדבת עבון ממל . אמר אחר כי לאנשי העולם ניחומים במיחת אימטו דונאו ומחות דבצר . פרוח לא חלתה חמהך בקרבה אליך מות יואיך 4 בעוכל בלא במוש. ומאול עדות אלול בלא מגושול אמר . אער עוו אמר צועצ וכבמע . אי בדבו בל שווקול מב אמנ וקכבע : ואל בא מקול שמוע מכן שפא אמר . אשר שור נא לי . אם נשרשלו בד שומריך ער אשר יצאני אליו ערום ועריה וריקם מכל חפץ ויצאת ממנו שולל מכל מובה וריקם אני ואבני מליך אלכסנדר איך נמשלה יציאתך אל העולם ליציאתך מן העולם נמונם שבא . ואול מוד נמונם שבא : מנא ישלו במונם שוני . . אמר אשר ציום מערחק במה שאחה בו י על כן אין מוב בעולם הוה בשלא יחקן מעבר הוא החומר עליך בעתיד י ומי שהיה מרומם מי שהיית בו הנה הוא לנדר מלכועל בראונינו כי פרה ממך המלכות . ומי שהיה מפנו הומרך במה לך המות במותך " אמר אחר כי אנחנו מואמים מה שהיית מבוה המלכים בעכמע מג ממע . בעמותל כלווע כל עמטיע עמובע בעוועל מכא יויל בל ולא נמוח: • אמר אחר הוי מי שנהלה מעלתו ער אשר אבר וקצר כל . זמצאעל עלאה לא תוכל בפרה י ועתה היש תקוה או יבולה שלא נתווכה מקול בלצע פני מעונ לב . אפר אער באפת ופפלו בל עפיבוע . ואונם פעבונע

עומאונו נייח מצוה אחנו לצפון ולטמון . עחה ביה מי מפקיד מצפוניך יוהיה

iges, ene eld man cayacı

לא הלע הל לבי כי מי מעוד בנות וומע . פ ואמר בהל אמרה רמחויק בת דרווש אשתו זה המוח מדה כנגר מרה בעל הולפנת מני מאב מגא ובוע במנו במנו במנו :

ענוש ששנו Carrie Ec

aa

ad

all

all

413

UL

ar

as

44

ça

51

ود ود

9

ca

CU

CI

CL

אשר שכונו קולר שמוקם מש מאב ווגא וכוש כמול שמוש . ואכן מקב שמוקם במתכך שתפר . מפני מכא שמווע בשוום בינים במלכוע וביכולת . 9 אמר אנומול מופס וניוום נמפס . 6 אמר אנור המות הנאדה מן הנכבר . והנקלדה בל וופנ בו חובאנו נושחוב במונו כו חוחשמנו ל. אפנ אנו עבוקו אל פני חבוני אחר הנה זה מלך מן המלכים ביד המולך עליו ופחרב הארצות הנו נחרב ' ועל אשר מן המיחה הגרולה כי החוק גברו עליו יכי החלש נפתה במכלו . 9 אמר אמר אחר אל זכר בעיניכם מה שילמר בני ארם אלא מה שילמר נפשר ים אמר באנגוע . 6 אמר אשר כבר ופנע ביר מי שילמדך מה שלא היית יורצ . 9 walke at tel . Net au 41 4N udit tent cadio xt luctidit carucc מבות לא שניע אחד מאיבריך . ולא הסבול נחה מנחחתך . והיית סובל מלכות שלא היו משינים אלין בני אדם אחשול והיום ישיג אוחו כל אדם 9 אטר אחר מנוא נלא הוביחני בתוכחה כמו שחיקחו עתה י אמר אחר יש לחמוה ממי מקונו . ומממון כאשנועו כא במובמן . אמר אשר שער מלבם וע באנת מוכוע וכובת שמקכום שוש וכבת. אמו אשר זש שמשהפל אוקו שוש הפלו קופתו קא אתר היה ער ומת אחרי היותו חי . אמר אחר אופר האכירים הנו נאמר אעוני אפנ עינון פעוותג . ווימא אער אמר עיה וומא . וימן אערי אמר אחר השבים היום אלכמודר והוא שוחק אתמול מדבר מרוע מה עשית אתמול משובה ברי שיהא מה שעשיה אתמול בשובה אחר לא הוכיחנו אלכסנדר ולא יסרנו מופר נפרץ כמו מיתחו . אמר אחר כבר היינו מחדשלים ממעשה אללסנדר עד שהגיע לנו מה שמוצאהו " אמר במבונו ועוא מושל . אמר אשר כמה חרוץ יהאוה הנוע ולוע ינוע . אמר אחר ירע כי היא הכלית השפלות והירידות . אמר אחר נעשה דובר עלינו ומליץ צוא בשמול בוני באנול . אמר אינו כמני שמעשמושו לבשנומם ולבשרבל ולא וערחבה איך יכילוה ארבע אמות י 9 אמר אחר המואם מבני ארם בוה דגיף צריך לואת השתיקה וואת הענות בחיותך ים אפר אתר ואת הפלכות הגרולה ואק נותאל מל מני מלאטריו י 9 אפר אחר הוי אלכפנדר מה מאוד הייתי צוא מעטע לאנא . פ אמר אער הנה וה הנוף לפניך שאל ער מה שלפניו ונדקני . א אפר אחר דביטו על וה וחווסרו בו בי אשר היה אחמול בשחק עתה

SLAN USLALD

MAL MLIMI

וכעונ בעכמני

שתיאו מו משינו לפנון ומפל שבמום ובשור לופחו שנמום ונואל . ומשן בול

בופחו אל שמלכוט ובשר במולם שום אל בבא ושימיאום שאוט הבודרוט. כאמר

ירבר ולא יכיר בין הטוב והרע "ניקם אח"ר ויאטר זה אשר רבה זריווחו והגיע

מכל צר בבואה בין המצרים צפו עליך גלי הטוח ולא העודון קרבוך ולא

מל הלכון להראות גבורה לברה העישר ומעסטו עליך ואשמיו דבקים בך ' ואוי לופשר

פילוסופים

בילוסופים יויען אחר מהם הוי הגבור הגבו מדינו הגב מיהמניעך

ברבי יו פרך שארון יו הגבור השר משר

EULLU :

ומסני אמאל ניחומים ואנחנו מהאל ואנו שוים אליו למחר . אחרי כן נכנסרה במיחחך טרם היותה יציוחני לקבל ניחומים טרם בוא עתם 'ולפני האל צעקתי ' לבכות הנשים וחבבה גם היא ותאמר יש עליך ניחומים כבור וגרולה בשרחני בה חקוה יעל כן מה גרלה החלאה ונערון בניחומים יותאמר הוי הוי ויוסיפי היום שנמחקי אותות המלכות מאלכסנדי יוקוה להשיג מלכותו מי שלא היה לו הדירו לאמו ותצא לקראתו ובראותה אותו הבקתה! ונפלה עליו ותאמר אך זה קרבו אל העיר הודיעו למי שיש בהמון הפילוסופים .

בנבני שמו תק בנו אין בווו בי באון מבבן לאקכפונניאנו . וכאמנ

אמר מופר באוו בתוקם ונמכון אשו משנמקים . וופרנו ממוו מוכרונים:

ואבן רומם בין אושבין . קולין ומצוחין בלי נשמעה וויבן בלי מקובל . 9 מופר

ואפר היה ובר או מצוחן אשר היה נשמע יהון ניי מושלו בין הביון .

בעריהן יהובות האמון נשפלו עלין . ואיה קצבן אשל היה ווינו נקמותין הובאו של מעבקים

אחר הוב וכרי . 9 אמר שועור בא עלין בחדרן המות הרבות נקמותין הובאו של מעבקים

אחרי רוב זכרי . 9 אמר שועור והעניים מהוע הרבות בלא רשות והגיע אלין

מעניעות יומר ממני לבוד הציוני והמניעות והגיע יושב אחרי עמרי יודים מעניק

מייהן השירו ממקום נעלם 9 אמר משנה והגיע נפסק ממנו הבלי המחרי והומם

מייהן השירו ממנים נעלם 9 אמר משנה והגיע נפסק ממנו הבלי המחרה והנים

מעניק

מייהן מייחים ממני במרם שאלקה על מה שלא לקחתי יואשיב בשירה בשלה מעניק

במיים השאבלים יהוא מוון לארץ 9 אמר בעל אוצרותיו הנה מפחחות אוצרותין בעל מולים

מצוח אותו להוציא הממון בל צרכין יותח מאכל לעפר יום שהיה ניון

mal main and min

Terry macara

aul.a

al

ムに

£

14

צהלי גדולה : ויראו ממנו כל הברואים הוא היים כאשר תראוחו ישן לא יקוץ ולאפטי העולם אליו אמו ותאטר אוי בני אשר הגיעה לקצוי השמים חכמהך . אנשי אלכסנדריא ותשביעם לחוציא הארון בכבוד גדול כפי יכולתם והדור

בבית בטכנם פרק השרער נשאיהו שן השקום ההוא אל חדר הורתו וקמה עליו בבית בסכרה פרך העינו ואספה הארון אל לבה ותבכה עליו י ותקרא אר

שייך המימים ושלוותך קיימת ועל כן אשריך במה שמצאת : שמבירות אל היכות ומן המיצר אל המרחב ומן היביעה אל הנחלה : ועתרה קאים, דבונעל ועובו עלבנוע ועומוני, מפעול . אמר סאשר עעבונע מו ערבוקע וערבונע . וועוב אעבו עוב שמונים כמע פממים ומדעו שמינים וציקונים . וופסלע מן צדנונים וצעילים . אמר . אער אם אער אפל אערי נאמני מי שוכה ניתנבר ואוי למי נעבד י אמר "אחר הורחקת מן הבנים שונה נוסע . אמר " אחר אולם הנסיעה היא קרובה " והתשובה רחוקה : שעבונו, ואכונושל שמני אמנ . אשר כל מלכות אובדת וכל נועם חולף וכל אמר - אחר שתקת אחרי דיבורך ונחפב' לאכור אחרי המלתך ועתה השיקותך בהים יודהו . ושדווש שמש למובסים וששבונוש למשבונוים ומופג למשוופנים שמועל . אוקם שנתמוש שקוווש במלחום אם ישוו הובים יהקישו ואם ישוו בעולוני ומאו עוניובוני . אמר מאור מני לנוב בעו מו במוני . ושעבר מו לנ עוודה. נא ומאג המל אשני שפנונש ודמו שמחש ווחאנש שבאדע ואבעש אמר מעוד מה מאד קרוב הירידה מן העלים והחיק מן החועל מן החועלה י וחוגע וצעשולו איבעול . ומשע מעי שעים מונן : או מג מעי עציע נמנכועל דוונע . וממע וומה . ופסלו ממל שמידוע ואין עלוע לעמודעל . וועללו ממוול מי שהיה אחמול מוחיר גדרו ממך הגבורים והחילים ואשפוך האשמנים חייך נואול ירוד ממך יואמר סאחר נפרד ממך מה שהיה אתמול בחבר ונדער ממך . ובסלו משב שתמומוש . ומאו משב אבמונים . וצמעומם בל שממש בעבועל . זכן ויען " אחר ויאמר הני המלך המשומט מה מאר נונעו אותותיך ועליו ענייניך נגנעל בערונו . אבר עכל ושבו היתרון חסרון : ותשב הפילוסופיאה נעדרת . אמר פאחר איה שלטונך העצום ועיך העמום י ואיה הבמחך בפילוסופיאה באלה המוסרות המדברות בלי לשון אשר ייסרו בו אלבסנהר ברשיותו ובמותו * נעם: לפי שיש בו סבל . אפר סאחר התווכחו באלה התוכחות והווכרו נמנו בלנ . פ אמנ אער מו עמוקם בוני שעוקל באומנו נח בו בעבוווני . שליבין בתכריכו ברוך . 6 אמר אחר היום נערוה מלכורו אלכפנדר ורמחדה

MAL MURL

ELD Maice

וביון החכםים

אחרי בן • ניגש אחר ועמר במעמר חבירוואמר • מה גרולה התלאה ורע ומר השבר והמות : ומר המות החררה והכאב וינוך הלב והראגה והנים מל

יישר בוך בי מאר ביארת והיטבת וניחמת ונעמת והוכת והפלגת ודברת

EQUL NI ETCH :

נתם מאחר ויאמר הניחומים צריכים למי שנראיתה בו החרדה י והשליה עליו ותחקשם בקישום בעלי היראה והיוש' אין צריך לנחמו ויולתו צריך לנח' והאנקה: אבל מי שלבש כמות הניחומים ויעם במעיל חרצון במה שנגור האנקה: אבל מי שלבש כמות הניחומים ויעם במעיל הרצון במה שנגור האנקה: אבל מי שלבש כמות הניחומים ויעם במעיל הרצון במה שנגור האנקה: אבל מי שלבש כמות הניחומים ויעם במעיל לנחמו ויולתו צריך לנחל

במני מעפקדע בו נהואו.

נתען אם אריכסנדרו ותאמר אר יסיר מפך האל הדרת וה המעמר וארל ימניעוך האל נועם הדברים כי הפלגתה והמבת במליצותיך ותוכחותיך וניחוםך והוכרתך ועשית כפי הראוי לך . אבל הוספת כפי חכמתך ושכלך

נמטש יעו כן שאל אחרית מובה יוביעה נכברת י

מנופע אושם בתיניך וחביא לך טוב חסבל בנפשך עד אשר לבשת מעטרה הייפה אותם בעיניך וחביא לך טוב חסבל בנפשך עד אשר לבשת מעטר באבת הגלוה הייחומים : ושקרת על הסבל ורכבת מרכבת היאוש : והאמנת באבת הגלוה הייחומים : ושקרת על הסבל ורכבת מרכבת היאוש : והאמנת באבת הגלור הייחומים : ושקרת על הסבל ורכבת מרכבת היאוש : והאמנת באמת הגלור הייפה אותם בעיניך וחביא לך טוב חסבל בנפשך עד אשר לבשת מעטרה

לכל מחד ייען ניאמר איד אנחמך במי שנחמך בנפשו או נייפה לך הנחומים במי

ברברי ממשה פרק עשירו אחרי כן ציוותה וקברוחו בארונו וכאש' בילו הפילוסופיל מנסומים לדבר על ארונו אחד באחד וחלבו לחם : באו מחם משה אל אם אלבסנד' לנוד לה ולנחמה :

> מחריש לא ירבר י ומושלך ולא יכול לקום ונישא פל יר אנשים לא הת ההתנחמתי י ולולא ידיעתי כי אני הולכת אליו לא קברתי ניחומים פליך בני שלום חי ומת כי מטיב החיים היית ומבחר המתים אתה :

> > mal main eld unia

.

C

אנו אם אלכסנדר התאפק . בעבור בגך יוחשיבי הדברים אל המלך הגדול המשושי שי שי יבין איים ימשר במעות יוחשיבי הדברים אל המלך הגדול המשותי עדי י ולא יפע ממני נופע בי אם אליו השיבתו החי שעים אלינ הלחברים ואחריו כל אדם ימשר בכפל רפנו : ולא ימים ממנו נס . אך אל העשיר ורש י גיירה נגורת י ומצוח עשייה היהחד בי המלך המהולל להכניע העצומים והשרים והעברים י ועבדי העברים ושאר בני אדם מגדול ועד קטן במישב מלכותו ונוה עיו ומקום מצותו י מה שלא סר יווד על המלבים הידוע כי דין הי הנות נמקום מצותו י מה שלא סר יווד על המלבים הידוע כי דין הי הנות נמקום מצותו י מה שלא סר יווד על המלבים הידוע כי דין הי הנות נמקום מצותו י מה שלא מר יווד על המלבים הידוע כי דין הי הנות ומקום מצותו י מה שלא מר יווד על המלבים הידוע כי דין הי הנות ומקום הצותו היהובר על יצולים : היווד על בגן

de decorre

אנו אם אליכסנדרו המלך העליון מן לכמעו

כעב אריםשושל אולם אחריתהילת האל

תחיכה ותכלה וחולף ועתיר :

נהמפער ובמחשב ואתה המוומן לואת והממלא מקומה ולך ההמר

לב באל במיטב השכר הבחר כך מבחר המצפון:

בל מוד וכעל ומפנו הליך המספרים נועם מברך וגורל מעלתך יועל כן יחתום לפניך ברוב מומרך ושלמת מבלך אשר שניהם רם עניניך יועא בעבור בניחום הבודא ושלות בדעתו יומתוומרת במומרו יער אשר נאו החות החות מל ופשו ופרי במנו יבניחום המנוחמים אשר מנחמת בדאנתו עליו ושלמו בערו ושלות אחרי מותו יוגש

ועאמה. אם אלכמנדר יגמול לך הל מוב החכם אשר השלים חובת המות

נווסב לך ניחוםך אחרוו :

נומני האחר ויאמר מי שיחרר ער הינחם החיד השונהן יומי שכר מותו השלוה יהי מנוחתו יותכלית כל מתניעע לשקום יומיף כל האל שכר מותו השלוה יהי מנוחתו יותכלית כל מתניעע לשקום יומיף כל הי למי ילאברון

קבומני כן יבוכל ניאל ויגמול אועל מוד .

ונאמר לואמאלכסנרר יישב אלרים גמול צלעיו בהמיר המחשבות . מנהה מור לבו בסבל וייפא ינון צלעיו באורה מישור יעמרת במעמר

MAN LELCIO

MAL MUMI

ELC KALL

בן וכרון החכמים

ופום אול בחם נפתל ועקש ספר הנחמר הוה מלא כרמין ממוסרים

הם ונשלם

וויחומך שלום : ביוכם בדנוק מן מצעל ועוכנעל וע עעאפלענ . ובו עעאונענ מבע לאל ולך אלמ נאני לממן צופה . ואחריו הולכת . ועל וצליפוני מוסגת . ווְצַתְּעִי מוּטִעי וְלְבִי . מוֹנְצִי וִמְעִאְפַל גדול ממנו באיתני התלאה : וקדמו הניחומים ומצאני שברו ז אבם לומם ביוםו : שבב במדונשו . ומי מומלם מצמב דבול שוא מוומו לצמב נאנשני ובאבל עאבול : ולרצות מה שנגור מוב מן הקצף על מה שבא. כל

דבק הנשאר בחולף ולחתעסק בחכנת צרכי הנסיעה (פוב מלהתעסק בבבי ענול במנוני ובעמלס . ונסמנטי אל ענישום . ומני לעוב עשי מו עמני ומני שמבר בא ירד ברדתו הניחום עד אשר עברוחלף בלי חרדה ודאנה הצדיקתו אנב פניאום . ועסבק לפות מני דנוקני בנוקאני ועדנוק ממוו בסבק. ומני דנוק אחר מותה הניחומים כפי החלאה באה בפתע והניחום קודם לה י והשבר ציושר אשר יורה לאורח מישור המתעסק בו להמיב לנפשו ולהחיותה ולשמחה שבא . אל יסירך האל מהיות מורה אל הטוב שיצליה בו עושה ומאשר אל

אעד החבם אתה חמורה אל הטוב * והמיישר אל ההצלחה בעילם הוה ולעולם אניםסופונים כעבע אנוו . לנאני אינעל

פעם מנום המל אטני אמו לנאני אם אלכסנדרו אנות חוד מנ סול שמונם. ונתו כי שופששם מופשש ושאומנן מי מיבאד ומנום: אועל בנפתו מנם בואו מעו . ותומו בנפתל מו שמבל מני מעונ בו כל וכעול וחובי אל בורא הנפשות אשר אלין שנמת יוברצונו נסוב יוהחנות במי שניחם נמנכונו וולב נולב ושוצואו מו צמונם שוצ וכבב ומכן . ומנב דבוב ושול אתר נחנודו למלוך וישרודו לחכמה י ובחר לו חעולם הבא לנוח ומלכותו

MAL MAINE ELC MILO AML ICUI DUCORO

בינו מאשעול במוב נישו ואשארל בו שנים מלח כבר דוומשי . אבן שופח בי מוש אמוש נאול בי בעוגק כי דבוק שכאב מאב . וקולי וש ששפוש אמב ניאמר אל יעלה בלבכם כי שמחתי וחדיתי בהנצלי פן המדוה הגדול . ידעתי ופריך מצחילות שבה רוחינו אל נדנה אחרי יציאתה ממעונה י ויצחק לדים כאמנ בכנו מנול בסבונב בשולם וכושל שמת . ובנאושונו אישל מסט וסדונ לו אנוניתו ומוניתו בשוילה ראותיתו אותך לא נותרה בנו נשמה . וובחלנו אלת נומגאו פנת מאנילות והוא שש ושמח מאר וישאל להם לשלום . ויאמרו בן מהואם שוקו . ובשבקי צמוש משדוקן וובציקו בנאושם אושו . ובלבכם לבלרו ולנאות את חוליו . וימצאורו חולה ובירו תפוח והיה מליח בו י והוא ומנו למוש . וישלע אנו שוליו אמר ימוש בו . ויקבצו כל החבמים יחד וילכן וכל חכמי ומנו שימעים חכמתו ומאוינים חבונתו ולומדים ממנו - וכאשר הגיע ללמשו

בוראו והיה בעת חהוא חכם גדול וידוע ומבין בכל מדע ושמו אריסטוטולום וחשבוער יברח שמנו ויניחהו ויורה על האמת ויקח הרין מעצמו ויורא ארד אער שיהיה אדם מבקש אל חבירו את אשר מבקש לעצמו . והדב' המנונה וקשכת בול שנחנש אחר יבול בע שאבם ושו בשם . ולא מזאו כי אם בול בשם בות אותבי החכמה ההאספו כולם בבית אחד י והסכימה דעתם לבאר

שמתנינום שמבונים אמר נקראו ברשונם לא פילוסופיאה יופירוש באחב נסטם בנל באקט פו עשכפים. ונמטם אונע מישור פו עשכפים

בנאול נכן בחב והנ כל נהשל וע שפפר מקחול הגב נקחול שלובח . ווע עשקשו נעם מעפתום בכל בועם . לבמל האמונה . ועל אלה אמר הכתוב . והיו יכל אחד בפני עצמו אין בו תועלת : וכן במממני הצבע ובענינים אחדים . בעבדלם ישב עפסמנים ית דבים ממת . ודמדונם עתעונע מומיל לכשוד : מוצאים בעבולם ישב יה דם שומנש כמו הומצא בפסמני שביו היכשבו . כי שרוף ואחר גריעתו אין כל י ונותנים ראיה לדבריהם מעניניהם הרבה באומנים כי אין לאדם אחר פרידת הנוף ממש יואין האדם כי אם בפציאות

מבני ממנו אמר הם מהנים בדברי האפיקורטורב המעני בספר זה ובעניניו אשר חברו חכמי היונים ! ונאנטו כי עוא מומיל באמונעיתו . ומעוול יבי שמנפים

אמר אנרהם הלוי בר חסראי

GEL TREIT

לא דבר ריק הוא מכם : ויקיפו לו כל הלפידיו וישקו את ראשו י עושי מני עד אכלה לדבר בי ידעתי בי שברי הרבה בי תבינו ות הענין בי אמיחת דברי ואם הוא עלי לטורה . והנני מריח בריח וה התפות. לתשיב ממונבל למולם . מנדו . ארופחוחולום שוני מדריככם ומלמדכם כאשר הבינו והדעו טבנפר קו שמיים לדבית מלינו י ובכינו על פירודן כי הברתך אנו עמידה שלום ומניחדי לרם שו מובוע מעים אחת שתלמדנו כאשר תחוק לבנו י והשנית באשר תשקים ונבחלים ויראים כי לא ידעו באשר ילכו ופה חהיה חקוחם ואו חעשה עמנו ביום קמות בדי שרא נירא מיום חמות ולא נבחל באשר בני חמותה בעת פקורתם ווחלים שבמוע נבוע . ומעש שדבל נא שפבל ממנו ושול לבינו כאמר שולע אע לבל מן בשכמים ושמו שמא"ם " ואמר ארונינו ומורינו מאר המבח עמנו חמיד ותורינו ממלם ביאנטי לכם כל אחד ואחד בפני עצמה ותועלתה וחצריך לה . ענהו אחד שמנאכוני כמו נולם ואונד ובומיחם . ולולא כי אין עת עתה להאריך בעניינים במנינים נבים בומים לבבר שמעיר . ועופה ברבימים שיא בופה בשותבע אנונונואני במנו לבו שהואבעיר אחרת . וואת הנפש היא הרואה את החלומות עופת אתו עואני בארם בלבו כל הנעלם ממנו באותו עת כנון שיהיה בעיר באטרת היא הנפש המווכרת י והיא אשר תוכור לארם את אשר ישכח והשלישית מאמנו נעופת שואנו ומאא, באבם לבבנ : נלא בתאב בני שמוענו נעופת שמכון נפנב . ונאנבמט ווד . נואט שנפת נוא שמכנט אט בונאט ושמבתט ושמבונע שלנתים מווים לבד אחר שם שווים בעצמם. והיודעת כי שלשה רכפשות אם איסור אחד פשוט וואת הנפש החכמה היא היודעת והמכרת בין טוב לרע בככם מטמים ושוא שתולחת בם . וחמולכת עליהם : ואינה מורבה מארבע יסורות . בי בעולי ויורידו הגוף לאברון ולמות י אבל הנפש החבמיה החתיה הנפשורה שרול לאיתנו וירפא מחוליו : וכמה מהם לא ירעו ולא יבינו איותו י ויוםיפו נשכם מוכוג ששוני : נובול שיפוב שנשנה נישוילנו . נששול נישנימנו . ימוב ישלם . ניהוה המדוה י והחולי שיתגולל בו האדם י ואם יהיה שם רופא הן מכנדבו יאניכו ימת ניתמוב נישי ובתש בעדבר אשב מבם מבת הן מכנדבו בעיים בל מממ . אבל בעת שיהיה כל אחד מאלה שוה ולא יתובר אחד יבם ושמני נמוב . ואול יכוק לממוד שדוף מנברא באילו שימודות או לשמשך

במכת המולי שאני בעולם ההפוך והתמורה . אשר הימורות האחד קר והשני חם . האחר החת השמים כל אחר עומדת כנגר הברתה האחר קר והשני חם . האחר

GET TIMETH

וברון החכםים

ועבים למלאכח השמים וכחתם . ומחלכות הגלגלים וחבונתם יבין הכל בחכמה שלוד . ויהטו ויבלו עצמותיו ויורידוהו שאולה . והנאות הנפש בהבינה בוראה מאוד וחהנה הנאה לא חדמה להנאת הגוף מפני כי הנאות הגוף יכלו באפם ומשפת אשר בנכת ומבל אנו שמקמושת . או עפלעוע התו עופת ועתמע הסתימה בלומדו הכמת האל האדיר והנורא שברא בהכמתו דגדולה עולטו בעושו נכובת אנו נדומן נוזמן נואני בדוף מתומא בנו! . ומבלת נואנינופת לכבוש את יצרו ותאוותה בשעלה הואה יוסיף האדם על חבירו בהיותו מושל הנאח הגוף במאכל ומשחה וחענונים כאשר הבהמות אשר אין להם חבמה מפומאט, בחפרות מן הפומאה שהיא אמורה והיא מהארמה נבראת ומבקשת יבי לא ישיג האדם לחכמות היקרות כי אם במעלה הנפט בהיותה ברה ותמיפה ועישרות של נפש והפרידה מן הגוף נפרדה מן הפניעה המובה יהנה ביארתי - אחר המאבל והמשתה ויחד החענוג הוא המונע הנפש מהמעלות הטובות ונא מומת ולא מבין שום דבר רק בכח הנפש הגדבקה בו והגוף הנמשך בל . אפר להם אם הוא לדבריכם יהלא תראו כי הגוף הסכל אינינו רואה ששבמע ובלשנו ממנו ובאבי מל אשר לא הוכלו לקחת יותר וללמוד . אמרו מעוניף אמרו כן . אמר להם אתם שמחים כאשר מצאה ידכם מן במות ליכו אני שואלכם שאילה אחרה החדעו בי הטות אינו אלא פרידת הנפש

בנינט פנינט

במבע בהמיח בשאר הבהמוח :

צשכמונו שמקמונו . אנוכם וועונם קשכמע פמקטע ומתפמע ועולע ועתבמו קרחמני קניפנב מל נידול ניסכק . ובנינאנו דממקני ניאנניני . וקניבל בופחוני וצמקו, ואנים אם ישכם וכלמים ונחפוים מן שמונו אשר הוא דרך ומפלול ועכונון וכלעו סופן ועמכל וובה, אונ, . ועי, לעם הפוב, עסוב במוב במוקם עוני ומוונים בומומים נית מו בעכמים מניסכימו ונקווום מתדקועם לא כלעו מופר . ולא עכירו בוראם יבלו ימיהם זע לובם צמוע . לא נשעם לעכם, צמתלע העיאוע לע כי כפני אנתים סכלים צוני מאנו בו נינום או אער במונו מבוא ניתוקם בדא . ואם נאמנו בתוקם שמריע לארם מן החכמה והמעלה היחירה אשר ישיג ממנה יגיע לארם בעולם אמנו במק כנשות תובני כו כל עוא . אמנ קנים אם כל עוא כנבנוכם בימוב אמנו נתשר ומתלה עלתנית ואלוהית . ובה יחפרר האדם מן הבהמות .

הפילוסופיאה שהיא אוגרת החבשות כי היא אמת והמבקשה מבקש אמנ געם עטקע אני מואל מאלה אחת י אתם מורים ומאמינים בחכמה

ניחחכם ניבין דרך הפילוסופיאה י ואמנם ידע קינו ובוראו אם יש לכל פועל אחריו טרם הגיעו בי תועלת האדם בחיים שיעלה במעלה העליונה וילסד שמובע איש חכם במוד . כי המות אף על פי שאינו מפחיד ממני אינו מבקש ישר אוחב המות ומבקש אותו המצאנו ולא המנע ממך י השיבו אין והי ימים ואפחד י ויעניהו יקריטון ויאמר למה תפחד לחיים ולאורך ימים אם קריטון מן התלמידים ושמו י מילון ואמר עד כה הייתי ווחל למות ועתה אראג לאורך מילון אבונינו עני עבבתהלני המות אחר שהינו יריאים מפנו י ויען אהריואחר תבהלו ותפתון אם אחותכם השרש אהבו הפרי . ענהו שמאם דיהכם שאמנו ומאפשם כל הנאות הנוף כאשר עליכם לעשות מחוק החכמה. למה בקרב ולחגיע רק ימצאו דוחף ומונע ואתם אם ישכם חכמים ונבונים כאשר בדפו אחרי ההבל ולא הסכיםו ולא הקילו דרכם . הם הם אשר לא יוכלו בינרו כי לא הירא מגשה ולא המצא מונע ומשיב כאשר ימצאו הנפשות אשל שבוותט ועולקוש אבן יש לו לשמוש מע ופשו שלעב לבוראו . ועונונום מונ פרידת הנשמה מן הגוף כי מה יתרון לו בחיים אתר שהמית כל ההנאות מצמו לחפש אחד חבשות בוראו " השוציא מאין ליש הוא השמח למות שהוא ומכלה עצמו וחכם שאמרנו שהוא בו את ההנאות האלה ומואמן והשלים ושונוום . וכן הנסשך אחר האות היצר סכלה גופו ועצמיו ומכחיש את גופו לעני ונמובע . וכן אשני מאילו . מחמעטה ומשתנה ממבעה ברוב מאכלים וצמניים בליחה השחורה שהיא קרה ויבישה יוחשלישית הליחה הלבנה שהיא אמר יולדו בגוף שבהם שורש האדם ועיקרו . האחת הדם שמפנו מקור החייי במנן אכילחו יוחלה גופו בחולי ומדוח בי ברוב המאכל והמשתה ירבה הלחות ונפשו כי המחאוה במאכל ובמשתה והנמשך אחר ההנאה הקטנה אשר יהנה שמודים ואוגרוע כפף וועד . ויבו לו כל ההנאות הפביאות אוחו לאבר גופו משמע נפתו בלי האוותו בעולם הוה במאכל ובמשחה ומלבוש . ניתר דברי מימנם, סהשלים האווחה ובקשחה י והלא תראו החכם הפילוסוף הבר והנקי ביא בחמימה והישרה וואח הנפש לא תראג ולא העצב בהפרדה מן דניף באנע ומכומט צופת עמתעוללט ומטאונ לבמט אילו בעכמוש . וללומבן . מקיבים נאינו קדנות סבים . או יכיר את בוראו בעין לבו וידע י וחכמת האיש וכי יחנה והכוחות ששם בורא בכל אבר ואבר לשבורת הנוף שאין להוסיף יבים בעצמו ובחכמת אבריו מספר המניעים אוחו והמושכים את גופו כי יסע נוחר אם לא חשיג הכסתו לרעת זה הענץ והמעלות הגדולה האלה או

GEL LITEIT

ליישבו בעינידבריו וחכפה אמת ענה לך וחנני פורה אחריו ומשבה הכמתו וחבונתו י קלימון צואני . הנני א אנוכסוסוקים ואמר פ לקריטון בעמה לי השוברו פ מילון ארסטו שניינים עואט ולא אבקש פר בואה י אולי בהיותי אחכם ואנים למעלה הקרושה באני כבלת שמוש כאתר אמנשני. אבל אני מר הנה לא הנימה למעלה הגבוהה בילופוף . ושמדים לממלה זו ויבין בחכמה הפילוסיפים כאשר הבינה אברהם בניהם ובנוחיהן באש ולבעבור החרחק אברהם אבינו מהם וסטנהגם נקרא מואי כלון ועוא אלם הירה שהיו מקריבין אליו ועיברים אותו ומעבירים יש להם מניע לו ראשון ולא נטרה אחרי תרח " אביו בשעבר הצלם הנקרא תרם מקם קאנונו . נומני ממנונינו . נקעדול כי שוממת ושינע ועכוכדים משביקים ואי דימע עאק וגיועו בעלניבו בן בת ישיבו ניהם כל כי לבו שיני ם אבנשם ולו אתר החבים מכולם ולמד והבין כי כל בני דורו היו מועין גם לברכם נשנילדה ולו החבשה והמעלה והיתרה הרשה והגבורה . ואחר נה נולד שממכילים שיח משמכילו ושכמו לשבין שווצר ושוא ידע בי לכל שוא ראמ נישדונת בשם יפובם וכל בני אבם מומנו בוע שמנו : מב מבא . נש אבי כם ויבונום בתבונה כאשר בספרי הפילוסופיאה אשר תרקחקנה בהם התכמורה שמנימם במינוקם ונישו וצי שכט בדלדל שבאמנו מאש בונאו אמר יצרם ולשמר . ואין חנושים ומחלכם בעצמם ולא בכוחם כי הגלגל העליון הוא אבן שכוכבים ישב הם כעבר המצוה לרבר אחר לבר י ואין רשות בם להחליף פמם ממונט במתרב : ופעם ממערב למורח : ויחנה ברצונו ואין מונץ שבע עושו לחם לא לעשות רצונו וחפצו במחלכם ומבואם בשבתם ובמקומם: מק בוב קא ימנו אנו עפלינם . ולא ימינו אנו מצועם . וילכו אילו מכן שבימו עכוכבים עבומרים וחסביםו כי מעשה הכוכבים ומחלכם חמוד יחיה ושמונת וכן אשב קולע קמאמו כוכב מתאש כמו שממת ושתע וווקשם ולא אלמים רבים רמיון לכוכבים שחן עוברין האשרות והבעלים ושכחו העיקר מאליהם וגבורתם וכוחם ימשלו : ובענין וה נחנו החבמים הקדמונים שעשו לכוכבים ומומני מנים אלוה ויעברו וישתחוו ויחשבו כיכל אשר יעשו יעשם נחחוה במחוה הבובנים ומבים בממשלותם בעולם נחן הכח והממשרה למשות שוב ורע מות וחשם ופושר ורש : וכל וה בכל כה מנהנים ומאשרם בוכבים מאינים . ונעו בהם כח למשול בוה העולם התחתון משטרם בארץ ועופם עסכלית לא תבינהו הקן בהכמתו שבעה רקיעים ובכל רקיע מדים נום . ועוא שעוקע כן עעוקני ונאמון קכן נאמוע עמוקם מקא ומקאעו פובן ופתן ונכן וה סוום. הג מודוה בשבסטו נפובן נאתול שסודואו מאגל

במכונה וחוקה : ונותנין ראיה לרבריהם מן הנער הקטן כי בהיותו נער ורך
במכונה וחוקה : ונותנין ראיה לרבריהם מן הנער הקטן כי בהיותו נער ורך

וחוקה לכל י ותחילה כאשר יחלה הגוף ויראו הענינים בעין לבם : מכמים כחלקי והחכמים האלה נחלקים לשני חלקים החלק האחר יאמר כי כל העילם לשני חלקים החלף ולא יחיה לו שוף י ואין כל חרש תחת השמש

במנים קעבול מאיקיהם: וישמין אחר בבני ארם שרעהם ובינתם מוכנה. באבם במעד . ומוקוכנו בבבל מובע נוכונע נואט בבל בני אבם מנא שמיד מק בעל מובע בומום קבעמוני ואול עפרש ביניחם לבין חבהמות שימשכם ובתו ובול שתמע בול ובונש שפנת דבול . ושנאתונום אתר וכנת ואם שם ולא יטה מסנה ולא ימירנה י וכן הלומד מעגל לא מסוקר ודרך לא סלולה מוב על גג . ועמלמד מהן דרך הטובה ואחווה והתקע כוחו יותר בנפשו שבמו ולא ידעו בוראם ולא חשיב דעתם וולחי אשר ילמרו מקטנותם דין שוצעל שבונא אות וביאושכם קשונים קבומנים וקשבונם אתר לא שבינו ולא ניחד בעיניו בהפרד הנפש מן הנוף כי מה יתרון החכמה בלא פרי י ועלוה נאני ללנא שכם . נוני אמר לפר ושבין דרכי החכמה ועניני הפילוסופיארה וכובת יצנו נניאונטו ובוסט ביוצנו וסואם בנה ובוטר בסוב ולא יחרד לסות שבמה הפילוסופיאה כל שומעיו ילעינו לו וחנומה דרך החכמים ומענה נפשו וכאמר יקרחו ממות ופחד ויבחל לה אין זה חכמה שלימה ולא הגיע לקצוי וולמד נפשו חכמת הפילוסופיאה י וידע מעלת הנפש אחר פרידתו מן הגוף ואמע לא ישקרו ולא יכובו ברבריהם י וירעו כי כל המואם בהנאת הגוף דרך האמת ולא נוסגתי אחור מהבינכם מסלולו כי המורים והמלמדים יושר שנא שמהלע עדבולע אמר אין למהלה ממנו : ואוכי דינה ביארתי לכם שבול אנו בונאני נוסע לברך יושר . אשר אול דרך לנטות ימין ושמאל וואת שלום ועשת אער פרידתה מן הגוף או חכלה עמוי וכהבין מאורות הנפש י או או נבנאט מו ערול . ואם עיא מוכנט בן . ולמט נמלמט ממוני כל עי . ואם ברוף מבונה ומעונה ומבעה ' ואם היא בו אמורה ועצורה ואם היא קרומה: עראמונים מעברתי ער שהגיעו לפפר הנפשי וממנו ירע ויבין נפשו איבה עומרה החבם ואמר הרוצה להבין הפילוסופיאה ולהחחכם יקרא וילפוד השמנות כחבים נסמאפל בפתיות לנוגה החכם' וייו החבונה ואור והדעה והשכל "ענה אריסטופולים הפילוסופים שיש להם המעלה הגדולה הואה שתוציא האדם ממחשך הסכלות ויען אחד ען החלמירים ארסטוף ארונינו הגרל נא חסרך אחנוי והורינו איך

Irdae

תם ונשלם שבה לבורא עולם

בפילומופים הוא יאמוף רוחך וישימך בגניו כאשר יאות ראיש הם וישר כמוך: מקנו עקסיבון נוחלו בנוומאו לובם ועבוובכו בכי דבוק נואמנו באופל נחמוב שער, לתבלית הדברי הלה רפו ידיו ונפל התפוח מידו ושחרו פניו וימות ויפלו כי מנשיה הנואלים בחלא' הנאו' הנוף מונעי אותה מלעלו' י ויהי כאשר הנית בונוע : ואני לנפתו עשומאט אמר אול בע כע למוב למתונעולתלוע במכונע רעים והשכילו בוראה היא השבה למעונה בתענוג והנאה גרולה ולא בהנאת מסבל אער אבל פשוטה היא נקייה וברה י אשרי הנפש שלא נגאלה במעשים לרעתו ולהבינו י והנפש החכמה סרה אל הגוף משם איננה והיא מורכברה אינם מהטבעים הנמצאים תחת אופן הירח כי הם טבע אחר ואין רי בתוכינו לראתיו בלתי הטבע הנמצא יוביארתי בו רקיע רקיע השמים ומלאכת הכוכבים בעל ובמפני אלה בלל בל החבמות אבל לא פרטן י ועוד חברתי במפר אחר בל ארה הטעמים לבל יפול בדבריו וילכד במאמריו ולהבין המקומות שיטעה שבאב יש בה תועלת ומרפה . ואם הוא סם המות . וחוק הפילוסוף לרערו לעמר גם רעולם באשר מעיל בשר האפעה ברפואת הצרי עד ירחק ויגרר יהיה לשני בהחכמה לענות ולהשיב רבריו אחריו וחחכמה הוארד היא בחכם דברי חבירו ולחתגבר עליו מכח החכמה במעמים נכונים ונפלאים ולא אמע ואינם מומילים וולתי ברצותיי, להראות גבורתו ברברו בחכמות להחלים נוכנו ואין לחבין פטנו דרך אמת ואלה הם המעמים הקרובים לאמת ואינם בם אווני סבים מומר על מכונו ואווה מפנו נוטה דרך אחרת י איננו ישר בערכמוני אחר וש לאיש להשינם ולעמוד על יכודם ולרעה המעמים המובאים ומוצאה מצא חיים בשני עולמים כי בשמונה הספרים הראשונים כל דרכי וביושר בעולם הוה שהוא החילת מציאתה והיא תחנהו לאחוו בטוב הבא ויאמר אין בכל החכפות כחכפת הפילוסיפיאה המאירה והפנהינה בתוב לו לאדם להבין ולהורות: ויעלה בו במעלת החכמה ו חיושר: ויען אריסטוטולוס אילו התלמירים היושבים לפניו י ארונינו ומורינו איוו החבפה היתירה שיש עמאא בימון מני שולים מוכנעי ובימקעים מן בגל בעכמע ועובונע אמעו ועצמיו וחנה הכינותי וביארתי להם הענינים האלה בספרים אשר חיברתי ובהם במעו וכן יתבונן לחם מעשה הבורא וחכמתו הגדולה מאברי האדם וגידיו המצא עת יחלה הנוף יחלה הנפש וישתמה האדם ויכבר בשנעון ויחסר הנפש נגורת מנוירת אחת וולתי הגוף ולמה ימנענה הגוף מהשיג הכינתהוכי לא יחבם ולא יבין כי גופו רך וטוב ולא יגיע לחוקו ותוקפו כי אם תהיה:

LIGHT

חשביעי בהיבלי הצורות המווחבות ביום מועד ממועדי היונים "

עובעל שמת בלבול אובמה פילוסופים דברו על ענין החכמה .

נדב מנונים שמוב .

LIELD

בשמותו בוכנול פעושו שושמוש שפולומופי, למהל ישים שמומנ

LIGLE

בובימי בתומלות וכרון דברי הפילומופים .

LIELD

צמנים: דמנין סדילות הקרמונים וציוריהם

LELC

השני בקצת ספרים הנמצאים להם :

נסמו ישו שלולים מל לוש לבם .

בובבל ביראמון במניעות הפילוסופים לחלמידיה כתיבת החכמו במפרי"

ממי, מצינן, ומבש שלבוגי, ומנול ביבץ, ושרוש, ושפולש, ואווניש,: ולו כ, פולום

בהלמירים הבאים אחריהם יונטצא שם החכמה ויראת הראשון בקבוץ על יד ידבו הפילוסופים וחכמי ק

人名人名に もない、日 ·TICC LITT

נאם שמנע בנא מבני יוסף בכמר יעקב שלי"ם הייה אשכנוי מפרואה : שובנינות ומסרתי מפתיחת הללו אשר מציינם הצא תורה כרצון איש ואיש • במחנים . ולפבלים . הופף על וכיון החבמים ונושא הפרקים אשר חדשהי סביב פניש . לואני וכופני לפני ולפנים שבר בחדרי הספר הנחפר היה וחלקתי צמנון מליהם יצאו כן הכלל והפרט לא ללמד : וכל דפריש למבת רובא קא בעונו ימים עינו עליו בכלל שהוא צריך לפרט י הצד השוה שבהם בהאריך מנוא זרוך לכלל יויש אשר ישכון עליו ענן איוה ספק וילאה למצא פחח וע . ות אתר נעלה ענינו ועל משכנו ישפום שפום ללמוד ספר ולשון בפרם

פני ספרים רבים ונכבדים כאלה י ולא ראי וה כראי ישר יחון פניםו לקרב אל פלאכת הקודש לחוות בנועם כי שלימים וכן רבים חם אשר אחנו פאשר אחם

בשלם שער ראשון

שבוע ער, בעוכבע עכנונ נעסיתרים והוואהם.

מופר לכתוב על ספר דבריחם בעניני המוסיקה .

שנים בקבוץ גרול לפלר אנטיפולו . אצל פורינוס החלח

מיאמנו במליצהם .

עבות ואוש לבעל המוסיקה לשקוד לפניהם וללמוד מפיהם מה

ברצות והשמע והמשוש והמחשבה .

הפרק הייו בקבוץ ששה פלוסופים בוכרון הכחות הנעלטות וחשנת בח

אן עשכמע במנוע כונקוע .

שבול שיו בלבול ב, פנומופים אזנן אוומניאון נימנב. בבנו בל אנוש

לא יסוף מורעם :

שמיים על כסאם מצופות והבוידרו עליהם וער וכרם למען

מנוני בשכםע לעלמינים .

שומבם בבקוע עפיקעם ימדו בעיכל מל דום שממלוע לשממים

צובעל ייג בקבוץ שבעה חכמים מחכמי יון בבית הוחב דברו על החכמה

עופו. ואער פרטי בהיכל פניסום . רברו על המליצה .

צפום אינו ממו . דפנו לפונ ממני שוכפוני כפר פנוגינים :

שבעל שהמנו ברברי ארסטי בקרושה ועצומות וגרונה יבכח:

מנומפנום בל בופסמואנום .

שון, בקבוץ הפילוסופי, רברו על ענין החכם ימוסר בהיכלי החכםה הרכן הו' בקבוץ הפילוסופי, רברו על ענין החכם' ומוסר בהיכלי החכםה שנים במוסרי קי"פילוסופי השרים אשר שלה אחריה' שרמה

עובוע שמני מתר במופרי אללידם בכחיבה .

LELC שמת, המנ במופני פונול בכהם ומאר נברים .

הפרק המיו במומרי אונימום במרות ושאר ענינים :

עפבע בייר במוסרי אמידום בכתיבה ובראנה .

LIELC שנוד בסופני שנופיים במנינים כוקקים.

עבום בייב במומרי הוקמן החבם במדות .

מועעו .

בפרק הייא בעניני הרבה לבטולמיו ותפילתו שהיה מתפלל בכל יום

עפובל שממיני דייב בלב לבלעום וענינים אחרים .

עובום בות במופנו דניאנום בקב .

במוסגום כוללים .

שבות במופני במופרי ביתנורים להלמידיו וקרא שמהגלינום המוחבות

שבום שמת במופני בוואנים בתנינים כוקקים:

עפעל ששמיתי במוסרי ארכסנדר בן פוליפוס הקדמוני בעל הקרנים

במלכות ושאר דברים :

שבות שוביתי במומרי ארסטו באגרה שלה אל מלך אלכסנדר בעניני

צופעל שמנימי במוסגי אנם.סו . ושפינעו בכן בלו ובלו .

צופעל נימני במוסגי אפנמון במנינים כוננים ממונבים :

שא, במומנו מלנאם בעקמנו ובבוננו ובעובנו מנינים יפים מאב

ולו ביח פרקים :

במוסרי הפלוסופי 'וחלות' ירסיותם אשר נכחבו בספר לסען יעסדו יסים

cacd

אלכמנהר ותשובתה על כל אחר ואחר דברים ופים מאר : שב שנת בלבונע שאנון : וברברי הפילוסופים להתנחם אם

שבול בשמותו בעבני אמו מניע בעבנע אעני עביאו לע הארון שם .

אלכמנדר . יבכו לב חשומנים:

עבובע שמשיני בדברי ייו פלוסופים על הארון כאשר חלכדה לאם

שונק מנני שעואים :

בפרק הו' ברברי אמי על הארון כאשר באו מבכל וקרבו לאלכסנדריאה

וקמנישו ומופנו ומנ שמבשים נדב באנון:

עפול שממי דודני נפטול דע נונם אמנו . ובמק שוגאונינו ופלונו LICICIU :

עפרי הארון מבבל ומאמון וידבנו רברי מומר לא יערכום והב שושות בלבוא דגוק מת, משכמו שפוקומופום ושכמו שאומושו

בנאועני אועו . שבות שבנת במישע אקבמנדר ונושאי ארון הוחב אל אמו ודברידי

נעגנולע מקוע עבול .

LIELD השלישי פחשון אגרת חשובה כחבה אם אלכסנדר אליו שבו באדוש מני כעב ד,כ קאמו במניני שנשומיו .

נו כי שומלע מפס שמוע . וצוות קהמוע ממעש דנוק : שבום עואמון פעמדן כעב עונעומין כעב אלכסונר לאמו כאמר נולע

והמפרו וקורותיו ודברי אמו להמפירה וחכמתה ורברי הפילומופים .

שלעני, מ, נפם שמוש LAGL LAGGER BOUND NACOUL נשלם שער שני

הברק הב"א בשאילת הרבה פרוסיפים ותשובותם ! צבום שב, במופני מצינונים בפילופול בפלפר .

נשלם השער השלישי

בופרט היי

עושומו .

שמנים משר בתשובת אם אלכסנדר לאגרת ארסטו וקבלתרה

אם אלכפנדר :

שב אשב אחר הארות הנתומון כתב ארמטו רבו של אלכסורו אל

7081 Whitman 18N GARIROL 8"/69869 21"8

